

106

5

MSS

Page 260

ਭਾਗ ੧ ਭਾਗ ੨

ਪਿੰਡੀ ਜਟੀ ਬਿਰਯਾ ਰੋੜ

106

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੴ ਸਤਿਨਾ

ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕ

ਲਮ੍ਹਾਰਤਿ ਮਨੁ ਨੀਸੈ ਭੰਗੁ ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

। ਜਾਪੁ ॥ ਸਾਦਿ ਸਚੁ ਸੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਬੀਭੀ ਮਦੁ ਨਾਨਕ ਹੋ ਸੀ ਭੀ ਜਚੁ ॥ ੧ ॥

ਚੈ ਸਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋ ਚੀਲ ਬਹਾਰਾ ॥

ਰੁਪੈ ਰੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾਇ ॥

ਤਾਗਾ ਬੁਧਿ ਆਰੁਖੁ ਨ ਉਤਰੀ ਨੇਰੀ ਨਾਪੁ
ਹੀ ਆਰੁਗਾ ਸੁਹਸਿ ਮਿ ਆਰੁਖਾ ਨਾਪੁ
ਹੋਇ ਤਿਉ ਵਿਨ ਚਲੈ ਨਾਲਾ ਰਿਦੁ ਸਚਿ ਮ
ਗਾਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਦੁ ਕੇ ਤੁਏ ਪਾਇੰਗਾ ਹੁਕ
ਮ ਰਜਾਈ ਚਲੈ ਨਾਲਾ ਨਾਨਕ ਕਿਧਿ ਆਸ
ਕੀ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵੈ ਨਿਮਾਕਾ ਰਹੁਕ ਮੁਨ
ਕਹਿ ਮਾਜਾਈ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵੈ ਨਿਜੀ

ਅਮਰੁ ਪੁਕਮਿ ਮਿਥੈ ਵਡਿ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥
ਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਤੁ ਪੁਕਮਿ ਥਿਖੁ ਧਰਮੁ
ਖੁਪਾਈ ਮਾਹਿ ॥ ਇਕ ਨਾਮੁ ਕਮੀ ਬਖਸੀ
ਸਾਇਕੁ ਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥
ਕਮੀ ਮੰਦਰਿ ਸਾਭ ਕਥਾ ਹਰਿ ਪੁਕਮੁ ਮੇਰੇ
ਇਸ ਨਾਨਕੁ ਕਮੀ ਨੇ ਬੁਝੈ ਤੁਹ ਭੀ ਕ
ਤੇ ਨ ਕਹੀ ॥ ੩ ॥ ਗਾਵੈ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਕਿਸੇ

ਗਾਉ। ਗਾਉਨੇ ਦਾ ਤਿਜਾਟਿ ਸੀ। ਸਾਉ।
ਗਾਉ। ਗਾਉਨੇ ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ।
ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ।
ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ।
ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ।
ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ।
ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ। ਗਾਉ।

ਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋ ३
ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋ
ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋ
ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋ
ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋ
ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋ
ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋ
ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋਟੋਕੋ ਟੋਕੋਟੋਕੋ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ਅਰੁ ਕਿ
ਬੋਲੁ ਬੋਲੀ ਮੈ ਨਿਤੁ ਦਿਸੈ ਪੈਰੀ ਪ
ਆਗੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹਾ ਸਰੁ ਨਾ ਉਵ ਛਿਅੰ ॥
ਦੀਵੀ ਰਾਗੁ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪਾਲ ਨਦ
ਰੀ ਸੋ ਪਦੁ ਮਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ
ਸਰੁ ਮਾਏ ਸਚਿ ਮਾਰਾ ਬਾਪਿ ਮਾਨ
ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨਹ ਰਿਤਾ ਮਾਏ ਮਾਧਿ ਨਿ

ਰੰਜਨੁ ਜੋਇਆ ਨਿਸੇਹਿ ਆਉਤਿ ਨਿਪਾਉ
ਆਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀ ਮੇਰਾ ਵੀ ਨਿਧਾ
ਨਾ ਗਾਵੀ ਮੇਰਾ ਵੀ ਮੇਰਾ ਨਿਰਧੀ ਮੇਰਾ ਉ
ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖ ਪਰਲੋਕ ਨਾਇਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਇਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਅ
ਸਮਾਈ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਕੀਰਤੁ ਕਰਮ
ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ਜੇਹਉ ਨਾਨਕੁ ਮਾ

ਖਾਨਾ ਵੀ ਕਰਵਾ ਕਰਵਾ ਕਰਨਾਈ ॥ ਗੁਰਗ ਇਕ
ਦਿਉ ਭਾਈ ॥ ਸੁਰਨਾ ਸੀ ਮਾਰਾ ਦਿਕੁ
ਤਾਸੇ ਮੇ ਦਿਸ ਰਿਸਨਾਈ ॥ ੫ ॥ ਤੀਰ ਬਨਾ ਦੁ
ਸੇ ਤਿਉ ਭਾਵਾ ਦਿਉ ਭਾਵੇ ਰਿਸਾਇ ਕਈ ॥
ਸੇ ਤੀ ਸਿਰ ਭਿਉ ਧਾਈ ਦਿਖਾ ਦਿਉ ਕਾ ਮਾਰੇ
ਮਿਲੇ ਕਈ ॥ ੬ ॥ ਤਿਉ ਦਿਉ ਕਰਨਾ ਦਾ ਰਿਸ
ਦੇ ਕਰੇ ਦਿਉ ਭਾਵ ਕੀ ਸਿਖੁ ਭਈ ॥ ਭਾਵਾ

ਏਕਦੇਹਿ ਸਾਧਾਈ ਸਭ ਨਾਮੁ ਮਾਕਾ ॥ ੫
ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਮੇਂ ਦਿਸ ਰਿਸ ਮਾਧੀ ॥ ਜੇ
ਜੁਗਾਦ ਰੇ ਮਾਰਨਾ ਰੇ ਰਾਮੁ ਲੀਹੇ ਰੀ ॥
ਨਵਾਂ ਪੰਥੁ ਦਿਖਿ ਜਾਈ ਮੈਨਾ ਲਿਖੇ ਨਾਮੁ ॥
ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਾਮੁ ॥ ਏਕੋ ਜੁਗੀਤ
ਰੇ ਜਗੁ ਲੇਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਰਿਨ ਮਾਧੀ
ਤਵਾਤੁ ਨ ਪੁਛੇ ਕੋਇ ॥ ਕੀਦਾ ਮੇਰੇ ਰੀ ॥

ਕਰਿਦੇਸੀਦੇਸੁਧਰੇ। ਨਾਨਕਨਿਖਰਗੁ। ਟਿਉ
ਟਕਰੇਗੁ। ਟਕਰੀ। ਟਕਰੇ। ਟਕਰੇ। ਟਕਰੇ। ਟਕਰੇ।
ਸੁਧਰੀ। ਸੁਧਰੀ। ਸੁਧਰੀ। ਸੁਧਰੀ। ਸੁਧਰੀ। ਸੁਧਰੀ।
ਸਿਧਪੀ। ਸਿਧਪੀ। ਸਿਧਪੀ। ਸਿਧਪੀ। ਸਿਧਪੀ। ਸਿਧਪੀ।
ਦੁਲਖ। ਦੁਲਖ। ਦੁਲਖ। ਦੁਲਖ। ਦੁਲਖ। ਦੁਲਖ।
ਨਾ। ਨਾ। ਨਾ। ਨਾ। ਨਾ। ਨਾ।
ਭਗਤ। ਭਗਤ। ਭਗਤ। ਭਗਤ। ਭਗਤ। ਭਗਤ।

ਪਕਾਨਾਸੁਮੁਦੁ ॥ ਸੁਹਿਮੇਸ਼ੀਸੁਰਬਰਮਾ
ਇੰਦੁ ਸੁਹਿਮੇਸ਼ੀਸੁਰਬਰਮਾ
ਹਿਮੇਸ਼ੀਸੁਰਬਰਮਾ
ਹਿਮੇਸ਼ੀਸੁਰਬਰਮਾ
ਹਿਮੇਸ਼ੀਸੁਰਬਰਮਾ
ਹਿਮੇਸ਼ੀਸੁਰਬਰਮਾ
ਹਿਮੇਸ਼ੀਸੁਰਬਰਮਾ
ਹਿਮੇਸ਼ੀਸੁਰਬਰਮਾ

ਗੁਰੂ ਸੁਰਿ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਹੈ ਅਸ ਗੁਰੂ ਸਾ
ਨ ਕਰਤ ਗੁਰੂ ਮਦੁ ਦਿਗਾ ਸੁਰਾ ਸੁਰਿ ਮੇਰੁ
ਪਾਪਾ ਕਾਨਾ ਸੁਰਾ ੧੦੧) ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕ
ਰੀ ਨ ਜਾਇ। ਜੇ ਕੋ ਕੋ ਪਿਛਿ ਪਛਿਤੁ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਗਾਇ ਕਰਨ ਮਨ ਲਿਖ ਲਗਾ ਗਾ ਮੰਨੇ
ਕਾ ਗਾਇ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ
ਜੇ ਜਨੁ ਹੋਇ। ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਇ। ਜੇ ਕੋ

੧੧੧॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ
ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ
ਨਧਾਰਣਿ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ॥
ਐਸਾ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ
ਕੋਇ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ
ਕੋਇ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ
ਕੋਇ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ ਕੋਇ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਚਤਿ
ਕੋਇ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਚਪਰਧਾਨਾ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਬਾਰਿ
ਮਾਨੁ ਅੰਧੇ ਸੇਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ
ਨਾ ਅੰਧਾ ਕਾ ਚੁਏ ਕਾਇਆ ਮਾਨੁ ਨਿਕ
ਕਰੇ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਤੇ ਕਰ ਰੇਣ
ਵੀਚਾਰੁ ਮੇਰਾ ਧਰਮੁ ਦਰਿਆ ਕਾ
ਪੁਤ੍ਰਾ ਸੀਤੋ ਪਦਾਰਥਿ ਮਾਨਿ ਨਿ
ਸੁਤਾ ਨਿਕਰੇ ਕੇ ਕੇ ਸਚਿ ਮਾਰਾ ਪ

ਵਲੈਓ ਪਾਤਿਕੇ ਬਾਹੁਗਾ। ਧਰਤੀ ਹੋਰ
ਪਰੇ ਹੋਰ ਹੋਰਗਾ। ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਤ ਕੇ
ਵਲੈਗਾ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗ ਕੇ ਨਾ
ਮਾ। ਸਭ ਨਾ ਕਿ ਧਿਆ
ਵਲੈ ਕੇ ਲਾਮਾ। ਇਹੁ ਕੇ ਧਾ ਲਿਖਿ ਜਾ
ਵਲੈ ਇਹੁ ਕੇ ਧਾ ਲਿਖਿ ਮਾਰੇ ਸੁਹੇਇ
ਕੇ ਬਾਹੁ। ਧਰਤੀ ਹੋਰ ਹੋਰਗਾ।

ਭਿਜਾਇ ਕੇ ਰੁਕੁਤਾ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਦੇ ਕੇ ਕ
ਵਾਉ। ਤਿਸੇ ਕੇ ਰੋਲ ਪਦਾਰੀਆਉ। ਕੁ
ਦਰਭਿਕਦੁਲਕਾ ਵੀਚਾਰਾ। ਵਾਰਿਕਾ
ਨਜਾਵਾਇ ਕੇ ਵਾਰਾ ਜਿਉ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਸਾਈਓ
ਲੀਕਾਰਾ। ਤਿਸੇ ਦਾਸੁ ਲਾਮਾ ਤਿਨਿ ਰੋਕਾਰਾ
੧੫॥ ਅਸਿਖੁ ਜਪੁ ਅਸਿਖੁ ਪੁਤਾਉ। ਅਸਿ
ਖੁ ਜਪੁ ਅਸਿਖੁ ਪੁਤਾਉ। ਅਸਿਖੁ

1
ਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠਾ ਅਸੀਖਜੇਗੁਮਨਿਰ
ਹਰਿਉਦਾਸਾ ਅਸੀਖਕੁਗਾਤਿਗੁਣਗਿ
ਅਨੁਵੀਰਗੁ ਅਸੀਖਸਤੀ ਅਸੀਖਦਾ
ਗੁਗਾ ਅਸੀਖਸਰਮੁਹਿਕੁਖਸਾਰਾ ਅ
ਸੀਖਸੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਗਾ ਕੁਦਰਤਿ
ਕਦਰਕਹਾਂਦੀਚਾਰਾ ਵਾਰਿਅਮਨਮਾ
ਦੁਇਕਵਾਰਾ ਜੇਤੁਧਰਾਵੇਸਾਦੀਕੁਲ

ਕਾਰਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਅਮੀਖੁ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧੁ ਘੋਰਾ ॥ ਅਸਿੰਖੁ ਚੇਰੁ
 ਰਾਮੁ ਖੋਰਾ ॥ ਅਮੀਖੁ ਅਮਰੁ ਕਰਿ ਜਾਇ ਜੇਰੁ
 ॥ ਅਮੀਖੁ ਗਲੁ ਦੁਰੁ ਹਉ ਮਾਰੁ ਮਾਰਿ ॥ ਅਮੀ
 ਖੁ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਮੀਖੁ ਕੁਟਿ ਮੰ
 ਦੁਰੁ ਕੁਟਿ ਰਾਹਿ ॥ ਅਮੀਖੁ ਮਨੁ ਛੁ ਮਲੁ ਭੁ
 ਖਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਮੀਖੁ ਨਿਦੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹਿਭੁ

॥ नानक नीच कहां दीछा ॥ वारिमा ११
नानादाइ कदाग नैतु पुत्रा दिसा हीत
कीकाग ॥ त्रिसदा सदा माति निरीकार
॥ ११ ॥ ॥ अमरीक नाना अमरीक वादा ॥ अ
॥ अमरीक ॥ अमरीक ॥ अमरीक ॥ अमरीक
॥ अमरीक ॥ अमरीक ॥ अमरीक ॥ अमरीक
॥ अमरीक ॥ अमरीक ॥ अमरीक ॥ अमरीक
॥ अमरीक ॥ अमरीक ॥ अमरीक ॥ अमरीक

ਗੁਣਗਾਹਾ ਅਖਰੀਤਿ ਪਦੁ ਕੇ ਕਲੁ
ਇ ਅਖਰਾਸਿ ਬਸੰਜੇ ਗੁਣਪਾਇ। ਜਿ
ਜਿਹੇ ਰਿਕਿਐ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ। ਜਿਹ
ਕੁਲਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ। ਜੇਤਾਰੀ ਤਾਤੇ
ਤਾਨਾਉ। ਗਿਦੁ ਨਾਵੇ ਨਾਹੀ ਕੇ ਬਾਉ। ਕ
ਦਰਤਿ ਕਦੁ ਕਦੁ ਕਦੁ। ਚਾਗੁ। ਫਾਰਿ ਮਾਨ
ਸਾਵਾਏ ਕਦੁਗਾ ਜੇਤੁ ਪੁਰੀਵੇ ਸਾਈ। ਤਲ

ਕਾਗ ਤੁਸ ਦਾ ਸਕਾ ਮਤਿ ਨਿਰਿ ਕਾਗ १ १੨
੮॥ ਭਗੀ ਮੈ ਹਥ ਪੈਰ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ਧਾਰੀਐ
ਤੇ ਉਤਰ ਸੁਖੇਹਾ ਮੁਤ ਪਾ ਕੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ
ਹੋਇ ਸਾਹੁ ਲੁਕਾਈ ਮੈ ਚੁਧੋਇ ਭਾਗੀ ਮੈ
ਮਤਿ ਪਾਪ ਕੇ ਮੇਰੀ ਚੁਧੋਇ ਨਾਹੀ ਕੇਰੀ
ਪੁਨਿ ਪਾਪੀ ਮਾਧੁਨਾਹਿ ਕਨਿ ਕਨਿ
ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੇਨਾਹਾ ਮਾਧੋਈ ਸਿਮਾ

ਧੇਰੀ ਥਾਹੁ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ
੧੯) ਭੀਰ ਬੁਝੁ ਆਵਹੁ ਬੁਝੁ ਨਾਨਕ
ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਨ ਕਾ ਆਨਾ ਆਵਿ ਆਮੀ ਨਿਮ
ਅਨਿਕੀਤਾ ਭਾਉ ਆਮੀ ਭਵਿਗੀਤੀ ਕੀ
ਅਭਿਨਾਉ ਆਭਿਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੇਰੀ ਕੀ
ਇਹਾ ਗਵਿਟ ਗੁਣ ਕੀ ਤੇਰੇ ਭਾਉ ਤਿਨ ਕੀ ਇਹਾ
ਅਸਭਿਅ ਆਭਿਗੁਣੀ ਕੀ ਆਭਿਗੁਣੀ

ਗਾਨੁ ਮਦਾਮ ਨਿਚਾਉ ॥ ਕਵਲੁ ਮੁਹਿ ਲਾ
 ਵਖਤੁ ਕਵਲੁ ਕਵਲੁ ਬਿਤਿ ਕਵਲੁ ਵਾਰਾ ॥
 ਕਵਲੁ ਮਿਰਤੀ ਮਾਰੁ ਕਵਲੁ ਨਿਰੁ ਮਾਰ
 ਮਾਰਾ ਹੇਲਨ ਪਾਈ ਮਾਰੁ ਤੁਤੀ ਨਿਰੁ
 ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇ ਬਿਕਾਈ ॥
 ਨਿਲਿਖੁ ਨਿਲੇਖੁ ਕਵਲੁ ॥ ਬਿਤਿ ਵਾਰਨ
 ਨੇ ਨੀਸਾ ਲੈ ਰਹਿ ਮਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਰਤ

ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਜਾਨੇ ਆਯੋ ਜਾਣੇ ਸੇਈ ਆਰਿ
 ਵਰਿ ਆਖਾ ਕਿ ਦੁਸਾਣਾ ਹੀ ਕਿਉ ਦੁਖ
 ਨੀ ਕਿ ਦੁਸਾਣਾ ਨਾਨਕ ਆਖ ਲਿਖੁ
 ਕੇ ਆਯੋ ਇਕ ਦੁਇਕ ਸਿਮਾਣਾ ਦੁਖ
 ਆਹਿ ਬੁਝੀ ਨਾਈ ਕੀ ਬਾਨਾ ਕਾਹੇ
 ਪਨਾਨ ਕਜੇ ਕੇ ਆਯੋ ਜਾਣੇ ਗਇਆਨ
 ਸੇਈ ॥ ੨੦ ॥ ਧਾਤੁ ਕਾ ਪਾਤੁ ਲਖੁ ਮਾ

ਮੰਦੀ

ਗਾਸਾਮਗਾਸਾ ਚੜ੍ਹਕ ਚੜ੍ਹਕ ਕੁਲਿਖ
 ਕੇਦੇਦਕਹ ਨਿ ਇਕਵਾਤਿ। ਸਹਜਸਮਠ
 ਰਾਗਕਹ ਨਿ ਕਤੇਬਾਮਸਲੁ ਇਕੁਧਾਤਾ।
 ਲੇਖਾਰੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖਾਰੋਇਵਿਦਾ
 ਸੁਨਾਨਕਕਵਗਾਮਾਖੀਐਆਪੇਜਾਇ
 ਮਾਧੁ। ੨੧। ਸਾਕਾਹੀਸਾਕਾਰਿਤੇਤੀ
 ਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆਨਦੀਮਾਮਮਤੇਵਾ

ਹਧਵਹਿਜਸੁੰਦਰਨਾਈਅਹਿ। ਅਸੁੰ
ਦਸਾਹਸੁੰਦਰਨਾਗਿਰਹਾਸੇਤੀਆਉ
ਧਨਾਕੀਵੀਰੁਲਿਨਹੇਦਨੀ। ਨੇਤਿਸੁ
ਅਨਦੁਨਵੀਸਰਹਿ। ੨੨। ਅੰਤੁਨਸਿ
ਫਤੀਕਹਾਇਨਾਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਕਰਦੇ
ਨਾਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਹੇਖਾਇਸੁਦਾਇਨ
ਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਨਾਏ। ਕਿਸਾਅਨਿਅੰਤੁ।

ਅੰਤੁਨਸਾਏਕੀਤਾਮਕਾਰਾ ਅੰਤੁਨ
 ਜਾਏਪਾਰਾਵਾਰਾ ਅੰਤੁਕਾਰਦਿਕੇਤੇ
 ਥਿਕਨਾਹਿ। ਤਾਕੇਅੰਤੁਨਪਾਇਨਾ
 ਹਿ। ਇਹੁਅੰਤੁਨਜਾਇਕੇਇ। ਬਹੁਤਾ
 ਕਹੀਮੇਬਹੁਤਾਹੋਇ। ਵਡਾਸਾਰਿਉ
 ਉਚਾਬਾਉ। ਉਦੇਉਪਰਿਉਚਾਨਾਉ
 ਦੇਵਤੁਉਚਾਹੋਵੇਕੇਇ। ਤਿਸੁਉਚੇਕ

ਉਨਦੇਸੇਇ। ਜੇਵਰੁਆਪਿਨਾਦੇਅ
ਪਿਆਪਾਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦ
ਤਿ। ੨੪॥ ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆ
ਨਜਾਇ। ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮੁਦਿ
ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੇਧਮਪਾਗਾਕੇਤਿਮ
ਬਾਦਤਨਹੀਵੀਚਾਰੁ। ਕੇਤੇਖਪਤੁਦਹਿ
ਵੇਕਾਰ। ਕੇਤੇਕੈਲੇਮੁਕਰੁਪਾਗਹਿ। ਕੇ

ਤਾ ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ਕਿਉ ॥ ੧੬ ॥
ਮਾਦੁ ਖੁਬੁ ਖਸਦ ਮਾਗਾ ਇਹਿ ਭਿਨਾ
ਤਿਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਬੀਰ ਖਲਾ ਸੀਤਾ ਲੈ
ਇਹਿ ਹੋਰੁ ਮਾਧਿ ਨ ਸਕੈ ਕੇਇ ॥ ਜੇ ਕੇਖਾ
ਇਕੁ ਮਾਧ ਲਿਧਾਇ ॥ ਚਿਹਨ ਲੈ ਸੇਤੀ
ਮਾਮੁ ਹਿਖਾਇ ॥ ਮਾਧੇ ਨਾ ਲੈ ਮਾਧੇ
ਇਹਿ ਮਾਧ ਹਿਸਿ ਏਕੈ ਈਕੈਇ ॥ ਜਿ

ਸੇਵਾਧਰਮੇ ਸਿਫ ਤਿਸਾਕਾਹੁ ਅਰ
ਨਕਪਾਰਤਿ ਸਾਹੀ ਪਾਰਤਿ ਸਾਹੁ ੨੪ ਅਮ
ਮੁਕੁ ਗੁਣ ਅਮੁਕ ਵਾਪਾਹੁ ਅਮੁਕ
ਵਾਪਾਹੀਏ ਅਮੁਕੁ ਬੰਗੁਹੁ ਅਮੁਕ
ਆਵਹਿ ਅਮੁਕੁ ਲੇਨਾਹਿ ਅਮੁਕ
ਗੁਣਿ ਅਮੁਕੁ ਸਮਾਹਿ ਅਮੁਕੁ ਸ
ਰਮੁ ਅਮੁਕੁ ਦੀਖਾਹੁ ਅਮੁਕੁ ਬੁਝੁ

ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਕਥਖਸੀ ਸਮੁ ॥
 ਮੁਲੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ॥ ਅਮੁ
 ਲੁ ਰਮਾਨੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਮਾਰਿਖ
 ਮਾਨਜਾਇ ॥ ਮਾਰਿਖ ਮਾਰਿਖ ਰਹੇ ਕਿਵ
 ਲਾਇ ॥ ਮਾਖੁ ਰਿਹੇ ॥ ਪਾਠ ਪੁਰਾਨਾ ॥
 ਮਾਖੁ ਰਿਪੁ ਰਿਕਰ ਰਿਵਾਖੁ ਮਾਨੁ ॥ ਅ
 ਖਰਿਕਰ ਮਾਖੁ ਰਿਹੇ ॥ ਮਾਖੁ ਰਿਹੇ

ਪੀਭੇਗੋਦਿਹਾ ਆਖਹਿਈਸਰਆਖ
ਹਿਸਿਧਾ ਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਭੇਬੁਧਾ ਆ
ਖਹਿਦਾਸੁਆਖਹਿਦੇਹਾ ਆਖਹਿਸੁ
ਰਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਹਿਕੇਤੇਆਖਹਿਆਖ
ਦਿਧਾਹਿਕੇਤੇਕੀਰਿਉਰਿਉਰਿਉਰਿਉ
ਏਤੇਕੀਭੇਗੋਰਿਕਰਹਿਤਾ ਆਖਿਨਸ
ਕਹਿਕੇਈਕੇਇਸੇਜੇਹੁਭਾਏਤੇਹੁਭੁਰੇ

ਨਾਨਕ ਜਾਇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਨਿਕੇ ਆਖ ॥ ੧੮ ॥
ਹਿ ਬੇਲੁ ਵਿਗਾਹੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀ ਮੇ ਸਿਰਿ ਗਾਹੁ
ਤਾ ਗਾਹੁ ਗੁ ੨੫ ॥ ਸੇਵੁ ਕੇ ਗਾ ਸੇ ਪੁਰ ਕੇ ॥
ਨਿ ਤੁਧੁ ਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਣੀ ॥ ਫਾਜੇ ਨਾਵ
ਅਨੇਕ ਅਸਿਧਾ ਕੇ ਤੇ ਫਾਵੁ ਫਾਵੁ ॥
ਕੇਤੇ ਗਾਥਾ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਰੀ ॥ ਅਨਿ ਕੇਤੇ
ਗਾਵੁ ਨਿ ਗਾਰੀ ॥ ਗਾਵੁ ਹਿ ਤੁਹੈ ਪਉਤ
ਪਾਈ ॥ ਸੇ ਤੁਹੈ ਗਾਵੁ ਗਾਥਾ ਪਰ ਮੁਹੁ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸਰਸਰਗੁਰਗੁਰਵੇਦਨਾਟੋ। ਗਾਵਹਿ

੧੬

ਮੇਰਲੀਆਮਨੁਮੇਰਨਿਸੁਰਗਾਮ

ਛਪਾਇਆਟੋ। ਗਾਵਨਿਰਤਨਉ

ਪਾਇਤੇਰੇਮਰਸਰਿਤੀਰਬਨਾਟੋ।

ਗਾਵਹਿਜੇਧਮਹਬਲਸੁਰਗਾਵ

ਹਿਖਾਈਰਾਰੇ। ਗਾਵਹਿਧੰਡਮੰਡਲ

ਦਰਦੰਡਕਰਿਕਰਿਰਥੇਧਾਰੇ। ਸੇ

ਈਤੁਧਨਗਾਵਹਿਜੇਤੁਧਭਾਵਨਿਰਤੇ
 ਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ। ਹੋਰੁਕੇਤੇਗਾਵ
 ਨਿਸੇਮੇਚਿਤਿਨਮਾਵਨਿਨਾਨਕਕਿ
 ਮਾਵੀਚਾਰੇ। ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁ
 ਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ। ਹੋਰੁਹੋਜੀਸਾ
 ਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾ। ਨਿਨਿਰਚਾਈ। ਰਿ
 ਚੀਰੀਕੀ। ਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਨਿਨਸੀਮਾ

ਸਾਚਾ

ਇਸ ਆਗਨਿ ਨਿਉ ਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੋ
 ਕੇ ਕੀਤਾ ॥ ਆਪਣਾ ਨਿਵਤਿ ਸਦੀ ਵਡਿ
 ਆਈ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾ ਹੋ ਸੇਈ ਕਰ ਸੀ ਹੁ
 ਕਮੁ ਨ ਕਰਵਣਾ ॥ ਜੇਧਾ ਤਿਸਾ ਹੁਸਾ
 ਹਾਧਾ ਤਿਸਾ ਹਿਉ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਵਰਨਾ
 ਈ ॥ ੨੬ ॥ ਅੰਦਾਸੀ ਤੇ ਪੁਸਰ ਮਾਪੁ ਤੇ ਕੀ
 ਧਿ ਆਗਨਿ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੁਤਿ ॥ ਧਿ ਬਾਰ

ਕੁਰਮਾਵੀਕਾਇਮਾਜੁਗਤਿਭੰਡਾਪ
ਰਤੀਤਿ। ਮਾਈਪੰਥੀਸਵਾਲਨਮਾਤੀ
ਮਨੁਜੀਭਿਜਗਨੀ। ਤੁਮਾਨੇਉਤਿਮੇ
ਮਾਨੇਸੁਮਾਦਿਮਾਨੀ। ਤੁਮਾਨਾਦਿਮਾ
ਨਾਹਤਿ। ਤੁਗਨੁਗਾਇਕੇਵੇਸੁ। ੨੧।
ਗੁਗਤਿ। ਗਿਮਾਨੁਦਾਇਮਾਭੰਡਾਵੀ
ਪਦਿਪਦਿਵਜੇਨਾਦਾ। ਮਾਧਿਨਾਉ

ਨਾਥੀ ਸਤੁ ਜਾ ਕੀ ਤਿਧਿ ਜਿਧਿ ਮਾਹ ਰਾਜਾ ॥ ੨੧ ॥
ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਗਾਇਨੋ ਗਾਇ ਇਕਾ ਰਚਣਾ ਵਹਿ
ਲੇਖੇ ਮਾਹ ਵਿਭਾਗਾ ॥ ਮਾਹਿ ਸੁਤਿ ਸੇ ਮਾ
ਹਿ ਸੁ ਮਾਹਿ ਮਨਿ ਲੁਕ ਮਨਾਹਿ ਮਨਾਹ
ਤਿ ਸੁ ਗੁਨ ਗੁਣੇ ਕੇ ਸੁ ੨੮ ॥ ਏਕਾ ਮਾਹੀ
ਜੁਗਾਤਿ ਹਿ ਮਾਹੀ ਤਿਨਿ ਚੇ ਕੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥
ਇਕੁ ਸੇ ਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਗਾਰੀ ਇਕੁ ਕਾਇਦੀ

ਬਾਹੁ ਗਜਿਵਤਿ ਬੁਭਾਵੈ ਬਿਵਰਲੀਵ ਜਿਵ
ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਨੁ। ਬਹੁਵੈਖੈ ਬਨਾਨੁ ਦਰਿਨ
ਮਾਵੈ ਬਹੁਤਾਇਹੁ ਵਿਗਾਨੁ। ਮਾਵੈ ਸੁਤਿ ਮੈ
ਮਾਵੈ ਸੁ। ਮਾਵੈ ਮਨੀਲੁ ਮਨਾਇ ਮਨਾਹ
ਬਿਨੁ ਗੁਜਰਾਇ ਕੇਵੇ ਸੁ। ੨੯। ਮਾਸ ਲੁਕੈ
ਮਲੈ ਮਭੰਗਾਗ। ਜੇ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ਮਾਸੁ
ਕਾਵਾਗ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਿਰਜਨੁ ਹਾਗ।

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਗ ਆਇ ਸੁਤਿ ॥ ੨੨ ॥
 ਜੇ ਆਇ ਸੁ ਆਇ ਅਨੀ ਲੁ ਅਨਾਇ
 ਅਨਾਹ ਬਿਜੁ ਗੁਨ ਗੁਣ ਕੇ ਦੇ ਸੁ ॥ ੩੦ ॥ ਭਿ
 ਕਦੁ ਜੀ ਬੇਲ ਖਹੇ ਰਿਲ ਖਹੇ ਦੁਹਿ ਲਖਵੇ
 ਸਾ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੁਣ ਆਖੀ ਮੇਏ ਕਨਾਸੁ
 ਨਗਦੀ ਸਾਇ ਬੁਗ ਰਿਪਤਿ ਪਵਰੁੰ ਆਚ
 ਤੇਰੇ ਰਿਅ ਕੀਨੁ ਸੁਹਿ ਗਣਨਾ ਅਕਾਸ
 ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਗੀ ਸਾ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਮਗਨੀ ਪਾਤਾਲਾ ਤਿਸੁ ਹਿਚਿ ਸੁਰਤੀ ॥ ੨੩ ॥
ਥਾਪਰ ਪਿਧਮਸਾਲਾ ਤਿਸੁ ਹਿਚਿ ਨੀ
ਮਜੁਗੁ ਤਿਕੇਰੇ ਗਾ ਤਿਨ ਕੇਨਾ ਮਮਿ
ਕਮਲਿਤਾ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹਿਦੀ ਚਰੁ
ਸਚਾ ਮਾਪਿ ਸਚਾ ਦਰਸਾ ਰਾ ਤਿਕੇਰੇ
ਨਿਪਚਿ ਪਰਵਾਣਾ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਪਦੇ
ਨੀ ਜਾਣਾ ਕਰਪ ਕਾਈ ਚਿਥੇ ਪਾਇਆ ਨਾ
ਨਦਰਾਇ ਮਾਜਾਏ ਜਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਧਰਮ

ਖੰਡਕਾਇਹੋਧਰਮਾਗਿਗਮਾਨਖੰਡਕਾ-
ਮਾਖਹੁਕਰਮਾਕਿਤੇਪਵਣਪਾਲੀਕਿਤੇ
ਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸਾਕਿਤੇਕਰਮੇਘਾਤੁ
ਤਿਘਈਮੇਰੁਪਰਿਗਕਿਵੇਸਾਕਿਤੀਮਾ
ਕਰਮਾਤੁਮੀਸੇਚਕੇਤੇਕੇਤੇਪੁਤਿਘਦੇਸਾ
ਕਿਤੇਇਦਰੇਦੁਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਕਾਦੇਸ
ਪਕੇਤੇਸਿਧਿਭਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇ
ਸਾਕਿਤੇਦੇਵਦਾਨਾਦੁਸੰਨਕੇਤੇਕੇਤੇਕੇਤੇ

ਸਮੁੰਦਾ ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੀਆਖਾਣੀ ੨੪
ਕੇਤੇਪਾਤੁਨਰਿਦੁ ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਜੇਵ
ਕਕੇਤੇਨਾਨਕਾਮੰਤੁਨਾਮੰਤੁ ੩੪ ॥ ਰਿਗ
ਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨਪਰਚੰਡਾਤਿਥੈ
ਨਾਦਬਿਨੋਦਕੇਡੁਮਨੰਦਾਸਰਮਖੰਡਕੀ
ਬਾਣੀਰੁਪਾਤਿਥੈਪਾਤੁਤਿਪਤੀਮੇਥ
ਹੁਤਮਨੁਪਾਤਾਕੀਆਗਲਾਕਬੀਆ

ਨਾਭਿਹੁ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਰੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਰਾਮ
 ਦੁਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਭਗਵੰਤ ਸਾਹਿ ਕੇ ਲੇਇ ॥
 ਕਰਹਿ ਮਨੈ ਦੁਸਰਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਸਚ ਖੰਡ
 ਦੁਸੈ ਕਿਥੈ ਕਾਗ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾ
 ॥ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡ ਵਰਤੰਤੁ ॥ ਜਿ ਕੇ ਕਥੈ ਤੁ ਮੰਤੁ
 ਮੰਤੁ ॥ ਤਿਥੈ ਲੋਮ ਲੋਮ ਮਕਾਰਾ ॥ ਜਿ ਦੁਨਿ
 ਹੁਕਮ ਬਿਵੇਤਿ ਵਰਾ ॥ ਦੇਖੈ ਵਿਗਮਿ ਕਰਹਿ
 ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥੈ ਨਾਨਕ ਹਾਸਾਰੁ ॥੩੬॥

ਸਤੁਪਦਾਰਾਪੀਰਨਸੁਨਿਆਰਾ ਮਮਾਹਿਰ
ਇਮਤਿਵੇਦਰਬੀਮਾਗੁਰਾਤੁਰਿਖਣਮਮਗ
ਨਿਤਪਤਾਉ। ਕੁਤਾਕੁਤਾਉਮੀਮਿਤੁਤਿਤੁਦਾਲ
ਪਹੀਐਸਕਦਸਚੀਟਕਸਾਨਾ ਜਿਨਕਉਨ
ਦਰਿਕਚਮੁਤਿਨਕਾਰਾਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦ
ਗਿਨਿਯਾਨਾ॥੩੮॥ ॥ ਸੋਲੇਕੁ ਪਾਵਦਰੁ
ਰੁਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਪਰਤਿਮਹਤੁ। ਦਿਵ

ਸੁਗਤਿ ਦਇਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੋਲੈ ਸਗਲ ॥ ੩ ॥
ਜਗਤੁ ਚੇਗਿਆਈ ਮਾਤੁ ਰਿਮਾਈ ਮ॥
ਦਾਇਧਰ ਮੁਹੁ ਦੁਖਿ ਕਰਮੀ ਮਾਪੇ ਮਾਪਣੀ
ਕੇਨੇ ਕੇ ਦੁਖਿ ਨੀਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ
ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜ
ਠੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਨਕ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਗਗਨ ਗਵੀਰੀ ਸੁਖ ਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

॥ ਸੋਲੇਗਾ ॥ ਮਾਇਗੁਰਦੇਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜੁਗ
ਦਿਗੁਰਦੇਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੇਨ ਮਾਹਿ ॥
॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਦੇਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਸਟਪੰਟੀ
॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥
ਕਲਕਟੇਸਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰ
ਉਗਾਸਿ ਸਿਰਹੈ ਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਤਮਰਾਨ
ਤਮਰੇ ਕੈ ॥ ਬਿਦੁਪੁਰਾਨ ਸਿਮਰਉ ਤਸੁ ਪਾਖਰ

ਕੀਨੇਗਾਮਨਾਮੁਇਕਾਮਾਖਰਾਗਿਨਕਾ २?
ਇਕਨਿਮੁਨੀਅਬਸਾਵੇ।ਤਾਕੀਮਹਮਾਗ
ਨੀਨਮਾਵੇ।ਕਾਂਖੀਇਕੇਦਰਸਤਿਹਾਰੇ।ਨ
ਨਕਉਨਸੇਗਿਮੇਹਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁ
ਖਮੀਮ੍ਰਿਤਿਪੁਤਨਾਮੁ।ਕੁਗਤਿਨਨਕੇਮਨ
ਕਿਸਗਾਂਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਤਕੇਸਿਮਕੁੰ
ਰਾਬਨਕੁੰਸੇ।ਪੁਤਕੇਸਿਮਗਨਿਦੁਖਮੁ

ਕੇ

ਨਸੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾ ਕਪੁਰ ਹਰੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ
ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸ ਮਨੁ ਟਰੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ
ਭਿਕੁ ਛੁਏ ਪੁਨੁ ਨ ਕਾਰੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ
ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਏ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਕੁਝੁ ਨ ਵਿਅਧਾਏ।
ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ
ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਾ। ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ
ਨ ਕਹਿ ਰਿਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਸਿ

ਸਿਧਿ ਨ ਉਨਿ ਧਿਆ ਘੁਭਰੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿ

ਆਨੁ ਧਿਅ ਆਨੁ ਤਤ ਧੁਧਾ ਘੁਭਰੈ ਸਿਮ

ਰਨਿ ਜਪੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਜਾ ਘੁਭਰੈ ਸਿਮਰਨਿ

ਇਨ ਮੇਦੁ ਜਾ ਘੁਭਰੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ

ਇਸ ਨਾਨੀ ਘੁਭਰੈ ਟਰ ਗਾਹਮਾਨੀ

ਘੁਭਰੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁਭਲਾ ਘੁਭਰੈ

ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ਸੇ ਸਿਮਰਨਿ

ਸਿਮ
ਰਨਿ

ਨਿਸ਼ਾਪਸਿਮਰਾਏ। ਨਾਨਕਤਾ
ਕੇਲਾਗਾਉਪਾਏ। ੩॥ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰ
ਨਿਸ਼ਕਤੇਉਚਾ। ਪ੍ਰਭਕੇਸਿਮਰਨਿਉਪ
ਰੇਪੁਚਾ। ਪ੍ਰਭਕੇਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਉ
ਕੈ। ਪ੍ਰਭਕੇਸਿਮਰਨਿਸਭਕਿਛੁਸੁਝੈ
ਪ੍ਰਭਕੇਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਜਮੁਝਾਸਾ। ਪ੍ਰ
ਭਕੇਸਿਮਰਨਿਪੁਰਨਮਾਸਾ। ਪ੍ਰਭਕੇ

ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥ ੨੬
ਮਰਿਦੁ ਮਾਹਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਖੀ ਬਾਸੁ ਹਿਸੁ ॥
ਧਰੀ ਰਸੁ ਨਾ ॥ ਨਾ ਨ ਕਨ ਨ ਕਾ ਦਾ ਸੁਨਿ
ਦਸੁ ਨਾ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਖੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਨਵੇ
ਗੇ ॥ ਪੁਰਖੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਤਿਵੇਤੇ ॥ ਪੁਰ
ਖੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਜਨ ਪੁਰਾਨ ॥ ਪੁਰਖੁ ਕਉ ਸਿ
ਮਰਹਿ ਸੇਧੁ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਪੁਰਖੁ ਕਉ ਸਿਮ

ਰਹਿਸੇ ਮੁਹਤਾਜੇ ॥ ਘੁਬੁਕ ਉਸਿ ਮਰਹਿ ਸੇ
 ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ ਘੁਬੁਕ ਉਸਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖ
 ਵਾਸੀ ॥ ਘੁਬੁਕ ਉਸਿ ਮਰਹਿ ਸਦਾ ਮਾਇ
 ਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇ ਕਾਰਿ ਜਿਨ ਮਾ
 ਪਿਦਾਇਆ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੀਰੀ ਰ
 ਵਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਘੁਬੁਕ ਉਸਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਮਰ
 ਉਪ ਕਾਸੀ ॥ ਘੁਬੁਕ ਉਸਿ ਮਰਹਿ ਰਿ

ਨਸਦਧਾਲਿਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰੈਸੇ ੩੦੨
ਉਖਸੁਹਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨ
ਉਖਾਇਹਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨ
ਆਤਮਜੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨ
ਨਿਰਮਲਗੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿ
ਨਮਨੰਦਧਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਤ
ਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ॥ ਸੰਤਕਿਰਪਾਭੇਅਨਦਿ

ਨੁਜਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰ ਨੁਪੁਰੈ ਕੁਗਿ
੬॥ ਘੁਭਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿਕਾਰ ਜਪੁਰੈ॥ ਘੁਭਕੈ
ਸਿਮਰ ਨਿਕਾਰੁ ਨੁਹਰੈ॥ ਘੁਭਕੈ ਸਿਮਰ
ਰਨਿਹਰਿ ਰੁਨਬਾਨੀ॥ ਘੁਭਕੈ ਸਿਮਰੁ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਘੁਭਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿਹਿ
ਚਲ ਸਮਾਨਾ॥ ਘੁਭਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿਕਮ
ਲਖਿਗਾ ਸਨਾ॥ ਘੁਭਕੈ ਸਿਮਰ ਨਿਮਨ

ਹਟਨੁ ਨ ਕਾਹਾ ਸੁਖ ਪੁਰਿ ਮਿਅਰ ਨਿਕਾਸ ॥ ੩੧ ॥
 ਤੁਸੁ ਪਾਹਾ ॥ ਮਿਅਰ ਹਿ ਸੇਜ ਨ ਨਿਕ ਕਉ ਪੁ
 ਰੁਖਾਇ ਮਾਗ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ॥ ੫ ॥
 ਹਿ ਮਾਗ ॥ ਹਰਿ ਮਿਅਰ ਨਿਕ ਵਿਉਗਾ ਤਿ
 ਪੁਰਾਹਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮਿਅਰ ਨਿਕ ਵਿਉਗਾ ਤਿ
 ਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਮਿਅਰ ਨਿਕੁ ਤੇ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਇ
 ॥ ਹਰਿ ਮਿਅਰ ਨਿਕੀਰ ਚਹੁ ਕੁੰਦ ਜਥੇ ॥ ਹਰੇ
 ਮਿਅਰ ਨਿਧਾਰੀ ਸੁਭ ਧਰਨਾ ॥ ਮਿਅਰਿ

ਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾਹਰਿਸਿ
ਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾਹਰਿ
ਸਿਮਰਨਿਅਹਿਅਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਨਿਸੁਅਪਿਬੁਝਾਇਅਗਾ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤਿਨਿ
ਪਾਇਅਗਾ ੮) ੧) ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਵੀਨਦਰ
ਦੁਦੁਖਭੰਗਨਾਪਦਿਪਦਿਨਾਬੁਅਨ
ਥਾਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਅਗਿਓਨਾਨਕਕੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਥਾ ਅਮਰਟ ਪਈ ॥ ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਤ
 ਮੀਤ ਨ ਬਾਈ ॥ ਅਨੁਭਵਿਹਾਨਾ ਮੁਤਿ ਰੇ ਸੰਗਿ ਜਹ
 ਈ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਬਾਇਆ ਨਦੁ ਤਜ ਮੁਦ ਕੋ ॥ ਤ
 ਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਚ ਕੋ ॥ ਜਹ ਮੁਸਕ
 ਲ ਰੇਵੇ ਮਤਿ ਬਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾ
 ਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਮਨਿ ਕਪੁਨ ਹਿ ਚਰਨ ਕਰ ਤੁਮ
 ਹੀ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰ ਰੋਗ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਹਮ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵ

੨੨

ਹੁਸਖਯੋਨਰੋ १ ॥ ਸਰਗੁਸਿਸੁਟਕੇਰਾਜਾ
 ਦੁਖੀਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਪਤਿਹੋਇਸੁਖੀਅੰ
 ॥ ਲਾਖਕਰੇਰੀਬੇਧਨਪੈਰੋ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨ
 ਪਤਨਿਸਤਰੋ ॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆਠਗਿਤਿ
 ਖਨਗੁਨਾਦੋ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਪਤਿਅਪਾਇ
 ਜਿਹਮਾਠਗਿਤਿਹੁਜਾਤਇਕੇਲਾ ॥ ਤਹਿਹਰ
 ਕਾਨਾਮੁਨਿਰਿਹੋਤਸੁਰੇਲਾ ॥ ਮੇਸਾਨਾਮੁਮ
 ਨਸਦਾਇਆਈ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰ

੩੪
ਜਪ

ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ਮੇਰਾ ਹੁਟਤ ਨਾਹੀ ਕੋਟਿਕ
ਖਬਾਰੀ ਨਾਮ ਤਤੁ ਪਾਰਿ ਪਟਾਰੀ ਅਮ
ਨਿਕਾਇ ਪਨਜਰਾ ਆਇ ਸੇਧਾ ਮੇਰਾ ਕੋਟਿਕ
ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਕਾਲ ਚਿਧਾਇੋ ਅਨਿਕ ਜਨਿ ਜਨ
ਮੇਰੇ ਠਿਜਾਮਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾਮਾ
। ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਰ ਕਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕੋਟਿਕਾਨ
ਮੇਰੇ ਟਿਪਾ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਸਾਨਾ ਮਨੁ ਪੁਰ ਮਨ
ਦਿਨਾ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਕੇ ਸਾਹਿਬਾ ॥ ੩ ॥

॥ निहमा वरिचिरेवनेनापिनवेसा
वरिवासापुत्रिवासीवित्रेसा नि
येत्रेसापिअपरावासावरिवा
सापुत्रेवित्रिआसापुत्रवापुत्र
त्रेवावेनापिद्वानुवरिवासापुत्र
नापिपुत्रानुत्रमवापुत्रिनेत्र
त्रिवापुत्रापात्रवरिवासापुत्र
त्रिवापुत्रापात्रवरिवासापुत्र

ਆਇਕਰਥੇਯੋਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹ
 ਰਿਮੰਮਿਤਿਥਰਥੇਯੋਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹ
 ਕੀਥਰਤਨਿਨਾਮੁਸੀਤਨਨਕੇਮੰਨਿ
 ਥਿਸੰਮਾਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓ
 ਏਹਰਿਕੇਨਾਮਿਉਥਰੇਨਨਕੇਦਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤਸੀਤਨਿਨਰਾਤਿ
 ਹਰਿਹਰਿਮਉਥਰੇਨਾਪਕਮਾਤਿ

ਹਰਿਕਿਸਕਿਕੇਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਪਾ
 ਰਬ੍ਹਹਮੁਜਨਕੀਨੇਦਾਨੁ॥ ਮਨੁਤਨਰੀਗ
 ਰਤੇਰੰਗਾਇਕੀ॥ ਨਾਨਕਜਨਕੀਬਿਰਤਿ
 ਬਿਬੇਕੀ॥ ੫॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਮੁਕਤਿ
 ਜੁਗਤਿ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮੁਜਨਕੀਉਤ੍ਰਿਪਤਿ
 ਤੁਧਾਤਿ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੁਧ
 ਰੰਗੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਿਕਥਾਪਰੰਨ

੬

ਭੰਗੁ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮਜਨ ਕੀ ਵਡਿ ਭੀ

੩੬

ਈ ਹਰਿਕੇਨਾ ਮਜਨ ਸੇਭਾ ਪਾਈ

ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੇਗੁ ਹ

ਰਿਨਾ ਮਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਸਿਓ ਭੰਗੁ ਜ

ਨਕਾ ਭਾਹਰਿਨਾ ਮਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕਾ

ਜੇਹ ਰਿਹ ਰਿਦੇਵਾ ॥੬॥ ਹਰਿਹ ਰਿਜਨ

ਕੇ ਮਾਠੁ ਖਜੀਨਾ ਹਰਿਮਨੁ ਜਨਕ ਉ

ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ
ਓਟ ਸਤਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵ
ਤਨ ਜਾਈ ਓਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾ
ਤੇ। ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਆਧਿਨਾਮ ਰਸਿ ਸਾਤਾ ਅਮ
ਠਪ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੇਧੋ ਹਰਿ ਕਾ
ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਹੀਂ ਛੁਪੇ ਹਰਿ ਕੀ ਭ
ਗਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ਕਹੁ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇ

ਗਿਕਿਤੇਤਰੇ। ਪਾਰਜਾਤੁਇਹਹਰਿਕੋਨਾ

ਮਾਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮਾਮ

ਭੁਭੇਉਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ। ਨਾਮ ਸੁਨਤਦ

ਰਦਦਖਲਥਾ। ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸਿਤਾਰਿ

ਦਵੇਸ਼ੇ। ਸਿਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦਰਤੁਮਤੁਨਮੇ। ਸੇ

ਤਕਾਸਿਗਿਵਤੁਗੁਰੀਪਾਈਸੇਮੇ। ਸਿਤਕ

ਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿਮਾਈਸੇਮੇ। ਨਾਮੁਪੁਲਿਕਭੁ

ਅਵਰਨਹੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ॥
ਵੇਨਨੁਕੋਇ॥੨॥ ਸੋਟੋਕਾ ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰ
ਬਹੁਸਿਮਤੀਧੇਸਰਬਦੈਢੇਕਿ। ਪੁਨਸ
ਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ। ਜਾਪਤਾਪਰਿਅਮਾਨਸਭ
ਧਿਆਨ। ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਤਿਵੀਖਅ
ਨਾਨੇਕਾਮਰਿਅਸਕਰਮਧਰਮਕਿਰਿ

ਅਮਾ ਅਗਲਤਿ ਮਾਗਾ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿ ਮੇ ॥ ੩੮ ॥
ਅਮਨਿ ਕਪੁਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਧੁੰਨ ਦ
ਨਹ ਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰ ਕਦਾ ਇਹੋ ਮੇ ਕ
ਰਿਗਤੀ ॥ ਵਰਤਿ ਨੇ ਮਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ॥ ਨਹ
ਤੁਠਿ ਰਾਮਨਾ ਮੁਖੀ ਰਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਰਾਮੁ
ਖਿਨਾ ਮੁਜ ਪੀ ਮੇ ਇਕ ਬਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਉ ਦੰਡੁ ਪਿ
ਥਾ ਮੀਠੇ ਚਿਨ ਜੀਵੇ ॥ ਅਗ ਬੁਢਾ ਨਤ ਪੀਤੁ
ਰਬੀਵੇ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿਰੇ ਮਤ ਮਾਨਾ ਕਨਿ

ਕਮਸੁਪੈਵਰਬੁਮਦਾਨਾ। ਨਿਉਲੀਕਰਮ
ਰੇਬੁਰੁਮਾਸਨਾ। ਜਿਨਮਾਰਗਮਿਜਮਮਮਤਿ
ਜਾਧਨਾ। ਗਨਿਮਧਨਿਮਧਕਾਰਿਸਰੀਰੁਕਟ
ਦੇ। ਤਤਿਉਰਿਉਮੇਮੇਲੁਨਜਾਵੇ। ਹਰਿਕੇਨ
ਮਸਮਸਰਕਛੁਨਾਰਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮਨਪਤਗਤਿਧਾਰਿ। ਅਨਕਾਮਨਾਤੀਰਬ
ਦੇਹੁਦੇ। ਗਾਰਬਗੁਮਾਨੁਨਮਨਤੇਹੁਦੇ
ਸੋਚਕਦੇ। ਜਿਨਸੁਮਮਦੁਰਾਰਿ। ਮਨਕੀਮੇਲ

ਨਤ ਨਤੋ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾ ॥ ੩੯ ॥
 ਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਅਨੁਕੋਲ ਬਹੁ ਨ ਬਿਖਿਆ
 ਟਰੈ ॥ ਜਲ ਧਰੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਮਨੀ ਤਿ ॥
 ਸੁਧ ਕਹਾਹੈ ਇਕਾ ਚੀ ਭੀਤਿ ॥ ਅਨਹਾਰਿ
 ਕੋ ਨ ਮੁਕੀ ਮਹਾ ਭਿਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉ
 ਧਰੈ ਪਾਤਿਤ ਬਹੁ ਮੁਗਾ ॥ ੩ ॥ ਬਹੁਤ ਸਿਮ ॥
 ਲਖ ਨ ਮੁਕਾ ਭਉ ਭੀ ਮਾਧੋ ॥ ਮਨਿ ਕ
 ਸਤੁ ਨਿਕਰਿ ਤਿਸ ਨਾਨਕ ਧਾਧੋ ॥ ਭੇਖ ਮ

ਨੇਕਮਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈ। ਕੇਟਿਭਿਪਾਇਦ
ਚਗਾਚਿਨਹੀਬੁਝੈ। ਛੁਟਸਨਾਹੀਉਭੁਪ
ਇਮਾਇਨ। ਮੇਰਿਧਿਅਪੇਮਾਇਮਾਨਾ
ਭਾਮਦਰਕਰਤੁਤਸਗਲੀਨਮੁਝਾਨੈ
ਗੀਥੀਦੁਭਜਨੁਧਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ। ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਭਜਾਇ। ਨਾਨਕਬ
ਲੇਸਹਾਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ੪॥ ਚਾਰਧਾਰਥ

ਜੇਕੋ ਮਾਰੀਐ ਸਾਧਨ ਨਾ ਕੀਐ ਵਾਟ ਲਾਗੀਐ
ਕੋ ਮਾਧਨਾ ਦੁਖੀ ਮਿਟਾਵੇ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਨਾ ਮ
ਫਿਟੇ ਸਦਗਾਵੇ। ਜੇਕੋ ਮਾਧਨੀ ਸੇਵਾ ਕੇਰੇ
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਛੇ ਵੇ। ਜੇਕੋ ਜਨਮ
ਮਰਨਿ ਤੇ ਡਰੇ। ਸਾਧਨ ਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ।
ਜਿਸੁ ਜਨਮ ਕਉ ਪੁਰੁ ਦਰਸਾਇ ਮਾਮਾ ਨਾਨਕ
ਕਰਤ ਕੇ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਸਰਗ ਕਾ ਪੁ
ਰਖ ਮਾਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖਾਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਵਿਸਾਰੇ ॥

੪੦

੦

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
नीचा ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਧਨਕਉਧਨਤੇਰੋਨਾਉ। ਨਿਥਾਵੈਕਉਨਉ
ਤੇਰਾਬਾਉ। ਨਿਥਾਵੈਕਉਧਨਤੇਰੋਨਾਉ
ਸਰਾਕਾਧਾਵਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨਾ। ਕਰ
ਨਕਰਾਵਨਹਾਕਉਸੁਆਮੀ। ਸਰਾਕਾਧਾ
ਟਾਕੈਅੰਤਰਿਜਾਮੀ। ਅਧਨੀਰਾਤਿਮਿਤਿ
ਜਾਨਹੁਆਪੋ। ਅਧਨਸੀਰਿਅਧਿਪਤ
ਰਾਤਿ। ਅਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਤੁਮਤੇਰੋਇ। ਜਾਨ

੪੯

ਕਮਲਵਰਨਜਾਨਮਿਕੋਇ ॥ ਸਰਬਧ
ਰਾਮਾਹਿਸੇਸਟਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮਜ
ਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲਕਿਸਮਾਹਿ
ਉਤਮਕਿਸਮਾ ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਦਰਮਤਿਮਲ
ਹਿਰਿਸਾ ॥ ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮਕੁ
ਲਾ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪੁਨੀਅਸਦਾ ॥ ਸ
ਗਲਦਾਨੀਮਹਿਮੀਸਿਤਕਾਨੀ ॥ ਹਰਿਕੋ

ਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ॥ ਸਗਲਬ
ਨਤੇਭੁਭੁਤਮਥਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਜਿਹਧ
ਦਿਵਸੇਗਰਿਨਾਮੁ॥ ੮॥੩॥ ਸਕੇਕੁ ॥
ਨਿਰਗੁਨੀਆਰਾਇਆਨਿਆਸੇਪ੍ਰਭ
ਸਦਾਸਮਾਇਕਾ॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤ
ਬਖੁਨਾਨਕਨਿਬਯੀਨਾਟਕਾ ੧॥੨॥ ਸਮਸ
ਟਪਦੀ॥ ਰਾਮਾਈਆਕੇਗੁਨਰੇਤਿਪ੍ਰਾਂਨੀ

ਪਕਵਨੁ ਮੁਕਿ ਤੇ ਕਵਨੁ ਦਿਸਟਾਨੀ ।
ਜਿਨਿ ਤੇ ਮਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਰਾਗਿ ਮਾ
ਗਾਰੁ ਮਾਗਾਨਿ ਮਾਗਿਨਿ ਨਹਿ ਭਿਓ
ਵਿਆਧਾਰ ਬਿਦੁਸ ਬਾਤੁ ਭਰਿੰਦੀਪ
ਮਾਰੇ ਦੁਧਾ ਬੁਢਿਨੇ ਬਨ ਭਨਨੁ ਸੁਖ
ਦੁਧਾ ਗਵਿਰੁ ਮੇਭੁਇਆ ਬਿਪਰਸਾਰੁ ਮੇ
ਕਾ ਮੁਖਿ ਮਾਗਿ ਮਾਭਿ ਬੈਰੁ ਕਹੁ ਦੇਨਾ ।

॥ ਇਹ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨ ਕੁਲੁ ਕੁਲੁ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਅਸਿਲੇ ਗੁਣ ਉਨਾ ਨ ਕਸੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਨਿ
 ॥ ਰਖ ਸਾਇਯ ਰਉ ਪਾਰਿ ਸੁਖ ਕਸੀ ॥
 ॥ ਸੁਤ ਭੁਤ ਸੀ ਤਕਨ ਤਾ ਸੀ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਜਿਹ ਸਾਇਯੀ ਵਹਿ ਸੀ ਤ ਕਸੀ ॥
 ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵ ਕਸੀ ॥
 ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਇ ਭੋਗਿ ਸੁਖ ਕਸੀ ॥

ਗਲਸਮਰੀ(ਸੇਰਿਸਾ)ਬਿਥਸਾ)ਹੀ
ਨਿਸਤਪਾਵਕਰਨਨੇਤਰਸਨਾ)ਤਿ
ਸਹਿਤਿਅਗਿਅਵਰਸੇਰਿਚਰਨਾ
ਮੇਸੇਦੇਖਪੁਤ੍ਰਅੰਧਾਬਿਅਪੇ।ਨਾਨ
ਕਕਾਦਿਲੇਹੁਪੁਤ੍ਰਅਪੇ।੨)ਅਗਿ
ਅੰਤਨੇਗਾਖਨਹਾਰਾ)ਤਿਸਨਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਕਰੇਗਾਵਾਰਾ)ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵ

ਨਿਧਪਾਵੈ। ਤਾਸਿਉਂ ਮੁਕਾਮਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਇ ॥ ੧੪ ॥
ਜੇ ਤਾਕਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਕਉ ਮੈ
ਧਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ। ਨਾ ਕੀ ਦੋਹਾ ਪਾਵੈ ਦਰ
ਗਹਿ ਮਾਨਾ। ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਇ ਮੁਗਾਧਾ ਮ
ਜਾਨਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ। ਇਹੁ ਕੁਲ ਨਹੀਂ ਗਾਨਾ। ਨਾਮ
ਕਰਾ ਕੁਲ ਨਹੀਂ ਅਪਾਨਾ। ॥ ੩ ॥ ਕਤ ਕਉ
ਮਾਰਿ। ਕਉ ਵੀ ਮੇਰਿ ਰਹੇ। ਸਾਹੁ ਫੇਰਿ

ਪਾਮਹਿ ਸੁਖ ਪਨਿ ਰੋਗੈ ਦਿਨ ਨਾਨੈ ਤੁਮ ੪੭
ਗਮੰਤਾ ਉਚੇਤੇ ਉਚਾ ਕੁਰਾਵੈ ਤੁ ਸਗ
ਲਾਮ ਰਹੈ ਤੁਮ ਰੇ ਸੁਝਿਧਾਰੀ ਤੁਮ ਤੇ
ਹੋਇ ਸੁਮਾਗਿ ਮਾਕਾਰੀ ਤੁਮ ਹੀਰਾ
ਤਿਮਿਤੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਸਦਾ ਕਰ ਧਾਨੀ ॥੮॥੪॥ ਸੋ ਕੇ ਕੁ
ਦੇ ਨਹਾ ਰ ਪੁਛੁਛੁ ਫਿਕੇਲਾ ਗਹਿ ਮਾਨ

ਸੁਆਮੀ ਸਾਨਕ ਕਰੁ ਨਸੀ ਸੁਖੀ ਬਿ
ਨੁ ਨਾ ਦੇਖ ਭਿਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸ
ਦੁਖਦੀ ਦਸਕ ਸਤੁ ਲੇਖਾ ਛੇਪਾ ਦੇ
ਇਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੈ ਦਿਗਦੀ
ਇਕ ਛੀਨਟੇ ਇਕ ਸਤੁ ਹਿਰੰਕੇਤੀ
ਭਉ ਭੁਲਾ ਕਰੁ ਕਰਾ ਕਰੇਤੀ ॥ ਨਿਸੁਰ
ਨਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਤਾਕ ਉਕੀਨੇ

ਸਦਾਨੁ ਮਸਕਾਣਾ ॥ ਜਾਕੇ ਮਨਿ ਕਾਗਾ ਮੂਰ ॥ ੮ ॥
 ਮੀਠਾ ॥ ਸਰਬੁ ਖਤਾ ਹੁੰਮ ਨਿਦੁ ਠਾ ॥ ਨਿਸੁ
 ਜਨੁ ਹੁਕਮ ਮਨਾਇਆ ॥ ਸਰਬੁ ਬੇਕਸਾ ॥ ੯ ॥
 ਨਕਤਿ ਨਿਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਅਮਗਨੁ ਤਜਾਹੁ
 ਅਪਨੀ ਦੇਹ ਸੀ ॥ ਧਾਰ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਮਨਿ ਦੁਇ
 ਥਾ ਸੀ ॥ ਅਪਨੀ ਅਮਾਨ ਕਲੁ ਬਹੁ ਰਸਾਹੁ
 ਲੇਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

ਅਪਨੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਮਾਰਿ ਪਹਿ ਥੋਵੈ। ਭਗੁ
ਰਿਉ ਸਕਾ ਬਿਸੁ ਭੁਨਹੈ ਵੈ। ਜਿ ਸਕੀ ਬ
ਸਤੁ ਤਿਸੁ ਮਾਨੈ ਠਾਏ। ਪੁਰਖੀ ਮਾਰਿ
ਮਾਮਨੈ ਮਾਏ। ਤਿਸੇ ਚਉ ਚੁਨਕੈ ਨਿ
ਹਾਣਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਰਿ ਚੁਸਦਾ ਦਇਆ
ਦੁਆਰਾ। ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਮਾਰਿ ਮਾਕੈ ਹੇਤ
ਮਾਰ ਪੁਰਖੈ ਦੁਤਨਾਨ ਅਨਿਗਾ। ਧਿਰ

ਪਾਕੀਛਾਇਆਸਿਉਰੰਗਾਕਾਵੇ। ਓਹੁਇ ੪੯
ਨਮੋਓਹੁਮਨਪਛੁਤਾਵੇ। ਜੇਦੀਸੇਜੇਚਾਲ
ਨਗਾਗਾ। ਲਪਟਰਚਿਓਤਹਮੰਧਮੰਧਾ
ਗਾ। ਬਟਾਉਸਿਉਜੇਕਾਵੇਨੇਨੁ। ਤਾਕਉਹਾਬ
ਨਮਾਹੇਕੇਗਾ। ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁ
ਖਦਾਈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਆਪਲ
ਏਕਾਈ। ਤੁਮਿਸਿਮਾਤਨੁਪਨੁਕਦੇਖੁਮ

ਗ

ਬਾਇਅਸਾ ਗਿਅਥਿਅਾਹਉਮੇਅਮਤਾਮਇ
ਅਗਾਗਿਅਥਿਅਾਰਾਜਨੇਕਨਧਨਮਾਕਾ
ਅਥਿਅਕਾਮਰੋਧਥਿਕੰਕਾਗਿਅਥਿਅਾਰ
ਬਹਸਤੀਅਨੁਕਾਸਤਾਗਿਅਥਿਅਾਰੀਗਿ
ਸੰਗਿਅਾਇਆਧੇਥਿਹਸਤਾਗਿਅਥਿਅਾਧ੍
ਹਮਹਅਭਿਮਾਨੁਗਿਅਥਿਅਾਮਾਪਾਸਿਉ
ਧਾਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁਅਸਾਥਿਰੁਤਗਾਤਿ

ਸਾਧਕੀ ਸਚਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨੀਵੇ ਹਰਿ ਕੇਚ
 ੪ ਚਨਾ ਮਿਥਿ ਅਸੁ ਵਟ ਪਰ ਨਿਵਾਸੁ ਨਹੀ
 ਮਿਥਿ ਮਾਹਸਤ ਪਰਦਰਕ ਕਉ ਚਿਰਹਿ
 ਮਿਥਿ ਮਾਨੇ ਤ੍ਰਯੇ ਪਤ ਪਰ ਤਿ ਮਾਰੁ ਪਾਦਾ
 ਮਿਥਿ ਮਾਰਸ ਨ ਭੁਜਨ ਮਾਨ ਸੁ ਦੁਆਦਾ
 ਮਿਥਿ ਮਾਰ ਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਪਾਵਹਿ
 ਮਿਥਿ ਮਾਨ ਪਰ ਕੇ ਭੁਲੁ ਭਾਵਹਿ ਮਿ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
विष्णुसंज्ञकं पदं त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥
त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥
त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥
त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥
त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥
त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥ त्रिपदात्मा ॥

ਥਾਥਿਹਾਇ। ਮੇਘਥਿਨਾਨੇ ਉਥੇਤੀਨਾਇ ੫੧

ਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਬਿਨੁਬਿਰਥੇਸਭਕਾਮਾ। ਜਿ

ਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਰਥਦਾਮਾ। ਧੰਨਧੰਨਤੇ

ਜਨਨਿਹਘਟਿਥਾਸਿਓਹਰਿਸਾਉ। ਨਾਨ

ਕਤਕੇਥਾਇਥਾਕਿਜਾਉ। ੬। ਰਹਤਮਹ

ਰਕਛੁਮਹਰਕਮਾਵਤਾ। ਅਨਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ

ਮੁਖਹੁਰੀਛੁਕਾਵਤਾ। ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰ

ਬੀਨਾ ਬਾਹਰ ਰਹੇ ਖਾਨਕਾਹੁ ਭੀਨਾ ਅਮਰ
ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੇਗਾ ਅਮਾ ਵਤ ਜਾ ਵਤ
ਜਨ ਮੇ ਮਰੇਗਾ ਨਿਸਕੇ ਅੰਤ ਰਿਖ ਮੈ ਨਿਰੀ
ਕਾਗੁ ਨਿਸਕੀ ਸੀਖਤ ਰੇ ਸੀਸਾਗੁ ਨਿਤੁ ਮ
ਤਾਨੇ ਤਿਨ ਪੁਤੁ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ
ਚਰਨ ਪਗਾਤਾ ॥ ਕਰ ਉਬੇ ਨਤੀ ਪਾਰ
ਬਾਹਮ ਸਰੁ ਜਾਨੈ ਅਪਨਾ ਕੀ ਅਮਾ

ਧੇਮਾਨੈ॥ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿ
 ਬੇਗਾ॥ ਕਿਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਦੁਤ ਕਿਸੇ ਦੁਝਾ ਦੁਤ
 ਨੇਗਾ॥ ਭਿਧਾਵਸਿ ਆਨਪਸ ਗਲਤੇ ਰਹਤਾ
 ਸਭੁ ਕਹੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤਾ॥ ਜਿਉ
 ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲਕੁ ਲਾਇ॥ ਸ਼ਾਨ ਬਨਿਤ
 ਨਿਰਹਿ ਆਸ ਆਇ॥ ਸੋ ਸੇਵਕ ਨਿਸੁਕ੍ਰਿਪ
 ਕਰੀ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ॥
 ੮॥੫॥ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮ

ਰੁਲੇਰੁ ਮੇਰੁ ਬਿਨਸੁ ਜਾਇ ਅਹਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ
ਕਪੁਤ ਸਰਨਾ ਗਤੀ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਰਦੇਵ
॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ । ਨਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫੁ
ਤਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਖਾਹਿ । ਤਿਸ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਾ
ਖੁ ਮਨ ਮਾਰਿ । ਨਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਰੀ ਸੁਤ ਤਨ
ਲਾਵਹਿ । ਤਿਸ ਕਉ ਸਿ ਮੁਤ ਪਰ ਮਗਾਤ
ਪਾਵਹਿ । ਨਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਸ ਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦ
ਰੀ । ਤਿਸ ਹਿ ਧਿ ਮਾਇ ਸਦਾ ਮੰਨ ਮੰਦੁਰੀ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਿਹ ਸੇਰਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ
 ਆਠ ਪਹਿਰਿ ਸਿਖਰੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਜਿ
 ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗੁ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
 ਧਿਆਈ ਮੈ ਧਿਆਵ ਨਿਜੇ ਗਾ ॥੧॥ ਜਿ
 ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੈ ਕਰੰਦਾ ਦਹਿ ॥ ਤਿਸ
 ਹਿਉ ਆਰਿ ਕਭ ਅਵਰੁ ਭੁਭਾ ਦਹਿ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਸੇਜੁ ਸੁਖੀ ਜੈ ॥ ਅਨ ਆਠ

ਪਹਿਰਿ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀ ਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੁਨ ਮੁਕੁ ਕੇ ਤੂੰ ਮਾਨੈ ॥ ਮੁਖ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਮ
ਬਖਸੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮ
॥ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇ ਵਲ ਪਾਰ ਕ੍ਰਮ ॥
੨॥ ਭੁਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਾਹ ॥ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਤਿ ਮੇਤੀ ॥ ਪਰ ਜਾਵਹਿ ॥ ੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਮਰੇ ਗੁਰਿ ਚਨ ਦੇਹੀ ॥ ॥ ਲਿਵਲਾਵਹੁ ਤਿ

ਸੁਗਾਮੁ ਸੇਨਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਾਰ
 ਹਤਾ ਅਨੁਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਹਾਰਿ ਹਰਿ ਵਿਸੁਖ ਕਪਤਾ
 ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਲਛਿ ਦੁਖ ਕੋ ॥ ਅਨੁ
 ਸਰਨੀ ਰਾਗੁ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰਤਾ ਕੋ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ
 ਪੁਰੁਤਾ ॥ ਅਨੁਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪੁਤ੍ਰਤਾ ਕੋ
 ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਰਾਵੀ ਭਿਖਾ ਭਿਕਾਰੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫੪

ਦਿ

ਆਰੁ ਖਨ ਪਹਿਰੀ ਜੋ ॥ ਅਨਤਿ ਸੁ ਸਿ ਮਰਨ
 ਕਿਉ ਆਕ ਸੁ ਕੀ ਜੋ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਸ੍ਤੂ
 ਹਸਾਇ ਮਸ੍ਤੂ ਹੀ ॥ ਅਨਤਿ ਸੁ ਖਰਕਉ
 ਕਰਹੁ ਨਾ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ
 ਮਿਲ ਖਧਨਾ ॥ ਰਾਖੁ ਪਰੇ ਇਧਰੁ ਅਪੁਨੇ
 ਮਨਾ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਹੀ ਮਨ ਖਨਤ ਖਨਾਈ ॥ ਉ
 ਠਤ ਖੈ ਠਤ ਤਿਸ ਹਿਧਿ ਆਈ ॥ ਤਿਸ ਹਿਧਿ

ਸਦ

ਆਇਸੇ ਕੇ ਕਮਲ ਦੇ ਘਾਟੀ ਗਾਉਹਾ ਨਾਨਕ ॥ ੪੫ ॥
ਕਤੇਰੀ ਰੇਖੇ ॥ ੪੫ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ
ਬਹੁਦਾਨਾ ॥ ਅਨਮਾਠ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਤਿਸ ਕ
ਧਿਆਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਅਚਾਰ ਟਿਉ
ਹਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਿਤਾਰੀ
॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਨਾਸਿ ਦਰੁ ਪੁਰਾ ਸੇ ਪੁਰੁ ਸਿ
ਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਕੀਨੀ
ਕੀਨਾਤੀ ॥ ਸੇ ਪੁਰੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਤਿ

॥ निरुपमादित्रेह ॥ ३ ॥ निरुपमादि
मानकनमुक्ते ॥ ५ ॥ निरुपमादिमुनरि
रुनसदा निरुपमादियेधरि विमभाद
॥ निरुपमादिदेवतावे ॥ ३ ॥ निरुपमादि
निरुपमादिपुत्रिषवने सुमना ॥ निरुपमा
दिहमववचलरि ॥ निरुपमादिमपुत्र
रुनसदा ॥ निरुपमादियरुमभात्रियाद
रि ॥ निरुपमादिपुत्रिषवनिमभादरि

ਸੇਸਾਪੁਰਤਿ ਮਾਰਿ ॥ ਵਰਕਤਲਾਗੁ ॥ ੫੬
॥ ਗੁਰਪੁਸ਼ਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਜਾਗੁ ॥ ੬ ॥ ਜਿ
ਹਪੁਸ਼ਾਦਿ ਤੁਪੁਗਟ ਜੀਸਾਗੁ ॥ ਤਿਸਪੁਰਕੁ ਬੰ
ਮੁਲਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਜਿਹਪੁਸ਼ਾਦਿ ਤੇ
ਰਾਪੁਤਾਪੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੁੜੁ ਤੁਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥
॥ ਜਿਹਪੁਸ਼ਾਦਿ ਤੇ ਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਿ ॥ ਤਿਸਹਿ
ਜਾਨੁ ਮਨ ਜਾਹੁ ਰੂਰਿ ॥ ਜਿਹਪੁਸ਼ਾਦਿ ਤੇ

ਪਾਵਹਿ ਸਾਚਾ ਰਿ ਨਿਮੇਰੇ ਤੁਝਾ ਸਿਉ ਰਾਗੁ
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਫਲ ਕੀ ਬੁਝਿ ਹੈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਾਪੁ
ਜੇ ਪੈ ਨਾਪੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਆਪਿ ਨਾਪਾਇ ਜੇ ਪੈ ਸੋ ਨਾਉ
ਆਪਿ ਗਾਵਾਇ ਸੁਰ ਰਿਗੁ ਨ ਗਾਉ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਰੇ ਇਸ ਗਾਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਭੋਕ ਮਠਾ ਬਿਥਾ
ਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਸੰਨਧ ਸੰ ਮਨਿ ਸੋਇ ਪ੍ਰਭੁ
ਦਇਆ ਭੋ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ਸਰਬ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਨਪੁਛਤੇਰੀਆਇਆ ਆਪਹੁਕਛੁਨਕਿ ५१

ਨਹੁਲਾਇਆ ਨਿਤੁਨੇਤੁਲਾਵਹੁਤੋਤੋਤਿ

ਤੁਲਗਰਿਹਰਿਨਾਥਾ ਨਾਨਕਇਨਕੇਕਛੁ

ਨਹਾਥਾ ੮॥ ੬॥ ਅਗਮਮਗਾਧਪਾਰਬੁ ॥ ਸਲੋਕ

ਹਮਸੋਇ ਜੇਨੇਕਹੇਸੇਮੁਕਤਹੋਇ। ਸੁ

ਸਿਮੀਤਾਨਾਨਕਵਿਨਵੇਤਾ ਸਾਧਜਨਾ

ਕੀਰਮਚਰਨਕਥਾ ੯॥ ਅਜਟਪਟੀ॥

॥ सायवे सीरिगुणि हुनकुन ॥ सायवे
रामलसगलीदेव ॥ सायवे सीरिगुणि
देवभातिमानु ॥ सायवे सीरिगुणिदेव
मानु ॥ सायवे सीरिगुणिदेव ॥ सा
यवे सीरिगुणिदेव ॥ सायवे सीरि
गुणिदेव ॥ सायवे सीरिगुणिदेव ॥
सायवे सीरिगुणिदेव ॥

ਨਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਸਾਨਕ ਸਾਧਕੀ ਸੇਠਾ ਪੁਰੁ ਮਾਹਿ ॥ ੫੮
 ਸਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰਿਗੰ ਮਰੋਚਰੁ ਮਿਠੇ॥
 ॥ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰਿਗੰ ਸਦਾ ਪਰਫੁਟੇ॥ ਸਾਧਕੇ ਸੀ
 ਰਿਗੰ ਮਾਵਹਿ ਕਸਿਪੰਚਾ॥ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰਿਗੰ ਮੀਮ੍ਰ
 ਤਰੁ ਸੁਭੰਚਾ॥ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰਿਗੰ ਇਸੁਤਰੀ ਰਿਨ
 ॥ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰਿਗੰ ਮਨੋਹਰਿ ਏਨਾ॥ ਸਾਧਕੇ ਸੀ
 ਰਿਨਕਤੁ ਪ੍ਰਧਾਵੇ॥ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰਿਗੰ ਮਸਿ

ਭਿਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧੁ ਕੇ ਸੇਵਿ ਮਾਇ ॥ ਭੇਡਿ
॥ ਸਾਧੁ ਸੇਵਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਸੰਨ ॥ ਸਾ
ਧੁ ਕੇ ਸੇਵਿ ਦੁਖ ਮਾਇ ॥ ਭਿਮਨੁ ਪਾਵੈ
ਗਿਅਹਾਂ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੇਵਿ ਰਿਸਾ ਜਿਉ
ਪੀਏਗੁ ॥ ਸਾਧੁ ਕੇ ਸੇਵਿ ਨਹੀ ਗਾਏਗੁ ॥ ਸਾ
ਧੁ ਕੇ ਸੇਵਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੇਵਿ ਨਾ
ਨੇ ਪਰਮ ਸੰਦਾ ॥ ਸਾਧੁ ਕੇ ਸੇਵਿ ਨਾਹੀ ਰਉਤੁ ॥

ਪ੍ਰਾਸਾਦਯੋਗੇਸ਼/ਗਿਰੀਸ਼/ਸੁਖਮਾਧਿਆਮਾ ਪੜ
 ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੇਸਾਧਯੁਕਤ/ਸਾਨਕਸਾਧਯੁ
 ਕੁਧਮਿਸ਼ਾਈ/੩/ਸਾਧਯੋਗੇਸ਼/ਗਿਰੀਸ਼
 ਕੁਧਯਾਈ/ਸਾਧਯੋਗੇਸ਼/ਗਿਰੀਸ਼/ਸੁਖਮਾਧਿਆ
 ਯੋਗ/ਸਾਧਯੋਗੇਸ਼/ਗਿਰੀਸ਼/ਸੁਖਮਾਧਿਆ
 ਯੋਗ/ਸਾਧਯੋਗੇਸ਼/ਗਿਰੀਸ਼/ਸੁਖਮਾਧਿਆ
 ਯੋਗ/ਸਾਧਯੋਗੇਸ਼/ਗਿਰੀਸ਼/ਸੁਖਮਾਧਿਆ

ਕੇ

ਚਲਪੁਰੇਰਾ ਸਾਧਕੇ ਸੇਵਿਗਿ ਕੇ ਸਭਿ
ਧਰਮਾ ਸਾਧ ਸੇਵਿਗਿ ਕੇ ਦੁਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਸਾਧਕੇ ਸੇਵਿਗਿ ਪਾਇਨਾ ਮਨਿ ਪਾਨਾ
ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਕੇ ਕੁਚ ਬਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ
ਕੇ ਸਭ ਕੁਚ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਿਗਿ ਸਾ
ਨਨਾ ਸੇਵਿਗਿ ਕੇ ਸਭ ਕੁਚ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਾਧੁ ਕੇ
ਸੇਵਿਗਿ ਸਭ ਕੁਚ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਿਸੁ ਪੁਨ ਤੇ ਸਭ

ਕੇਵਲ ਸਾਧੋ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਭ ਮਰਾਇ ਕੇ ॥ ੧੦ ॥
ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸੇਵਾ ਸੁਦਰਸਨਾ ਸਾ
ਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇ ਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਮੁਤਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਨਾ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਰਬ
ਬਾਨ ਗੰਗਾ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਫਲ
ਜਨਮ ਪਾਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਉ ਪਾਕਾ
ਦਰਸਨੁ ਭੁਵਨੁ ਹੋਤ ਨਿਗਲਾ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰ

ਸੀਰੀ

ਦਿ। ਕਲੁਪਤਰੇ। ਸਾਧਕੇ ਸੀਰੀ ਨਿਰਕਪ
ਰਹੇਗੇ। ਸਾਧਕੇ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਮੁਹੇ ਲਾ। ਸਾ
ਧਸੀਰੀ ਬਿਛਰਤਰ ਰਿਸੇ ਲਾ। ਜੇ ਇਛੇ ਜੇ
ਈਫਲੁਪਾਵੇ। ਸਾਧਕੇ ਸੀਰੀ ਨਿਰਕਪ
ਜਾਵੇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਧਕਿ ਦਰਸੇ। ਨਾਮ
ਕਉਪਰੇ ਸਾਧਕੁ ਨਿਰਸੇ। ॥ ਸਾਧਕੇ ਸੁਨ
ਉਹ ਰਿਸਾਉ। ਸਾਧਸੀਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਗਾ

ਸੀਰੀ

ॐ॥ सायवे मे विराम मन ते विमने॥ सा ६१
यमे विराम यन नि स ड ठे॥ सायवे मे वि
लागे पुत्रा सा पुवे मे वि अ टि य
टि डी ठा॥ साय मे वि ड डे भा वि भा वा
डी॥ साय मे वि वा डि ड डी र भा वी॥ सा
यवे मे वि मि डे स ड डे र गा ना न र सा य
ड डे मे ने र गा॥ साय वे भा वि भा व ड

ਨਮਾਨਹਿ। ਜਿਉ ਸੁਨਹਿ ਤੇ ਬਾਖਿ-...
ਮਿਸਾਧ। (ਉ-ਮਾਨਿਯੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੁਕੀ
ਸੁਖੀ-ਮਾਨਦੰ-... ਭੁਭੁਕੀ ਸਾਧਕੀ
ਸੇ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ। ਸਾਧਕੀ ਸੇ ਨਾਸ
ਦਾਖੇ। ਉਸਾਧਕੀ ਸੇ ਨਾ ਉਚਤੇ ਉਚੀ
ਸਾਧਕੀ ਸੇ ਨਾ ਉਚਤੇ ਉਚੀ। ਸਾਧਕੀ
ਸੇ ਨਾ ਸਾਧਕੀ ਮਿਸਾਧੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਧ

ਪ੍ਰਭੁਤੁਲੁ ਭੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤੁ ਕੁ ॥ ਮ
 ਨਿਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੇਇ ॥ ਮਾਦਰਾਨੇ
 ਖੇਤੋ ਕੁ ਸੁਖਿ ਨੁਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ॥
 ਛਲੁ ਭੁਖਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥
 ਪਦੀ ॥ ਭੁਖਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਰਕੇ
 ਪ੍ਰਾਨੇ ਸੇਜ ਲਾਹਿਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ॥
 ਭੁਖਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੇਖਾ ਜੇ

ਸਿਉਹਲ ਸਰਬ ਕਰੋ ਪਾ ਭਰਾ ਗਿਆਮਾਨੀ
 ਕੇ ਦਿਸਦ ਸਮਾਨਾ ਜਿਸੇ ਰਾਜੀ ਕਰਕਿ ਉਸ
 ਬਾਉਲਿਕ ਹਰਿਨਾ ਭਰਾ ਗਿਆਮਾਨੀ ਕੋ ਪੀ
 ਰਨੁ ਦੇਵਾ ਜਿਉ ਉਕ ਸਧ ਕੇ ਉਕ ਦੇ ਕਉ
 ਚੰਦਨ ਕੇ ਪਾ ਭਰਾ ਗਿਆਮਾਨੀ ਕੋ ਇਹੋ ਰੁ
 ਨਾਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਰਾਮ ਹਨੁ ਸੁ
 ਭਾਉ ਭਰਾ ਗਿਆਮਾਨੀ ਨਿਰਮਲ ਕੇ

ਨਿਰਮਲਾ, ਜਿਸੇ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਨਲ ॥ ੬੩ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀਕੇ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ
ਜਿਸੇ ਧਰਤੀ ਪਰਿ ਅਕਾਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਅਨੀਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਖ ਸੁਖ ਮਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਅਨੀਕੇ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਅਨੀਕੇ ਉਚਤ੍ਵੇ ਉਚਾ ਮੁਨਿ ਅਪਨੇ ਹੋ ਸਭ
ਉਨੀਚਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨੀਕੇ ਜਨ ਭਏ

॥ नानकनिनप्रबुआपिकरेहिरा॥ २॥ ब्रह्म
महिआनीसबालकीरिना॥ आबुअ
रमुब्रह्ममहिआनीचीना॥ ब्रह्ममहि
आनीकीसबुउपाविमहिआ॥ ब्रह्म
महिआनीतेकहुब्रह्मनबुहिरा॥ ब्रह्ममहि
आनीसमदरसी॥ ब्रह्ममहिआनीकी
दिसदिमीमरुब्रह्मसी॥ ब्रह्ममहिआ

ਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਮਾਨੀਕੀ ॥੬੪॥
ਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਮਾਨੀਕੀ
ਭੋਜਨ ਵਿਆਮਾਨਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਮਾ
ਨੀਕਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਮਾ
ਨੀਏਕ ਉਪ ਵਿਆਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਮਾਨੀ
ਕਾਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਮਾਨੀਕੀ
ਗੀਤੀ ਸਮਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਮਾਨੀਪਰ

ਉਪਕਾਰਉਮਾਂਹਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਮਾਨੀਕੈਨਾ
ਹੀਪੰਧਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਮਾਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧ।
। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਮਾਨੀ। ਸੁਫਲਦੁਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
ਮਾਨੀ। ਸੰਗਮਗਲ। ਉਧਾਰਾ। ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਮਾਨੀ। ਜੇਪੈਸਗਲਸੇਸਾਰਾ ੪। ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਮਾਨੀ। ਕੇਵੇਰਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਮਾਨੀ
ਕੇਵੇਰਪੁਰੁਸਿਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਮਾਨੀਕੈਨਾਮੁ

ਅਪਾਰਾਥੁਹਮਗਿਆਨੀਕੇਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾ ॥੬॥੫

ਅਪਾਰਾਥੁਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦੇਜਾਗਤਾਥੁਹ

ਮਗਿਆਨੀਅਮਰੇਬੁਧਿਤਿਅਗਤਾਥੁ

ਹਮਗਿਆਨੀਕੇਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾਥੁਹਮਗਿ

ਆਨੀਕੇਪਰਿਸਦਾਅਨੰਦਾਥੁਹਮਗਿਆ

ਨੀਸੁਖਸਹਜੇਨਿਵਾਸਾਨਾਨਕਥੁਹਮਗਿ

ਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾ॥੫॥ਥੁਹਮਗਿਆਨੀ

ਕੁਹਮਕਾਬੇਤਾ। ਕੁਹਮਰਿਗਮਾਨੀਇਕਸੀ
ਗਿਹੇਤਾ। ਕੁਹਮਰਿਗਮਾਨੀਕਿਹੇਇਮਦਿ
ਤਾ। ਕੁਹਮਰਿਗਮਾਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ
ਕੁਹਮਰਿਗਮਾਨੀਸਿਮੁਕਦੇਪ੍ਰਤਮਾਪਿ
ਕੁਹਮਰਿਗਮਾਨੀਕਾਵਤੁਪਰਤਾਪੁ। ਕੁਹ
ਮਰਿਗਮਾਨੀਕਾਦਰਸੁਦਤੁਗੀਪਾਈ
ਮੇ। ਕੁਹਮਰਿਗਮਾਨੀਕਉਬਲਿਖ

ਲਿਖਾਈਐ॥ ਭ੍ਰਮਮਾਗਿਆਮਾਨੀਕਉਏਨ॥ ੬੬
ਇਸੇਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਮਾਗਿਆਮਾਨੀ
ਮਾਪੁਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ ੬੭॥ ਭ੍ਰਮਮਾਗਿਆਮਾਨੀ
ਕੀਕੀਮਾਤਿਨਾਹਿ॥ ਭ੍ਰਮਮਾਗਿਆਮਾਨੀਕੈਸ
ਗਲਮਨਮਾਗਿਆਭ੍ਰਮਮਾਗਿਆਮਾਨੀਕਾਕ
ਉਨਜਾਨੇਉਦੁ॥ ਭ੍ਰਮਮਾਗਿਆਮਾਨੀਕਉਮ
ਦਾਮਦੇਸੁ॥ ਭ੍ਰਮਮਾਗਿਆਮਾਨੀਕਾਕਵਿਅੰ॥

ਨਜਾਇ ਅਧਾ ਖੁਰਾ ਫੁਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁ

ਰਬ ਕਾ ਰਾਉਰਾ ਫੁਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮ

ਤਿਉ ਦਿਨ ਕਾ ਮਨੋ ਫੁਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕਾ

ਤਿਉ ਫੁਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੋ ਫੁਹਮ ਗਿਆਨੀ

ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਪਾਉ ਫੁਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦ

ਨਦਰ

ਨਮ ਸਕਾਉ ॥ ੧ ॥ ਫੁਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਬੁ ਸਿ

ਸਤਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ਫੁਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀ

ਵੇਨਹੀ ਮਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਸ ਮਾਨੀ ਮੁਕ ਵੇ १
ਤਿਨੁਗਾਤਿਨੀ ਮਕਾਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਮਾਨੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਮਾਨੀ ਮਨਾਥ ਕਾਨਾ ਬ੍ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਸ
ਨੀਕਾ ਸਤੁ ਉਪਰਿ ਹਾ ਬ੍ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਸ
ਨੀਕਾ ਸਗਲ ਮਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਸ
ਮਾਇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਆਸ ਕੀ ਸੇ

6

ਤਸੀਰਿਗੇਤਾ ਕਰਨਨਸੁਨੈ ਕਾਹੁਕੀਨਿਦਾ ॥ ੬੮
ਸਭੁਤੇਜਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ ਅਨਕੀਬਾਸਨਾਮਸ
ਤੇਰੈ ॥ ਇਝੀਨਿਤਪੰਚਦੇਵਤਿਰਹਤਾਨਾ
ਨਕਕੇਟਮਧਕੇਮੇਸਾਮਪਰਸਾ ॥ ੬੯ ॥ ਏਸ
ਨੇਜੇਜਿਸੁਉਪਰਿਸਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬਿਸਨਕੀਮ
ਇਆਤੇਹੈਇਤਿਨਾਕਰਮਕਰਤਿਹੈ

ਨਿਹਰ ਰਮਾ ਤਿਸੁ ਏਸੇ ਸੇਨਕਾ ਨਿਰਮਲ ਯ
ਰਾਗ ਕੁਤੁਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਧੰਛਾ ਕਿ
ਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀ ਰਤ ਨ ਸੀ ਗਿਰਾ ਚੇ ਅਨਤ
ਸਮੰਤ ਰਿਸਿ ਮਚਨ ਗੋਪਾਲਾ ਸਭ ਬੁਧਿ ਰਿ
ਜੇ ਵਤ ਰਿਟ ਪਾਲਾ ਅਮਾਪਿ ਦਿਵੈ ਅਵਰ ਹ
ਨਾ ਮੁਜ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਏਸੇ ਪਰਮ ਗ
ਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤਿ ਤੀ ਭਗਵੈ ਤਭਗ ਤਕ ॥

ਰੰਗਾ। ਸਗਲ ਤਿਸ ਮਾਏ ਦੁਸਟ ਸੇ ਗੁਮਨ ਤੇ ਕ. ੬੬
ਬਿਨ ਸੇ ਸਗਲਾ ਕੁਰਮੁ। ਕਰਿ ਪੁਜੈ ਸਗਲ
ਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਨੁ ਪਵੈ
। ਤਿਸ ਕੁਰਮੁ ਤੀਕੀ। ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ। ਕ
ਗਵੰਤ ਕੀ ਦਹ ਲਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ। ਮਨੁ ਤਨੁ
ਮਰੇ। ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ। ਹਰਿ ਕੇ ਦਰ ਨਹਿ
ਰਵੇ। ਸਾਧੇ। ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾ ਕੁਰਮੁ ਤੀਤਿ।

ਵੇਤਕਉਪਾਵੇ ॥ ੩ ॥ ਸੇਪੀਡਿਤਜੇਅਨਪਰਬੰ
 ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਮਾਹਿਸੇਧਾ ॥ ਰਾਮਨ
 ਮੁਸਾਰੁਰਸੁਪੀਵੇ ॥ ਉਸਪੀਡਿਤੁਕਉਪਦੇਸੁ
 ਜਗੁਜੀਵੇ ॥ ਗਰੀਕੀਕਥਾ ॥ ਹਰਦੇਬਸਾਵੇ ॥
 ਸੇਪੀਡਿਤਫਿਰਜੇਨਿਨਅਵੇ ॥ ਬੇਦਪੁਗਨ
 ਸੰਮਤਿਉਏਮੁਕਾ ॥ ਸੁਖਮਮਾਹਿਨਾਨਿਮ
 ਸੁਖੁਕਾ ॥ ਚਹੁਦਰਨਾਕਉਦੇਸੁ ॥ ਨਾਨਕਉ

ਉਪਦੇ

ਸੰਪਤਿਤਕਉਸਦਾਮਦੇਸੁਆ ॥ ਕੀਨਸੰਤ १੦
ਸਰਬਕਉਗਿਆਨੁ। ਚਹੁਦਰਨਾਮਹਿਜੇ
ਕਉਸਪੁਜੇਜੇਜੇਤਿਸਕੀਗਾਤਿਹੋਇ। ਸ
ਧਸੰਗਿਪਾਵੇਨਨੁਕੋਇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤ
ਰਿਉਰਧੀਗਾਪੁਸਪੇਤੁਮੁਖਪਾਬਰਕਉਤ
ਰੈ। ਸਰਬਰੇਗੁਕਾਮਉਖਧੁਨਾਮਾਕਲਿ
ਆਕੁਰੁਪਸੰਗਲਗੁਣਗਾਮਾਕਾਨੁਗਤਿ

1
ਕਿਤੇ ਨਪਾਈ ਮੇਧ ਛਮਾ ਨਾਨ ਕਤਿਨੁ
ਅਟੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਮਾਧੁਰਿ ਕਰ ਮਾਧਾਜਿ
ਸੇਕੇ ਮਨ ਪਾਰਥੁ ਪਮਕਾ ਕੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸੁ
ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਤਿਰਾ ਮਦਾ ਸੁਆਮਾਤ ਮਰਾਮੁ
ਤਿਸੁ ਨਦਰੀਆਇਆ ਨਦਾਸੁਦ ਸੰਤੁ
ਭਾਇਤਿ ਨਪਾਇਆ ਜਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕ
ਟਿਹਿ ਜਿਸਾਨੁ ਸੇਵਾ ਸੁਦਰਗਾ ਪਰਫੁਲ

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਅਪਾ ਕਿਰ ਪਾ ਕਰੇ ॥ ਤਿ 27
ਜੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭੁ ਸੇਝੀ ਪਰੇ ॥ ਸਗਲ ਸੇਝੀ
ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਮੇਸੀ ਦੁਗ ਤਿਨਾ ਨ ਕ
ਰਾਮ ਦਾਸ ॥ ਪੁਤਰੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ
ਮਹਿ ਤੁਝੇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੇ ਉਕਰਾਵੇ ॥
ਤੇਸਾਹ ਰਖੁ ਤੇਸਾ ਉਸ ਸੇਗਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨਿਦ
ਤਰਨੀ ॥ ਵਿਚਿਗਾ ਤੇਸਾ ਮੁਰਨ ਤੇਸੀ ਉਸ

ਮਾਈ ਤੇ ਸਾਸੀ ਮੁਤਿ ਤੇ ਸੀ ਵਿਖੁ ਖਾਣੀ
ਮੁਤਿ ਜਾ ਮਾਨੁ ਤੇ ਜਾ ਮੁਤਿ ਮਾਨੁ ਤੇ ਸਾਰੇ
ਕੁਤੇ ਜਾਰਾ ਜਾਨੁ ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਨੁਕਾ
ਤਿ। ਨਾਨਕ ਹੁਖ ਰਖ ਕਈ ਮੇਜੀ ਵਨ
ਮੁਕਤਿ। ੧॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਸ ਗਲੇ ਠਾਉ
ਮਿਤਿ ਤਿਤਿ ਤੁਪਾ ਰਿਗੇ ਖੇਤਿ ਜਾ ਤਿਨੁ ਨਾਉ
ਮਾਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨ ਜੇ ਗੁ। ਮੁਕਤੁ ਹੈ

ਜੇਈਫੁ ਨਿਹੇਗਿ॥ ਪਸਾਰਿ ਚਮਕਿ ਆਇਹੋਇਅ १੨
ਨਤਤਰੰਗਾ॥ ਲਖੇਨ ਜਾਇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੇਰੰਗਾ॥ ਜੈ ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਦੇਇਤੈ ਸਾਧੁਗਾਸਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤਾ॥ ਅਭਿਨਾਸਾ ਸਦ
ਸਦਾਸਦਾਦਾਇਆਲਾ॥ ਸ੍ਰੀਮਗ੍ਰਿਨਿਮ
ਰਿਨਾਨ ਕਰਤੈ ਨਿਹਾਲਾ ੨॥੬॥ ਸਲੇ
ਕਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ॥ ਮਨਿਕਜਨ ਮੀਤੁ

ਨਪਾਗਾਵਾਗਾ ਨਾਨਕਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਰਚੀਬ
ਹੁਇਧਿਅਮਿਕਪ੍ਰਕਾਗਾ ੧॥ ਅਸਟਪ
ਦੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਰੇਏਪੁਜਾਰੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਅਚਾਰਬਿਉਗਾਰੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਰੇਏਤੀ
ਰਬਦਾਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਰਨਕੁਮਹਿਉਦਾ
ਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸੇਤੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿਤ
ਪੀਸੁਰਹੇਤੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿਅਮਾਤਮਾਧਿਅਮਾਤੁ

ਧਾਰਹਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਰਿ ਕਾਝੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੭੩ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ।
ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਕੁਝੇ ਅਭਿਮਾਨੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰ
ਧ ਅਗਿਆਨੀ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕ
ਠੇਰਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾਮਾਤੁ ਮਨਿ ਕੇ
ਰਾ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦਰਬੁ ਕਉ ਹਿਰਹਿ। ਕ

ਈਕੋਇਧਰਦੁਖਨਾਕਰਹਿ। ਕਈਕੋਇਮ
ਇਆਸੁਮਾਹਿ। ਕਈਕੋਇਧਰਦੇਸੁ
ਮਾਹਿ। ਨਿਤੁਨਿਤੁਲਾਦੁਖੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾ
ਸਾ। ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਮ।
ਨਾਕਈਕੋਇਸਿਧਨਤੀਜੇਕੀ। ਕਈਕੋਇ
ਗਨੇਰਸੇਭੇਕੀ। ਕਈਕੋਇਧੰਧੀਸਰਪਤੀ
ਪਾਏ। ਕਈਕੋਇਧਾਕਰਬਿਰਧਨਿਧਨਾਏ।

॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਵਨ ਪਾਇ ਭੈ ਸੰਤਰਾ ਕਈ ਕੋ
 ਟਿ ਦੇ ਸਤੁ ਮੰਤੁ ਲਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀ ਅਰੁ ਸੁ
 ਰਨ ਖੜਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇ ਵਦਾ ਨ ਵਾਇ ਦੁ ਸਿਰ
 ਛੜਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਅਧਨੇ ਸੁਖਿ ਧਰੈ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿ ਸੁਤਿ ਸੁਨਿ ਸ
 ਭਰੈ ॥ ੩ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਨ ਸਤਾ ਮਸ ਸਾਂਤਕਾ
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿ ਮੁਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤਾ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦਾ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਤਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰੁ
ਜੀਵੇ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਵਰਨ ਥੀ
ਵੇ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਪੁ ਕਿਨ ਰਪਿ ਸਾਚਾ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਭੁਭੁਭੁਭੁ ਕਰੀ ਅਗਾਚਾ ਸਭੁ ਤੇਰੇ
ਰੇ ਸਭੁ ਹੁਭੁ ਹੁਰਾ ਨਾਨਕ ਮਾਪਿ ਮਲਿਕ
ਭਰਿ ਮਾਭੁ ਪੁਰੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਤਾਲੇ

ਵਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨ ਚਕੁ ਰਹਾ ਨਿਵਾ
 ਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨ ਚਕੁ ਰਹਿ ਅਰਹਿ
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋ ਨੀ ਫਿਰਾਇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਥੋਠ ਤਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਟਿ ਬਾਕਿ
 ਪਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨ ਵੇਤਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਆਇ ਅਮੋਚਿਤਾ॥ ਜਹ ਜਹ ਬੁਝਿ ਟਾਤਹਤ
 ਹਰਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਾਥੇ॥ ੫
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਕੈ ਰਾਗੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੀਰੀ

ਤਿਨਕਿ ਵਲਾਗੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਧੇ
ਜੀਤੋ। ਅਮਾਤ ਅਮਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਹੰਤੋ
ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਅਮਾਸਾ ਤਿਨ
ਕਉ ਅਲਿਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸਾ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਮਾਰਹਿ ਸਤ ਸੰਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਕਾ
ਗਾਰੰਗਾ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਮਾਪਿ ਸੁਧ ਸੰਨਾ
ਨਾਨਕ ਤੇਜ ਨ ਸਦਾ ਪੰਨ ਪੰਨਾ ॥ ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਲ ਖੰਡਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਕਾਸ ਬ੍ਰ

ਹਮੀਰ ਕਈਕੋਟਿਹੋਏ ਮਹਤਾਰਾ ਕਈ १੬
ਜੁਗਤਿਕੀਨੋ ਵਿਸਥਾਰਾ ਕਈਕਾਰਪਮ
ਵਿਥਿਪੁਸਾਰਾ ਸਦਾਸਦਾਇਕਈਕੈਕਾਰ
ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੋਧਰੁਤਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁਤੋਰੇ
ਏਧੁਕਮਾਹਿਸਮਾਤਿ। ਤਾਰਾਮੰਤੁਨਜਾ
ਕੈਕੋਟਿ। ਮਾਧੋਮਾਧਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਜੀਇ
॥੧॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਦਕ੍ਰਮਕੈਦਾਸਾਤਿ

ਸਹੈ ਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸਾ ਕਈ ਕੋਇ
ਤਤ ਕੋ ਕੋਤੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਿ ਏਕੇ ਨੇ
ਕਈ ਕੋਇ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਅਮਰਿ
ਭਏ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵਹਿ ਕਈ ਕੋਇ ਨ
ਪੁਰਾਨ ਗਾਵਹਿ ਆਤਮ ਰਸੁ ਸੁਖਿ ਸ
ਹਨਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਪਨੇ ਨਨ ਕਉ ਸਮਿ
ਸਮਿ ਸਮਾਰੇ ਨਾਨਕ ਚਿਤ ਪਰਮੇ ਸੁਰੇ

ਪਿਅਮਾਰੀ ੮॥ ੧੦॥ ॥ ਸੋਲੇਗੁ ॥ ਕ २੨

ਰਲਕਾਰਹੁਪੁਰੁਬੁਝੇਕੁਰੇਦੁਸਰਨਾਹੀ

ਕੋਇਨਾਨਾਨਕਤਿਸਭੁਲਗਾਰਦਸ

ਲਿਖਾਲਿਮਹੀਅਮਲਿਸੋਇ ੧॥ ੨

ਅਸਟਪਣੀ ॥ ॥ ਕਰਲਕਰਗਵਲ

ਕਰਕੇਨੇਗਾਨੇਤਿਸੁਭੁਏਸੋਈਗੋਗੁ

ਪਿਨਮਹਿਬਾਪਿਓਬਾਪਨਗਾਰਾ ॥ ੩

ਤੁਨ ਹੀ ਕਉ ਪਾਗਾ ਵਾਗਾ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਮਾਧ
ਰਿਠ ਗਾਵੇ। ਹੁਕਮੇ ਉਧੁ ਜੇ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੇ।
ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਵਿਉਹਾਰਾ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿ
ਕਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਅਪਨੀ ਉ
ਠਿ ਮਾਈ। ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਮਾਸਮ
ਈ ੧। ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ। ਪ੍ਰਭੁ
ਭਾਵੈ ਤਪਸੁ ਰਤਨ ਗਾਵੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ

ਤੇਰੇ ਖੋ। ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਹ ਵਿਗੁਣ ਰੂਪੇ। ਪ੍ਰਭੁ
ਭਾਵੈ ਤਾਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰੇ। ਆਪਿ ਪ੍ਰਕਰੇ ਆਪ
ਨ ਬੀਚਾਰੇ। ਦੁਹਾ ਮਿਰਿ ਮਾਕਾ ਮਾਪਿ ਸੁਖ
ਮੀ। ਖੇਲੇ ਬਿਚਾਰੇ ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਜੇ ਭਾਵੈ
ਸੇਕਾਰ ਕਰਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਦਿਸਟੀ ਅਵਤਰ
ਨ ਆਵੈ। ॥੨॥ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਮ ਆਹਿ ਇ
ਆਵੈ। ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਾਵੈ। ਇਸ

੭੮

ਕੇਹਾ ਬਹੇਇ ਤਾਨੁ ਕਿ ਫੁਲੇਇ ਜੇਤਿ
ਬੁਝਾਵੇ ਜੇਈ ਕਰੇਇ ਅਨ ਜਾਨਤ ਬਿਖਿ
ਆਮਹਿ ਰਚੇ ਜੇਨਾਨਤੁ ਆਪਨ ਆਪ
ਚੋ ਭਰੇ ਮੇਠੂ ਲਾਟਹ ਦਿਸਿ ਪਾਵੈ ਨਿਮਰ
ਆਹਿ ਚਰਕੇਟ ਦਿਰਮਾਵੈ ਕਤਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਤੇਜ ਨਸ
ਮਮਿ ਕੇਇ ३॥ ਧਿਨ ਮਹਿਨੀ ਚਰੀਟ ਕਉ
ਰਾਜਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਰੀਥ ਨਿਵਾਜਾ ਜਾਕ

ਦਿਸਟਿਕੁਨੁ ਮਾਇ। ਤਿਸੁਤੁਕਾਲਦਹ १੬
ਦਿਸਿਧੁਗਟਾਇ। ਨਾਕਉ ਅਪਨੀ ਕਲੇਕਥ
ਸੀਸਾ। ਤਾਕਾਲੇਖਾਨਗੋਨੇਜਗਦੀਸਾ। ਜੀਉ
ਪੰਡੁਸਭਤਿਸਕੀਰਾਸਿ। ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨ
ਬਹੁਮਪੁਗਾਸੁ। ਅਪਨੀਬਣਤੁਆਪਿਬਸਾਈ
॥ ਨਾਨਕਜੀਵਿਦੇਖਿਬਡਾਈ ੪ ॥ ਦਿਸਕਾਬਣੁ
ਨਾਹੀ। ਦਿਸੁਗਾਬਾ। ਕਰਨਕਗਾਵਨਸਭਉਕਉ

ਨਾਥਾ ਅਮਾਰਿਅਮਕਾਰੀਥਪੁਰਾਜੀਉਜੇਤਿ
ਸੁਭਾਵੇਸੇਈਫੁਨਿਬੀਉ। ਕਬਹੂੰਚੁਚਨੀਚਮ
ਹਿਥੈਸੇ। ਕਬਹੂੰਸੇਰਾਹਰਖਰੀਗਿਹਸੇ। ਕਬਹੂੰ
ਨਿਦਰਿਦਥਿਉਗਾਰ। ਕਬਹੂੰਉਭਿਅਕਾਸਪ
ਇਅਾਲਾ। ਕਬਹੂੰਏਤਾਏਹਮਥੀਚਾਰਾ। ਨਾਨ
ਕਾਮਾਪਿਮਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਕਬਹੂੰਨਿਰਤਿ
ਕਰੇਕਹੁਤਾਤਾ। ਕਬਹੂੰਸੇਇਰੇਰੇਇਨੁਰਾਤਿ। ਕ

ਬਹੁਮਹਾਰੋਪਥਿਕ ਰਾਗਾ ਕਬਹੁ ਸਰਬਰੀ ੮੦

ਹੇ ਰਾਗਾ ਕਬਹੁ ਹੇ ਰਿਥੈ ਰੇਖ ਰਾਜਾ

ਕਬਹੁ ਭਿਖਾਰੀ ਨੀਚ ਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੁ ਮ

ਪਰੀਤ ਰਾਮ ਹਿਮਾਦੋ ॥ ਕਬਹੁ ਭਲਾ ਭਲ

ਕਹਾਇ ॥ ਜਿਉ ਪੁਤਰ ਹੋਇ ਤਿਵਹੀ ਕਹੈ ॥ ਗ

ਰਪੁਸਾਇ ਨ ਕਸਮੁ ਕਹੈ ॥ ੬ ॥ ਕਬਹੁ ਹੇ

ਇਪੰਡਤਕਰੇਬਖਾਨਾਕਬਹੁਮੇਨਧਾਰੀਲਾ
ਵੇਧਿਅਨਾਕਬਹੁਤਵਤੀਰਬਇਜਨ
ਨਾਕਬਹੁਸਿਧਸਾਧਕਮੁਖਿਗਿਆਨ
ਕਬਹੁਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ
ਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰੇਮੇਭਰਸੀਆਨਾਨਾ
ਰੁਪਨਿਉਸ੍ਰਾਂਗੀਵਿਖਾਵੇਨਿਉਪੁਤਭਾ
ਵੇਤਿਵੇਨਚਾਵੇਜੋਤਿਭੁਤਾਵੇਸੋਈਹੋਇ

ਨਾਨਕ ਦੁਨਾ ਮਵਰੁਨ ਕੋਇ। ਕਬਹੂੰ ਸਾਧ ਸੰਗ ੮੧
 ਤਿਉ ਪਾਵੈ। ਉਸ ਮਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਮਾ
 ਵੈ। ਅੰਤ ਰਿਗਿ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਉਸ ਮਸ ਰੋਇ
 ਥਾਨ ਕਾਨਹੀ ਬਿਨਾਸ। ਅਨਤ ਨਨਾ ਮਰਤੇ
 ਇਕ ਰੰਗੀ। ਸਦਾ ਬਸ ਰਿਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰ
 ਗਿ। ਜਿਉ ਨਕ ਮਹਿ ਜਲੁ ਮਾਇਖਟਾਨਾ
 ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ। ਮਿਟ ਗਏਗ

ਵਨਪਾਇਬਿਸਰਾਮਾਨਾਨਕਪੁਰੁਕੇਸਵਕੁਰਬ
੮॥੧੧॥ਸਰੋਕੁ ॥ਸੁਖੀਬਿਸੇਸਕੀਨਿਅ
ਆਪਿਨਿਵਾਰਤਕੇ।ਬਿਰਭੁਮਹਿਕਾਰੀਆ
ਨਾਨਕਗਾਰਬਗਏ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ।ਜਿ
ਸਕੇਅੰਤਰਿਗਾਨਮਭਿਆਨਾਸੇਨਰਕਪਾਤੀ
ਹੋਵਤਸੁਆਨਾਜੇਜੀਨੇਮੇਜੇਕਨੁਵਤੁ।ਸੇਰ
ਵਤਬਿਸਦਾਕਾਨੇਤੁ।ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੇਤੁ

ਕਹਾਇ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਰੁ ਰਸਾਇ ॥ ੮੨
ਧੰਨੁ ਮੁਖਿ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਮੁਖੁ ਮੰਧਾ ਮ
ਰਿਅਨੁ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਗੰਧੀ
ਬੀਬਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਈਹਾ ਮੁਕਤਿ ਮਾਰੈ ਸੁਖ
ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਧੰਨੁ ਹੈ ਤੇਰੇ ਦਿਖਿ ਗੰਧੀ ॥ ਤਿ
ਰਸ ਮਾਨਕੁ ਮੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬਹੁ ਲਖ ਕਹਿ
ਮਨੁ ਖੁਰਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ॥ ਪਲਾਤੀ ਤੇਰੇ ਕਾ

ਗੁਰਿ ਵਿਨਾਸਾ ਸਭੁ ਤੇ ਆਪ ਜੋ ਮਿਠਾ ਕਹੈ
ਗੰਢੁ ਨ ਮਰਿਹੋ ਇਨਾ ਇਉ ਜਮੰਤੁ ॥ ਕਿਸੇ ਨ ਬ
ਏ ਮਾਪਿ ਹੋ ਕਾਰੀ ॥ ਧਰਮ ਮਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਹੈ ਬੁ
ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਮਭਿ ਮਾਨੁ
ਸੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਗਾਹ ਪਾਰ ਵਾਨੁ ॥ ਕੋਟਿ
ਕਰਮ ਕਰੇ ਹਉ ਪਾਰੈ ॥ ਜੁ ਆਪਾਇ ਸਗਲੇ ਬਿ
ਸਥਾਰੈ ॥ ਅਮਿ ਕਤ ਪਸਿ ਮਾ ਕਰੈ ਮਹੰ ਕਾ

ਗ। ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਦਤਾਰ। ਅਨਿ
ਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਮਾਤ ਮਨ ਹੀ ਦੇਵੈ। ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ
ਕਹੁ ਕੇਸੇ ਗਵੈ। ਆਪ ਸਕਉ ਜੇ ਭੁਲਾ ਕਹਵੈ। ਤਿ
ਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਵੈ। ਸਰ ਬਕੀ ਰੇ ਨਜ
ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੇਇ
੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਹੁ ਹੋਇ। ਤਬ ਇਸ ਕਉ
ਸੁਖ ਕਾ ਹੀ ਕੋਇ। ਜਬ ਇਹੁ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਹੁ ਕਰਤਾਰ। ਤ

੨੪
 ਕਲਗੁਗਰੁ ਜੋ ਨਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋ
 ਉਥੈ ਗੀ ਮੀਤੁ ਤਬ ਕਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥
 ਜਬ ਕਲਗੁ ਸੋਹਿ ਮਰਾਨ ਸੇਵਿਗਾ ਮਾਇਾ ਤਬ ਕਲਗੁ
 ਥਾਵੁ ਮੁਗਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭੇਖੀ
 ਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥
 ਸਹਜ ਖੂਟੈ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਤਿਪਤਿ ਨਾਮਾ
 ਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਕੁਰਗ ਬਿਖਿਅ ॥

ਕੇਕਰੋ। ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਅਰੋ। ਬਿਨ ੮੫
ਸੀ ਤੇ ਪੁਨਹੀ ਕੇ ਉਰਾ ਜੈ। ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬਿਰ
ਥੇ ਸਤੁ ਕਾਜੈ। ਨਾ ਮਰਿਗਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਬਰ
ਭਾਗੀ ਕਿਸੇ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰ
ਧੇ ਅਪਿ। ਸਟਾ ਸਟਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ। ਪਾਪਾ ਕ
ਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰੇ ਨਹਾਰਾ। ਇਸ ਕੇ ਗਾਥ ਕਰਾਈ। ਰ
ਗਾ ਜੈਸੀ। ਇਸ ਟਿਕਰੇ ਤੇ ਸਾਹੋਇ। ਅਪਿ ਅਪਿ
ਅਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ। ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੇ ਸੁਖ ਮਧੇ ਨਹੀਂ।

ਸਭਤੇ ਦੁਰਸਭਤੁ ਕੇ ਸੇ ਰਿਗਾ। ਤੁਝੇ ਦੇਖ ਕਰੇ ਬਿਬੇਕ
ਆਪਹਿਏ ਕਆਪਹਿ ਅਨੇਕ। ਅਰੇ ਨ ਇਨ
ਸੇ ਆਵੇ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ
ਆਇ। ॥ ਆਪਿ ਪੁਦੇ ਸੇਸ ਸੇਝੇ ਆਪਿ। ਆ
ਪੇ ਰਹਿ ਆਸ ਧਰੇ ਸਾਥਿ। ਆਪਿ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਆਪ ਨਿ
ਸਥਾਰਾ। ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇ ਸੁਕਾਚਿ ਹੁਕਰੇ ਨ ਗਾਰਾ। ਤਿਸ
ਤੇ ਭਿਨਕਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ। ਥਾਨ ਬਨ ਬਰਿਏ ਕੇ ਸੇ

ਇ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਚਕਰਿ ਮਾਧਿਕਰਣੇ ਧਾਰਾ ॥ ੬ ॥
ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰਵਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨੇਮੇ ਅਮ੍ਰਿਤ
ਮਨ ਅਮ੍ਰਿਤੇ ਮਾਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਲਨ
ਨਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿ ਪੁਰੁਸੁ ਅਮ੍ਰਿਤ
ਪਾਰਾਧ ਸਾਟਿ ਕਿਨੈ ਵੇਖਿ ਮਾਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸ
ਚੁ ਸਚੁ ਸਤੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਿਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਵੇਰਣੇ
ਚੀਨਾ ॥ ਭੁਕਾ ਭੁਕਾ ਭੁਕਾ ਤੇ ਰਾਹੁ ਪਾ ॥ ਅਤਿ

ਉਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪਾ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਪਦਿਪਦਿ ਸੁਨਿ
ਸੁਦਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਪਦਿਤ੍ਰਪਦਿਤ੍ਰਪਦਿਤ੍ਰਪ
ਨੀਤਾ ਨਾਮ ਜੇਯੇ ਨਾਨਕ ਮਨ ਪੀਤਾ ॥ ੧੩ ॥
॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ਸਿਤਸਰਨ ਜੇਨ ਪੈਰੇ ਸੇਜ
ਨ ਉਧਰਨ ਹਾਰਾ ਸਿਤਕੀ ਨਿਦਾਨਾਨਕਾਣਾ
ਹੁਰੇ ਬਹੁਰੇ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੀਤਕੇਦੂਖਨਿਸਾਰਜਾਪਟੈ ॥ ਸੀਤਕੇਦੂ
 ਖਨਿਜਮਭੇਨਹੀਛੁਟੈ ॥ ਸੀਤਕੇਦੂਖਨਿਸ
 ਭਸੁਖਜਾਇ ॥ ਸੀਤਕੇਦੂਖਨਿਨਰਕਪਾਹਿ
 ਪਾਇ ॥ ਸੀਤਕੇਦੂਖਨਿਮਭਿਰੋਇਸਰੀਨ
 ਸੀਤਕੇਦੂਖਨਿਸੋਭਾਤੇਹੀਨ ॥ ਸੀਤਕੇਹੋਤ
 ਕਉਰੋਖੇਨਕੋਇ ॥ ਸੀਤਕੇਦੂਖਨਿਬਾਨਸੀ

ਸਤੁਪੇਇ। ਸਿਤਰਿਪਾਲ ਰਿਪਾਜੇਕਰੇ। ਨ
ਨਕਸੀਤਸੀਗਿ। ਨਿਦਰਤੀਤਰੇ। ੧॥ ਸਿਤਰੇ
ਦੁਖਨਿਤੇਸੁਖੁਭਵੇ। ਸਿਤਰੇਦੁਖਨਿਕਾਂਗਨਿ
ਭਵੇ। ਸਿਤਰੇਦੁਖਨਿਸਰਪਜੇਨਿਪਾਇ
ਸਿਤਰੇਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਯਾਦਜੇਨਿਰਿਮਾਇ। ਸਿ
ਤਰੇਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਵਿਜੇਕੇ। ਸਿਤਰੇ
ਦੁਖਨਿਸਰਤਰੇਭਵੇ। ਸਿਤਰੇਦੁਖਨਿਤੇਨ

ਸਤੁਜਾਇ॥ ਸਿਤਕੇਵੁਖਨਿਨੀਚਨੀਚਾਇ॥ ਸਿ ੮੮
 ਤਕੇਵੇਖੀਕੇ ਬਾਉਕੇਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਸਿਤਕਾ
 ਵੇਤਥੀਗਾਤਿਪਾਹਿ॥ ੨॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁ ੯੯
 ਮਹਾਮਤਿਤਾਈ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁਖਿਤੁਦਿ
 ਕਨੁਨਪਾਈ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁਮਹਾਹਤਿਮ
 ਰਾ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਮਾਰਾ॥ ਸਿਤ
 ਕਾਨਿਦਕੁਰਾਜਤੇਧੀਨੁ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁਦੁ

ਦੁਖੀਆਂ ਸਰਦੀਨੁ ਸਿਤਕੇ ਨਿਦਰੁ ਕਉ ਸਰ
ਕਰੇਗਾ ਸਿਤਕੇ ਨਿਦਰੁ ਕਉ ਸਦਾ ਇਥਿਗਾ ਸਿ
ਤਕੀ ਨਿਦਾ ਦੇਖਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਤਕੇ ਵੇਤ
ਉਸਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੇਖੁ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅ
ਪਦਿਤੁ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਾਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸਿ
ਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਬਾਨ ਲਾਗੇ ॥ ਸਿਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸ
ਭਿ ਮਾਨੇ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਜਨ
ਮੇਮਦੇ॥ ਸਿਤਕੀਦੂਖਨਾਸੁਖਤੇਦੇ॥ ਸਿਤਕੇਦੇਖੀ
ਕਉਨਾਹੀਠਾਉ॥ ਨਾਨਕਸਿਤਕਾਹੈਤਕਦੇਮਿ
ਦਾਉ॥ ੪॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਅਧਧੀਚਤੇਦੇ॥ ਸਿ
ਤਕਾਦੇਖੀਕਿਤੇਕਾਜਨਪਹੁਚੇ॥ ਸਿਤਕੇਦੇਖੀਕ
ਉਉਦਿਆਨਕੁਮਾਈ॥ ਮੇ॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਉਜ
ਨਿਆਈ॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਅੰਤਤਿਤੇਥੇਥਾ॥ ਸਿ

ਉਸਾਸਇਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੋਬਾਸੀਤਕੇਦੇਖੀ
ਕੀਜਿਸੁਕਿਉਨਾਹਿ।ਆਪਨਖੀਜਮਾਪੇਹੀਖੁਰ
॥ਸੀਤਕੇਦੇਖੀਕਉਅਵਰਨਰਾਖਨਹਾਰੁ।ਨਾ
ਨਕਸਿਤਕੁਇਤਾਕਰੇਉਥਾਰੁ॥੫॥ਸੀਤਕਦੇ
ਖੀਇਉਕਿਕਕਾਰਿ।ਜਿਉਜਕਕਿਉਨਮ
ਭਲੀਤਕੁਕਰਾਇ॥ਸੀਤਕਦੇਖੀਉਥਾਨਹੀਰ
ਜੋ।ਜਿਉਥਾਵਰੁਈਪਨਨਹੀਧਾਧੋ॥ਸੀਤਕਾ

ਦੇਖੀ ਛੁਟੇ ਇਕੋ ਲਾਗਾ ਜਿਉ ਬੁਝਾ ਮਾਝੁ ਤਿਉ ਖੇਤੁ ॥ ੧ ॥
ਮਾਹਿ ਦੁਹੇ ਲਾਗਾ ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤਾ ਸੀਤ
ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦੀ ਮਾਝਿ ਮਾਕਹਤਾ ਕਿਰਤੁ ਨਿਦਰੁ ਕਾ
ਧਰਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਉ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਥਿ
ਆ ॥ ੬ ॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਥਿਗਰੁ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ
ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਾਹੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੀਤ
ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈ ॥ ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮੇਰੇ

ਜੀਵਾਈਐ॥ ਸਿਤੋਂ ਦੇਖੀਕੀਪੁਨੈਨਮਾਸਾ॥ ਸਿ
ਤਕਦੇਖੀਉਠਿਚਕੇਕਿਰਾਜਾ॥ ਸਿਤੋਂ ਦੇਖਨਿ
ਕਿਸਟੇਕੇਇ॥ ਜੇਸਾਭਾਵੈਤੇਸਾਰੇਈਹੋਇ॥ ਆਇ
ਆਕਿਰਤੁਨਮੈਟੇਕੇਇ॥ ਨਾਨਕਜੀਨੇਸਾਚਾਸੇ
ਇ॥ १॥ ਸਭਪਾਇਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰਨੇਹਾਰਾ॥
ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕੇਓਨਮਸਕਾਰਾ॥ ਆਤਮੀਉ
ਸਤਿਨਾਮੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ਜਿਸਹਿਧਿਮਾਦਹੁ

ਸਾਸਿਗਿਰਿਸਿ ਸਭਕੁ ਛੁੜੈ ਤਿਸਕਾ ਕੀਮਤਿ ॥
 ਜੇਸਕਾਰੈ ਤੇਸਕੋ ਥੀਆ ਅਪਨਾ ਬੇਲੁ ਅਪਿ
 ਕਰੈ ਨਹਾਗੁ ॥ ਦੁਸਰਕਉ ਨਕਰੈ ਥੀਚਾਗੁ ॥ ਜਿ
 ਸਨੇਕਿ ਪਾਕਰੈ ਤਿਸੁ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਕੁਛ
 ਥੀਨਾਨਕ ਜਨਸੇਇ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ਸਟੇਕੁ ॥ ਤਿਜ
 ਹੁਸਿ ਅਨਪਸੁਰ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਰਿਹਰਿ
 ਗਇ ॥ ਇਕੁ ਅਸਹਰਿ ਮਨਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖ

ਭਰਮਭਉਜਾਇ ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਆ
ਨਖੂਟੇਕਾਕਿਰਬੀਸਭਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵਸਭਉਏਕੇ
ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸਕੇਦੀਮੈ ॥ ਰੇਅਪਾਇ ॥ ਬਹੁ
ਰਿਨਤਿਸਨਾਠਾ ॥ ਰੇਅਪਾਇ ॥ ਆਠੈਗਏਏਕੇਅ
ਪਾ ॥ ਆਨਖੂਕੇਕਿਛੁਨਾਹੀਹਥਿ ॥ ਤਿਸਕਾਹੁ
ਕਮੁਭੁਭੁਭੁਭੁਹੋਇ ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਭੁਕੰਠਪਰੇ
ਇ ॥ ਜਿਮਰਿਜਿਮਰਿ ॥ ਜਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਇ ॥ ਨਾ

ਨਕਇਘੰਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇਹਾ१॥ਉਸਤਤਿਮਨਮ
ਇਕਚਿਨਿਚਕਾਰੁ॥ਕਹਿਮਨਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹ
ਗਾ॥ਨਿਰਮਲਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਸਦਾਸੁਰੇਕ
ਕਵਿਲੇਹੁਸੀਉ॥ਨੇਨਹੁਪੇਖੁਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗੁ॥
ਸਾਧਸੀਗਿਐਨੇਸਤੁਸੰਗੁ॥ਚਰਨਚਲਉ
ਮਾਰਗੀਬਿਦੁ॥ਮਟਰਿਪਾਧਜਪੀਮੈਗਜਿਬਿ
ਦਾ॥ਕਰਿਹਰਿਕਰਮਸੁਦਨਹਰਿਕਥਾ॥ਹਰਿਦ

੬੨

ਰਵਾਹਨਾਨਕਉਜਨਕਮਥਾਰਾਬਠਭਾਗੀਤਿਮ
ਨਜਗਮਾਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਰੁਨਕਾਹਿ॥
ਰਾਮਨਾਮਜੇਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਸੇਧਨਵੀਤਗਾਨੀ
ਸੰਸਾਰੁ॥ਅਨਤਨਮੁਖਵੇਕਹਿਪਹਿਮੁਖੀ॥ਸਦਾਸ
ਦਾਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ॥ਏਕੇਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ਇਤ
ਉਤਰੀਓਹੁਜੇਸੀਜਾਨੈ॥ਨਾਮਸਿਰਿਗਿਨਿਸਕਾਮਨੁਮ
ਨਿਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੀਸਨਾਨਿਮਾ॥੩॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪਨ ਮਾਪਿ ਬੁਝੈ ॥ ਤਿਸਰੀ ॥ ੨੩ ॥
ਜਾਨਹੁ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਧੁ ਸੇਵਿਹ ਰਿਹ ਰਿ
ਨ ਮੁਖ ਬਤਾ ॥ ਸਰਬ ਕੋ ਰਹਿ ਤਿਉ ਰਹਿ ਜ
ਨ ਰਹਤਾ ॥ ਮਨ ਦਿ ਨ ਕੀਰਤ ਨ ਕੇਵਲ ਕਥਾ
ਨਾ ॥ ਰਿਹ ਸਮਾਹਿ ਸੇਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਏਕ ਉਪਰਿ
ਨਿਸਮਨ ਕੀ ॥ ਮਾਯਾ ॥ ਤਿਸਰੀ ਕਹੀ ਮੇਨ ਮਰੀ
ਫਾਸਾ ॥ ਪਾਰਬਰ ਮਰੀ ॥ ਨਿਸਮ ਨਿਰੁਖਾ ॥ ਨਨ

ਕਤਿਸਹਿਲਾਗਹਿਦੁਖਾ ॥ ਨਿਸਕਉਹਿ
ਪੁਰਖਨਿਰਿਤਿਮਾਏ ॥ ਸੇਸਿਤੁਸੁਰੇਲਾਨਹੀਰੁ
ਯਾਏ ॥ ਨਿਸੁਪੁਰਖਮਪਨਾਕਿਪਾਕਰੇ ॥ ਸੇਸੇਵ
ਕਰਹੁਕਿਸਤੇਰੇ ॥ ਜੇਸਾਸਤਿਸਾਦਿਸਟਇ
ਆਮਪਨੇਕਾਰਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ
ਸੇਧਤਸੇਧਤਸੇਧਤਸੀਧਿਆਗੁਰਪੁਸਾ
ਦਿਤਤੁਸਤੁਗੁਨਿਆਜਕਦੇਖਹੁਕਸਤੁ

ਕਿਉਂ ਮੁਕਤਾ ਨਾਨਕ ਸੋ ਰੁਖ ਮਸੇਈ ਮਸ ਬੁਝੁ
 ੫) ਨਹ ਕਿਉਂ ਜਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕਰ ਕਹੁ ਮਰੇ। ਮਾਧ ਨਿਰ
 ਲਿਤੁ ਮਾਧੀ ਕਰੇ। ਮਾਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦਿਸਦਿ ਮ
 ਨਦਿਸਦਿ। ਮਾਰਿ ਮਾਕਾਰੀ ਪਾਰੀ ਸਭੁ ਸਿ
 ਸਦਿ। ਮਾਧੇ ਮਾਧਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਮਾਧਿ। ਮੁਨਿ
 ਕਰੁ ਗਤਿ ਰਹਿ ਬਾਧਿ ਬਿਬਾਧਿ। ਮਥਨਾ ਨੀਨਾ
 ਹੀ ਕਿਉਂ ਖੰਡਾ ਧਾਰਨੁ ਪਾਰ ਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰ ਮੰਡਾ। ਮ

ਲਖਾ ਮਠਿ ਦੁਪੁਰਖ ਪਰਤਾ ਪਾ ਮਾਧਿ ਜਪਾਇਤੁ
ਨਾਨਕ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਸ ਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਜੁਸੇ ਕਾਵੇਤੁ
ਮਗਾਨ ਸੇਸਾ ਰਉਧਰੇ ਤਿਨ ਮੰਤਾ ਪੁਰੁ ਕੇਸੇਵ
ਕਾਨਗਾ ਕਉਧਾਰਨਾ ਪੁਰੁ ਕੇਸੇਵ ਕਾਵਿਸਾਰ
ਨਾਮਾਧਾਰਿ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾ ਗੁਰਕਾ ਸਕਾਰ
ਜਪੁ ਕਰੇ ਸਿੰਗਾ ਕਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਕਾ
ਭੀ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਦੁਤੁ ਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਜ

ਪਤਿਪਾਵਹਿਬਿਸਾਮੁ। ਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਉ

ਤਮਕਤਿਮਾਨ॥ ਨੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਪੁਰਖਕੇਰਗਿ॥

ਸਦਾਸਦਾਧਮਹਿਰਿਸੰਗਿ। ਸਹਜਸੁਭਇਹੈ

ਸੋਹੈ। ਕਰਨੇਹਰਪਛਾਣੈਸੋਇ। ਪੁਰਖਕੀਮ

ਜਨਮੀਰਲਗਾਨਾ। ਜਿਸਾਸਾਤੇਜਾਇਸਦਾਨਾ। ਜਿ

ਸਤੇਉਪੈਜੇਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ। ਛਿਇਸੁਖੁਨਿਧਾ

ਸਉਨੁਹੁਧਨਿਮਾਏ। ਮਮਾਪਸਕਉਮਾਪਿਦੇਨੇ

ਸਲੋਕੁ॥

+

ਆਨਾ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨੁ ਏਕੈ ਨਾਨੁ ॥ ੧੪॥ ਸਰ
ਬ ਕਲਾ ਕੁ ਰਿਪੁ ਰਖੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਨਹਾਰੁ ॥ ਸਾ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਲਿਗਾਰੁ ॥

॥ ਅਸਦੁ ਪਦੀ ॥ ॥ ਟੁਟੀ ਗਾਢੁ ਨਹਾਰੀ ॥
ਪਾਟਨਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਟਨਾ ॥ ਸਰ
ਕ ਕੀਚਿ ਤਾਜਿ ਸੁਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਤੇ ਬਿਰਥਾ
ਕੈ ਏਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਜੇ ਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ॥ ਅਧਿ
ਨਾਨੀ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀ ਆਕੁ ਭੁਨ

ਹੋਇ। ਜੇਸਉਪਾਨੀਏਚੈਕੋਇ। ਤਿਸੁਬਿਨੁ
 ਨਾਹੀਤੇਰੇਕਛੁਕਾਮਾ। ਗਾਤਿਨਾਨਕਜਪੁਏਕਹ
 ਰਿਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਭੁਪਵੰਤਹੋਇਨਾਹੀਮੇਰੇ। ਪ੍ਰਭਕੀ
 ਜੋਤਿਸਗਲਪਾਟਸੇਰੇ। ਧਨਵੰਤਹੋਇਕਿਮ
 ਕੋਗਰਬੇ। ਨਾਸਭਕਿਛੁਤਿਸਕਾਈਆਦਰ
 ਬੇ। ਅਮਤਿਸੁਰਾਜੇਕੋਉਕਧਾਵੇ। ਪ੍ਰਭਕੀਕਲ
 ਬਿਨਾਕਹਧਾਵੇ। ਜੇਕੋਹੋਇਥੁਹੋਦਾਤਾ। ਤਿ

ਸਦੇ ਨਗਾਰੁ ਜੀ ਨੇ ਗਾਵਾ ਗਾ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ
ਦੇ ਹਉਰੇ ਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਸਦਾ ਮਰੇ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
ਉ ਮੰਦਰੁ ਕਉ ਥੀ ਮੇਥੀ ਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਰਦੁ ਮ
ਨਹਿ ਮਾਸਥੀ ਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਖਾਵੁ ਨ ਦਰੁ ਤੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਣਿ
ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਲਗਾ ਤੁਨਿ ਸਤੈ ॥ ਜਿਉ ਮੰਧਰਾ ਚਟੀ
ਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਮਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾ
ਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾਉਇ ਮਾਨ ਮਹਿ ਮਾਰ ਗੁਪਾਵੈ ॥ ਤਿ

ਉਸਾ ਪੁਸੈ ਰਿਮਿਲ ਨੇਤਿ : ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ਤਿਨ
 ਤਨਕੀ ਥਾਛ ਉਪੁਟਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਛੇਰਾ ਪੂਰਿ ॥
 ਮਨੁ ਰਖ ਕਹੇ ਬਿਲਕੁਲਾਈ ਮੇ ॥ ਪੁਰ ਬਿਇਸੇ ਕਾ
 ਠਿਖਿਆ ਪਾਈ ਮੇ ॥ ਟੁਖ ਟੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ ਨਹਾਹੁ ॥
 ਅਵਰਤਿ ਮਾਠਿ ਤੁਝਿ ਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ਜੇਕਛੁ ਕਰੇ
 ਸੇਈ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ॥ ਭੁਠਾ ਕਹੇ ਫਿਰਹਿ ਮਜਾਨੁ ॥ ਕ
 ਤਿਨ ਬਸੁ ਮਾਈ ਤੇਰੇ ਸੀਗਾ ॥ ਟਪਇਨ ਹਿਰਿ ਮਿਲੇ

ਭੀਪਤਿਗਾ। ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ। ਸਾਨਕ
ਪਤਿਜੇਤੀਪਰਿਜਾਹਿ। ੪। ਜਿਸੁਵਖਰੁਕਉਲੇ
ਨਿਤੁਮਾਇਆ। ਰਾਮਨਾਮਸੰਤਨਪੁਰਪਾਇਆ।
ਰਤਿਮਾਭਿਮਾਨਲੇਹੁਮਨਮੋਹਿ। ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇ
ਮਹਿਰੇਹਿ। ਠਾਦੇਖੋਪਿਸੰਤਹਿਸੰਗਿਗਾਹਿ। ਯਮੁ
ਰਤਿਮਾਭਿਮਾਭਿਮਾਜੰਜਾਲ। ਧੰਨਿਧੰਨਿਕੰਧੇਸ
ਤਕਇ। ਸੁਖਉਨਕਹਰਿਦਰਗਹੋਇ। ਇਹੁਹੁ

ਪਾਰੁਹਿਰਕਾਦਾਪਾਗਿ। ਨਾਨਕਤਾਕੇਸਦਘਲਗਾਇ। ੬੬
ਮਾਨਚਰਨਸਾਧਕੇਧੇਇਧੇਇਪੀਉ। ਅਮਰਪਸਾਧ
ਕਉਅਪਨਾਜੀਉ। ਸਾਧਕੀਪੁਰਕਰਹੁਇਸਨਾ
ਨਾ। ਸਾਧਉਪਰਿਜਾਈਐਰੁਰਗਾਨਾ। ਸਾਧਸੇਵਾਵ
ਰੁਗਾਗੀਪਾਈਐ। ਸਾਧਸੇਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾ
ਈਐ। ਅਨਿਕਕਿਘਮਤੇਸਾਧੁਗਾਥੇ। ਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਸੁਰਾਥੇ। ਚਿਟਗਾਹੀਸੰਤਹਿਦ

ਰਿਅਮਾਉਮਾ ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਅ
ਵ। ਸਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਕਨਹਾਰਾ ਭੂਖੇਕਉਦੇਵ
ਦੁਆਧਾਰਾ ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਾਕੀਧਿਸਟੀਆਹਿ
ਪੁਰਖਿਕਿਥੇਕਾਕਹਣਾਪਾਹਿ। ਸਭਕਿਛੁਤਿਸ
ਕਾਓਰੁਕਰਨੇਜਗਾ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਸਟਹੇਆਨਹੇ
ਤੇ ਭਾਜਾਪਜਨਸਦਾਸਦਾ। ਦਿਨੁਰੇਣੀ। ਸਭਉਚਰਿਨਿਰ
ਮਛਾਇਕਰਣੀ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾਮੁ

ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਬੀਆ ॥ ੧ ॥ ੬੬
ਜਾ ਕੇ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਮਾਇ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚੀਤਿ ॥ ਭਗਾਵਤੁ ਗੁਰੂ ਨੀਮੈ ਤਿਹ
ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ
ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖ ਕਹਤ ॥ ਸਾ
ਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਮਾਕਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਵਰਣੈ ਸਾਚਾ
ਪਾਸਾਹੁ ॥ ਪਾਠ ਕ੍ਰਮੁ ਨਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨ
ਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋ ਲੇਕੁ

ਰੂਪਨਰੇਖਨਰੰਗਕਿਛੁਤਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਾਵਿ
ਨਾਗਤਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਰੰਦੇਸੁਪ੍ਰਸਿਨ

੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ੨॥ ਅਧਨਾਸੀਪ੍ਰਭਾਵਨ

ਅਤੇਰਾਖਾਅਨੁਖਕੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਤਿਮਾਗੁਗਤਿਸੁ
ਤੇਪ੍ਰੇਨਾਹੀਕਿਛੁਕੇਇਆਸਰਬੁਨਿਰੰਤਰਏਕੇ
ਸੋਇਆਮਾਪੇਦੀਨਾਮਾਪੇਦਾਨਾਗਰਹਿਰੀਭੀ
ਹਰਾਹੀਹੁਸੁਜਾਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਰੇ
ਖਿਟਾਗਭ੍ਰਿਧਾਨਿਧਾਨਦਇਆਕਰਕਖਸਿਦਾ

॥ सायते रेकी चरनी पात्रा ॥ नान कवे मनि देहु ॥ १०० ॥

॥ मनदा ॥ १॥ मन जायु रन सवन नैरा ॥ नैरा

रिपा ॥ ऐम सै ॥ ऐरा ॥ हवन उवन नाना काने

वैरा ॥ तिसु कामं ॥ नन नैरे रा ॥ अनि दहु

यमं ॥ गान सदन के ॥ सवन के कननी ॥ गहि

परितु के ॥ गान म ॥ विरानु मे गान ॥ हिने री ॥

॥ नयम ॥ हिउपी ॥ सवन ॥ गिर ॥ सवन ॥ हिउ री ॥ ॥ पि

ਮਾਇਯਿ ਮਾਇਯਿ ਤਰਾਤਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨਾਨ
ਕਤਿ ਸੁਖ ਰਖਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜ
ਕੀਲੀਲਾ ਕੀ ਮਾਇਯਾ ਹੀ ਸਰਗ ਕਦੇ ਵਹਾਇ ਮ
ਵਹਾਇ ਹੀ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪੁਤਿ ॥ ਸਰਗ ਕਪ
ਰੇਈ ਅਪੁਨੇ ਸੁਤਿ ॥ ਭੁਖ ਮਾਇਯਾ ਮਾਨੁ ਧਿਅੰਤੁ
ਜਿਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾ ਜਨਮੁ ਧਿਅੰਤੁ ਵਿਸੇਇ ॥
ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਾਇਯਾ ਕਉ ਤਰਾਮਾਇ ॥ ਜਨੀ ਮਾਇ

709

ਸਕਾਧਿਰਿ ਬਿਬੇਖਨ ਬਿਬੇਖਨੀ ਜਪਿਨ

ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਨਕ ਕਵਿਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਰਿਸ
 ਗੁਣਿ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਰਿਸੰਤੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਨਾਮ
 ਕੇ ਧਰਿਸਿ ॥ ਤਿਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨਾਮ ਕੇ ਧਰਿਸੁ
 ਨਨਕਿ ॥ ਮਾਧਿਮਾਨ ਨਾਮ ਕੇ ਧਰਿਸੁ ਮਾਧਿ
 ਸਪਾਤਾਨ ਨਾਮ ਕੇ ਧਰਿਸੁ ਗਾਨ ਮਾਧਿ ਗਾਨ
 ਮੇਧਿ ਪੁਰੀ ॥ ਮਾਧਿਸੁ ਦੁਨ ਨਾਮ ਕੇ ਮੇਧਿ
 ਪੁਰੇ ਮੁਨ ਸੁਦਨ ॥ ਕਵਿ ਕਵਿ ਪਾਨਿਸੁ ਮਾਧਿ
 ਨਾਮ ਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਵਿ ਪਦ ਮਹਿ ਜਨ

ਗਾਤਿਪਾਏ॥ ੫॥ ਰੂਪਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨਾ॥ ੧੦॥
ਪਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨਾ॥ ਕਰਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾ
ਕੀਥਾਣੀ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਭਮਾਰਿਸਮਾਣੀ॥ ਸਤਿ
ਕਰਮਨਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ॥ ਮੂਲਿਸਤਿਸਤਿਉਤ
ਪਤਿ॥ ਸਤਿਕਰਣੀ॥ ਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲੀ॥ ਜਿ
ਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਰੁਣੀ॥ ਸਤਿਨਾਮਪੁਰ
ਕਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸਸਤਿਨਾਨਕਤੇਪਾਈ॥ ੬॥ ਰੁ

ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਾ ਕੇ
ਦੇ ਪੁਰਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਾ ਕੇ ਦਿਖਾਏ ਆਖੁ
ਪਤਿਗੁਰਨਾਮਾ ਕੇ ਦਿਖਾਏ ਆਖੁ
ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਾ ਕੇ ਦਿਖਾਏ ਆਖੁ
ਕੀ ਸਿਖਦਿ ਸੁਕ ਕਰੇ ਪਾਗੁ ਆਖੁ
ਤਿਥੀ ਚਾਗੁ ਕਰੇ ਤੇ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਾ ਕੇ
ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਾ ਕੇ ਦਿਖਾਏ ਆਖੁ ॥

三九

ਬਿਦੁਕੀਰਤਨੁ ਨ ਘਾਵੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ

ਠਲੁਪਾਵੈ ੯॥੧੬॥ ਸੋਲੇਕਾ ਅਮਾਇਸਚੁ

ਨੁਕਾਇਸਚੁ ਹੇਤਿਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ ੧॥

ਅਸਟਾਦੀ ਚਰਨਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪੁਰਸ

ਨਗਾਰਾਪੁਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਰਾਦਰਸਨਸ

ਤਿਸਤਿਪੇਖਨਗਾਰਾਨਾਮਸਤਿਸਤਿਧਿਆਵ

ਨਗਾਰਾਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸਤੁਧਾਰੀਆਪੇਗੁ

ਵਆਪੇਗੁਰੁਕਾਰੀਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪੁਰਸ

ਕਤਾ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ॥ ਸੁਰਤਿ ਨਹਾਰੁ
 ਕਉ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰੁਸੋਇ॥
 ੨॥ ਸਤਿ ਸਤੁ ਪਰਿਦੇ ਨਿਨਿਆ ਨਿਨਿਆ॥ ਕਰਨ ਕਰਾ
 ਵਨਤਿ ਨਿਪੁਰੁ ਪਾਇ ਨਿਨਿਆ॥ ਜਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸੁਆਸੁ
 ਭਾਇਆ॥ ਭਭੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇ
 ਆ॥ ਭਿਭੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ॥ ਨਿਸਭਉ ਪੁ
 ਨਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਇਸਾਨਾ॥ ਕਸਭੁ ਮਾਇਸੇ ਕਸਭੁ

੧੦੬

ਗਾਠਾਈ॥ ਤਾਰਉਤਿ ਨਨਕ ਕਪਨਾਜਾਈ॥ ਧੁੰਦੁ ਧੁੰਦੁ
ਨਹਾ ਧੁੰਦੁ ਧੁੰਦੁ॥ ਨਾਗਾਇਤੁ ਮਿਠੇ ਨਾਨਕ ਕਪੇ ਕਾ॥
੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਰੈ ਸੇਵੁ ਭਾਗਿ ਭਾਗੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਰੈ
੩॥ ਸੇਵੁ ਸਦਾ ਪੁਜਾਈ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਰੈ ਸੇਵੁ ਮਨ ਪਰਤੀ
੪॥ ਤਿ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਰੈ ਸੇਵੁ ਕੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਕੀ॥ ਤਿ॥ ਠਾਕੁ
੫॥ ਰੈ ਸੇਵੁ ਜਾਨੈ ਸੇਵਾ॥ ਧੁੰਦੁ ਕਾ ਸੇਵੁ ਨਾਮ ਕੇ ਰੰਗੁ
੬॥ ਸੇਵੁ ਕਰਉ ਧੁੰਦੁ ਪਾਤਕ ਨ ਚਾਕਾ॥ ਸੇਵੁ ਕੀ ਗਈ ਨਿ

ਭੰਕਾਰਾ ਸਿੰ ਸੇਵਕ ਸਿੰ ਸੁਦਾਇਆ ਪੁਰਖਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥
ਨਕਸੇ ਸੇਵਕ ਸਿੰ ਸਿੰ ਸਿੰ ਸਿੰ ਸਿੰ ਸਿੰ ਸਿੰ ਸਿੰ ਸਿੰ ਸਿੰ ਸਿੰ
ਨਕਾ ਪਰਦਾ ਦਾਇਆ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਭ ਪਰ
ਖਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕ ਉਦੇਇ ਦੁਆਰਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵ
ਕ ਉਨਾ ਮੁਜ ਪਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਾਧਿਪ
ਤਿਗੋਖਾ ॥ ਤਾਕੀ ਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲੋਖਾ ॥ ਪੁਰ
ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਕੋ ਨ ਪਹੁੰਚੇ ॥ ਪੁਰਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚਤੇ

ਉਚੈ ਜੇਧੁ ਬੁਝਾਪਨੀ ਜਿਹਾ ਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਜੇਧੈ ਦੁਕਦਹਿ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਨੀਕੀ
ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਰ ਕਾਏ ॥ ਗੁਸਮ ਕਰੇ ਕਸਕਰ
ਕੋਟਿ ਕਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਸਾ ਸੁਨ ਕਾਏ ਤੁਆਪਿ ॥
ਤਾ ਕਉ ਰਾਖੁ ਤਦੇ ਕਰਿਹੁ ਬਿ ॥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ
ਕਰਤ ਕਉ ਤਾਂਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤ ਕਉ ਬਿਰਥੇ ਜਤਿ
ਮਾਏ ਕਾਏ ॥ ਮਦੁ ਨ ਕੇਇ ॥ ਸਰਬੁ ਜੀਆ ਕਾ

ਪਾਸੇਇਹਾਕਾਰੋਸਚਕਰੇਗਧਾਣੀ। ਜ
 ਖਿਨਾਨਕਪਕੁਮਲਵਿਰਾਈ। ਪਾਥਾਰ
 ਬਾਰਬਾਰਪੁਰਜਪੀਐ। ਪੀਸੀਮਿਤਏ
 ਹੁਮਨਤਨੁਪ੍ਰਧੀਗੋ। ਨਾਮਰਤਨਜਿਯੋਗੁ
 ਰਮਿਪਾਸੇਇਆ। ਤਿਸਕਿਛੁਅਵਰਨ
 ਤੀਦਿਸਦਾਇਆ। ਨਾਮਧਨੁਨਾਮਰੁ
 ਪਰਗੁ। ਨਾਮਸੁਖਗਰਿਨਮਕਾਰ
 ਗੁ। ਨਾਮਰਸਜਜਨਤਿਪਤਾਨੋ
 ਮਨਤਨੁਨਾਮੇਨੀਮਸਮਾਨੋ। ਉਚ

ਤੁਥੈ ਚੁਤ ਮੇਰ ਤਨ ਮਾ ਕਪਸਾਨ ਕਮਲ
ਕਮਲ ਕਾ ਮਾਦਾ ਬੇਲਹੁ ਜ ਸੁਜਿ ਹਰ
ਰਿ ਨਰਾਤਿ ਪਪਰੁ ਮਾਪਨੁ ਜ ਨ ਕੀ ਸੀਦਾ
ਤਿਅ ਕਰਹਿ ਭੁਗਾਤਿ ਮਾਤ ਮੇਰਾ ਇ
ਪਰੁ ਮਾਪਨੁ ਮਿਦਿ ਹਰਿ ਸਮਾਇ ਨ
ਰਮਾ ਹੋਵਤਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਪਰੁ ਮਾਪਨੁ
ਹਰ ਮਾਪਨੁ ਨਾਮ ਤਿਸੁ ਕੀ ਮਾਹਿ ਮਾਕ
ਉਨ ਬਿਧਾਨਾ ਤਿਸੁ ਕੀ ਗੁਨ ਕਹਿਓ
ਨ ਜਾਨਈ ਮਾਤੁ ਪਰ ਪਰੁ ਬਸ

ੴ ਸ੍ਰਗ ਕਰੁਨਾ ਨ ਕਮੇਈ ਜਨ ਪੁਰੇ ॥ ੧੦੭ ॥
ਮਨ ਮੋਹਿ ਸਿਰੀਸਰੀ ਸਿਰੀਸਰੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ॥
ਪਨਾਤਿ ਨ ਜਨੁ ਦੇਇ ॥ ਨਿਨ ਜਨੁ ॥ ਪਨਾਤਿ
ਕੁਪਾਛੁ ਤਾਮੁ ਜਨੁ ਸਰ ਬਵ ਕਾਦਾਤਾ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਗਿ ਸਰ ਬਸੁ ਖਪਾਵਹਿ ॥
ਤਿਸ ਕੇ ਵਰਗਿ ਸਿਰੀਸਰੀ ਪਾਇਦਾਵਹਿ ॥
ਦਰਸਿ ਆਪਾ ਮਗਲੀ ਛਾਤੁ ॥ ਤਿਸ ਜੁ
ਨ ਕੀ ਤੁਮੇਵ ਲਾਗੁ ॥ ਗਾਗਾਵੁ ਜਾਵੁ ਨਹ
ਦੀਤੇ ਗਾਗਾ ਨ ਕਤਿ ਸਜਨ ਕੇ ਪੁਜਾਮ

ਦੇ ਪੇਗ ८॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਭਿ ਪ੍ਰਚ ਖੁਸੀ
ਨ ਜਾਨਿ ਮਾਸ ਤਿਉ ਚ ਤਿਸ ਕਾ ਨ ਚੁ ॥ ਸਚੁ ਸ
ਕਸੇ ਗਿ ॥ ਸਿਖਾ ਦਿਖਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਗਾਉ ॥ ਸਾਸ ਮਾਸ ਟਪਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿ
ਖ ਕੀ ਵਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਸਾ ॥ ਸੇਵਕ ਰਿਗੁ
ਚ ਸਦਾ ॥ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰ
ਦਰਸਾਤਿ ॥ ਸੁਖ ਰਿਚੇ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਪਾਤਿ ॥ ਸੁਖ ਰਿਚੇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਕੀ ॥ ਪਨਕਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖਾ ਕਿਸ

ਰਤੁਹਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਬਉਨਾ ਧਨ
ਦੇਇ। ਗੁਰ ਕ ਸਿਖ ਵਰੁ ਕੁਰਾਗੀਹੈ। ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲ ਤੁ ਪਲ ਤੁ ਸਵਾਰੈ। ਨ
ਨਕ ਸਿਖ ਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲੁ ਸ
ਮਾਰੈ। ੧। ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਜੋ ਰਹੈ।
ਗੁਰ ਕੀ ਆਗੈ। ਨ ਮਹਿ ਸਹੈ। ਸਮਾਪ
ਸਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ। ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਹਿ ਦੇਸਦੁ ਪਿਆਵੈ। ਮਨੁ ਦੇਹੈ

੨੫

ਸਤਿਗੁਰਕੇ ਪਾਸਿ ਮੀਤਿ ਸਮੇ ਵਕ ਕੇ ਕ
ਰਜਿ ਰਾਸਿ ਮੇ ਵਕ ਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹ ਕ
ਮੀਤਿ ਸਕਉ ਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੁਖ ਮੀ
ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿ ਸੁਖ ਮਾਪ ਕਰਾ ਨਾਨਕ
ਸੇ ਸੇ ਵਕ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੁਇ ॥ ਬੀਸ
ਬਿਸੁ ਵਗੁਰ ਕਾ ਮਨ ਮਾਨਿ ਸੇ ਸੇ ਵਕ ਪ੍ਰ
ਮੇ ਸਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੇ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਜਿ ਸਾਰਿ ਦਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮਨ ਕ ਬਾਰਿ
ਗੁਰ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਸਰ ਬਨਿ ਬਾਨ

ਜੀਅਕਾਦਤਾ॥ ਆਰਥੇਹਰਿ ਪ੍ਰਾਬ੍ਰਮਾਰੀ
ਗਿਰਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹਿ ਜਨਜਨਮਾਹਿ ਪ੍ਰਾਬ੍ਰ
ਹਮਾ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਨਹੀ ਕਢੁ ਕੁਮਾ॥ ਸਹ
ਸਮਿ ਆਨਪਲਇਆ ਨਜਾਈਐ॥ ਨਾਨ
ਕਮੇਸਾਗੁਰਵ ਰੁਤਾਗਿ ਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਸਫ
ਲਵਰਸਸਪੋਖਤਪੁਨੀਤਾ॥ ਪਰਸਤੁਚਰ
ਨਗਤਿ ਨਿਰਮਾਰੀਤਾ॥ ਰੇਟਤਸੰਗਰਾਮ
ਗਨਰਵੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਗਵੇ
ਸੁਨਕਰਬਚਨਕਰਨਾ॥ ਘੋਸਾਮਸਿ
ਤੇਖਾ॥ ਤਮਪਤੀਸਾਨੇ॥ ਪੁਰਾਗਰਾਮਾਹਿ॥

ਰਜਾ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਅੰਤ ਵਿਚ ਧਰਯੋਖ ਹੋਇ ਸੰਤ
ਗੁਰੂ ਬਿਅੰਤ ਕੀ ਸਾਤਿ ਨੁਹੀ ਧਾਇਆ ਨ ਕ
ਲਿ ਸੁਰਗੁ ਦੇ ਤਿਸ ਕ ਦੇ ਅੰਤਾਇ ॥ ਜਿਹ ਬ
ਦੁਰੁ ਉਸਤਤਿ ਤਿਸ ਅਨੇਗਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ
ਬਿਬਕਾ ॥ ਕੁਹੂ ਬਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪੁਨੀ
ਅਗਾ ਅਗਾ ਰਾਹ ਪੁਰੁ ਨਿਰਬਾਗੀ ॥ ਨਿ
ਗਾਹਾ ਰਨਿਰ ਵੇਰੁ ਬਾਦਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ
ਕੀ ਮਾਤਿ ਵਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਨ ਕਉਗ
ਤਿ ਬੀਧ ਨ ਨਿਤ ਕਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਰਦੇ ਸਿਸਰੇ ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਗਾਰੀ ਸਤਿਗੁ

199

ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੇ ਇਹ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਰਿਹੈ ਕੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਇਹ ਕਿਉ ਪੈਤਿ ਰਵਿ ਮਾਰੂ ਪਰੰਗਾ ਕੁਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾ
 ਧਕੇ ਸਿਰਿ ॥ ਰਚ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਬਾਰਨਾਨ ਕਥਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ਸੋਢੇ ਕੁ
 ਸਾ ਬੁਨ ਚਾਟੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਵਿਖਿਅ ਮਾਸ ਗਾਠੀ
 ਛਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਦੁਪੈ
 ਨੁਸਾਰਾ ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੀਤ ਜਨਾਮਿ
 ਲਿਕਰਹੁ ਧੀਰਾਰਾ ॥ ਇਕ ਸਿਮਰਨਾ ਮੁਖ ਪਾਰਾ ॥

ਅਵਰਉਪਾਵਸਉਮੀਤਇਸਾਰਹੁ। ਚਨਕਮਕ
ਰਿਦਮਾਹਿਉਧਾਰਹੁ। ਕਰਨਕਾਰਨਸੇਪੁਰਸਮਰ
ਭਾਗਿਦੁਕਰਿਰਹਿਨਾਮੁਹਰਿਵਉ। ਗਿਹੁਪੰਨ
ਸੀਚਹੁਹੋਵਹੁਉਰਾਵਿਤ। ਸੀਤਜਨਾਕਾਨਿਰਮਲ
ਮੰਤਾ। ਇਕਮਾਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ। ਸਰਬਰੇ
ਗਨਾਨਕੀਮਿਦਿਜਾਹਿ। ਜਿਸੁਧਨਕਉਚਾਰਕੇ
ਦਿਉਠਿਧਾਵਹਿ। ਸੇਧਨੁਹਰਿਸੇਵਾਤੇਧਾਵਹਿ।
ਜਿਸੁਖੁਕਉਨਿਤਧਾਂਛਹਿਮੀਤਾ। ਸੇਖੁਖਸਾਧੁ

ਸੀਰੀਅਰੀਤਿ। ਗਿਜੁਸੇਛਾਕਉਕਰਹਿਕੁਲੀ ॥ ੧ ॥

ਕਰਨੀ। ਸਮੇਛਾਛੁਹਰਿਕੀ। ਸਰਨੀ। ਅਮਿਕ

ਉਪਾਈਰੇਗੁਨਜਾਇ। ਰੇਗੁਮਿਟੇਹਰਿਮਹਾਥੁ

ਲਾਇ। ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ

ਜੰਪੁਨਾਂਨੰਕਲਪੁਨਾਨਕਦਰਗਾਹਪਦਵਾਨੁ॥ ੨ ॥ ਅਨੁ

ਪਰਬੋਧਹਰਿਕੈਨਾਇ। ਦਹਦਿਸਿਧੂਹਤਮਾਇ

ਠਾਇ। ਤਾਕਉਥਿਪਨੁਨਕਾਠੈਕੋਇ। ਜਾਕੈਰਿਟੈ

ਬਸੇਹਰਿਸੇਇ। ਕਕਿਤਾਤੀਠਾਢਾਹਰਿਨਾਉ। ਸਿਮ

ਗਿਸਿਮਾਰਿਸਦਾਬੁਧੁਪਾਉ। ਭਉਭਿਨਸੇਪੁਰਨਹੋਇ
ਆਸਾ। ਭਗਤਿਭਾਇਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਤਿਤੁਪ੍ਰਭਿ
ਜਾਇਥੈਸੇਅਭਿਨਾਸੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਈਜਸਫਾਸੀ। ੩
ਤਤੁਈਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਜਾਚਾ। ਜਨਮਮਰੈਸੇਕਾਚੈਕ
ਚਾ। ਆਵਾਗਾਦਨੁਮਿਦੈਪ੍ਰਭਸੇਵਾ। ਆਪਿਤਿਆਗਿ
ਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵਾ। ਇਉਰਤਨੁਜਨਮੁਕਹੈਇਉਧਾਰਾ।
ਹਰਿਹਰਿਗਿਸਿਮਰਚੁਪ੍ਰਾਨਮਧਾਰਾ। ਅਨਿਕਉਪਾਦੁ
ਨਛੁਟਨਹਾਰੇ। ਸਿਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤਿਭੈਦਯੀਚਾਰੇ। ਹਰੰ

95
 ਕੀਤੀ ਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਕਾਂਝੁ ਤਨ ਕਛੁ ਫਲ
 ਪਾਉ ॥ ੭੪ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਰਾਖੁ ਸਿਤੇ ਰੋਧਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਕਿ ਮਾਲ
 ਪਟੈ ਵੇਖੁ ਰਖ ਮਨਾ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਤਾ ॥ ਇ
 ਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨੁ ਸਨਾਥਾ ॥ ਰਾਜ ਰੀਗਿ ਮਾਇ ਅਧਿ
 ਸੰਥਾਥਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਛੁਟ ਕਾਰਾ ॥ ਅਸੁ ਹਜਤੀ
 ਬ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਸੁਠਾ ਛੇਤੁ ਸੁਰੁਪ ਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਦੀਇਤਿ ਤੁ
 ਭੁਜੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਿ ਸਾਰੁ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥
 ੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੁਛੇ ਹਿਊ ਮਨੇ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾਥ

ਹੁਤੁ ਬੇਸਿ ਮਾਨਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਛਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤਿ
ਨਿਰਮਲ ਕੋਇਤੁ ਮਾਰੋ ਚੀਤਾ ॥ ਸਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ
ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਮਾਪਿ
ਜਪਹੁ ਮਦਰਾਨਾ ਮਨ ਮਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤੁ ਰਹਤੁ ਰਤਿ
ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰਤੁ ਤਸਦੁਹ ਰਿਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਰਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤੁ ਤੇਰੀਉ ਤਰੀ ਮੇਲੇ ॥
ਕਿਨ ਸਜਾਇਹੁ ਚੀਉ ਚੀਉ ਫੇਲੇ ॥ ਹੋਇ ਮਾਇਤੁ ਬੇਸੁਖ
ਨਾਨਕ ॥ ਸਾਸਰਿ ॥ ਸਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਕਾ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿ

ਆਨਪਸਰਾਲੀਮਨਾਸਾਧਸੰਗਿਧਾਵਹਿ ੧੭੪

ਸਚੁਧਨਾਹਰਿਧੁਜੀਸੇਚੇਕਰਹਿਥਿਓਹਚੁ

ਪਈਹਸੁਖਦਰਗਾਹਿਜੇਕਾਰਾਸਰਬਨਿਸੇ

ਤਹਿਏਕੇਦੇਖੁਕਹੁਨਨਕਨਕਿਅਸਤਕਿਠੇ

ਖਾ॥ਏਕੇਜਪਿਏਕੇਸਾਠਾਇਕੁਸਿਮਰਿ

ਏਕੇਅਨਮਾਹਿਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤਾ

ਅਨੰਤਨਿਜਪੁਏਕਰਗਵੰਤਾਏਕੇਏਕੁਏਕੁ

ਹਰਿਨਾਮਿ ਪੁਰਨ ਪੁਰਨ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਤੁ ਬਿਅ

ਪਿਆਮ ਮਨਿ ਕਾ ਬਿਸ ਬਾਰ ਬੇ ਕਤੇ ਕਤੇ ਇਕੁ ਮ

ਗਾਇ ਪਰਾਛੁਤਿ ਗਇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੰਤਾ ਰਿਏ ਕੁ

ਪੁਰਾਨਾ ਬਾਹੁ ਪੁਰਾਨਾ ਦਿਨਾ ਕਵਿ ਕਨਾਤ

੧੬੧) ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤੁ ਫਿਰਤੁ ਪੁਰ

ਮਾਇ ਮਾਇ ਸਿਰਨਾਇ ਨਾਨਕੀ ਪੁਰਤਿ

ਨਤੀ ਮਾਪੁ ਨੀਚ ਗਤੀ ਲਾਇ ੧੧) ਮਸਟ

ਪਦੀ॥ ਜਾਚਕਨਨੁਜਾਚੇਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁ॥ ਕਚਿ ੧੧੫
ਕਿਰਪਾਦੇਵੁਹੁਗਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਾਧਨਨਾਕੀਮਾਂਗ
ਹੁਧੁਰੀ॥ ਪਾਠਕੁਹਮਮੇਰੀਸਰਧਾਪੁਰਿ॥ ਸ
ਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਪ੍ਰਭੁਤਮਹਿਧਿਮਾਵਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਲਾਗੈਪੀਤਿ॥ ਭਗਤਿਕਰਉਪ੍ਰਭੁਕੀਨਿਤਨੀ
ਤਿ॥ ਏਕਥਿਏਕੋਮਧਾਰੁ॥ ਨਨਕਮਰਿਗੋਨਾਮੁ
ਪ੍ਰਭੁਸਾਰੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਦਿਸਦਿਮਹਾਬੁਖਰੋਇ॥ ਹਰਿ

ਕਸੁਪਾਵੇਵਿਚਲਾਕੇਇ। ਨਿਨਿਚਾਪੁਅਸੇਜਨ
ਤਿਪਤਨਿ। ਪੁਰਨਪੁਰਤੁਨਹੀ। ਕੁਲਾਨਿ। ਸੁਭਰ
ਭਰੇਪੇਅਰਸਰੰਗਿ। ਉਪਜੇਚਾਉਸਾਧਕੇਸੀਇ।
ਪਰੇਸਰਨਮਾਨਿਸਭਤਿਅਮਾਗਿ। ਅੰਤਰਿਪ
ਕਾਸਮਨਦਿਨਲਿਵਕਾਗਿ। ਬਠੁਭਾਰੀ। ਜੀਪਿਅ
ਪੁਭਸੇਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੇਤੁਤੁਹੇਇ। ੨॥ ਸੇਵ
ਕਕੀਅਨਸਾਪੁਰਨਤੁਹੀ। ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲ
ਮਤਿਕੀ। ਜਨਕਉਪੁਭਹੇਇ। ਓਹੁਇਮਾਣੁਸੇਵ

ਕਰੀਨੇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ਬੰਧਨ ਕਾਇਮ ਕਰਿਨੁ
ਭਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਭੁਖ ਮਗਾਇਆ ਇਹ
ਪੁੰਨੀ ਸਰਸਾ ਸਭ ਪੂਰੀ। ਰਹਿ ਰਹਿ ਮਾਨਦ ਸੰਗ
ਪੁਜਾਰੀ। ਜਿਸ ਕਾਸਾ ਤਿਨਿ ਟੀਆ ਮਿਟਾਇ।
ਨਾਨਕ ਕਰ ਗਤੀ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਥਿ ਸਰੇ
ਜਿ ਪਾਠਨ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਥਿ ਸਰੇ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾ
ਨੇ। ਸੋ ਕਿਉ ਥਿ ਸਰੇ ਜਿ ਨਿਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ
ਸੋ ਕਿਉ ਥਿ ਸਰੇ ਜਿ ਨੀਵਨ ਜੀਆ ਸੋ ਕਿਉ ਥਿ ਸ

ਰੈਨਿਅਗਾਨਿਅਹਿਗਾਏ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਥਿਠਲਾਏ।
ਏ। ਸੋਕਿਉਥਿਸਰੈਨਿਥਿਖੁਤੇਕਾਏ। ਜਨਮਜਨ
ਮਕਾਟੂਟਾਗਾਏ। ਗੁਰਪ੍ਰਬੋਤਤੁਟਿਹੈਗੁਨਾਇਆ
ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਕਜਨਪਿਆਇਆ। ਸਾਜਨਜੈ
ਤਕਰਹੁਇਹੁਕਾਮਾ। ਅਮਾਨਿਤਿਅਗਿਨਪਹੁਹਰਿ
ਨਾਮਾ। ਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸੁਖਪਾਵਹੁ। ਅ
ਪਨਪਹੁਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਭਗਤਿਭਾਇ
ਤਰੀਐਜਨਾਰਾ। ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੈਸੀਛਾਰਾ।

ਸਰਬਕਲਿ ਮਾਇ ਬੁਖਿ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਬੁਝਤੁ ਜਾਤੁ
ਪਾਇ ਬਿਸਾਖੁ ॥ ਸਰਗ ਕਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਦੁਖ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਮ
ਕਨਾ ਮਨ ਪਹੁੰਚਨ ਤਾਹੁ ॥ ੫ ॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਕੁ
ਸੁਚਾਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਮੀਤ ਰਿਹੈ ਹੀਸੁ ॥ ਮਾਇ ਨਿ
ਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਦਰਸ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਧਿਰ ਸੇਸਾ ਪੁਰ
ਵਨ ਧੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਨ ਨਕਿ ਮਨ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥ ਗਿ
ਠ ਲਾਗੁ ਉਪਾਏ ਮੀਨਿ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਮੁ ਤਦੀ ਸੇਕਾਰਿ ਮ
ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਕਰਿ ਮਾਤਾ ਤਾਕਿ

ਤਿਪਾਮਾਕੀ ਨਿਸਾਇ। ਨਾਨਕ ਕਹਿਹਿ ਮਾਸਰ ਕੁਸਮ
ਮੇ। ॥ ਪ੍ਰਤਪ ਕੁਸਮੀ ਦਈ ਨਦਇ ਮਾਂ। ਤੁਰਾਤਿ
ਦੁਰ ਦਾਸ ਦ। ਕਿਰਪਾ ਕਾ ਮਨਾ ਬਨਾ ਬੋਰਾ ਬਿਦੁ
ਗੁਪਾ ਕਾ। ਸਰਬ ਪ੍ਰਦਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਪਾ ਕਾ। ਮਾਇ ਪ੍ਰ
ਰਬੁ ਕਾ। ਬਨ ਕਰਤ। ਗ। ਤੁਰਾਤਿ ਜਨ ਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮਧਾ
ਗੁ। ਜੇ ਜੇ ਜੇ। ਜੇ। ਜੇ। ਇਪੁ ਨੀਤਾ। ਤੁਰਾਤਿ ਤੁਰਾਤਿ। ਇਕ ਦਿ
ਮਨ ਦੀਤਾ। ਹਮ ਨਿਰ ਗੁਨੀ। ਮਾਨ ਦੀ। ਚਮ ਜਾਨਾ। ਨਾ
ਨ ਕਰਤ ਮਹੀ। ਸਰਨਿ ਪੁਰ ਬੁਭੁਗਾ ਹਾਨਾ। ॥ ਸਰਬ
ਬੀਰ ਕੁਸਮ। ਕਵਿ ਮੇ ਪ੍ਰਪਾਇ। ਇਕ ਨਿਸਾ। ਸਰਬ ਵਿਕੇ ਗੁਨ

ਭਾਇ॥ ਅਮਿਕ ਰਾਜ ਵਹਿੰ ਆਈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ
 ਕਥਾ ਅਮਿਕ ਭਾਈ॥ ਯਹੁ ਭੇਜ ਨ ਕਾਪੁ ਸੰਗੀਤਾ॥ ਰਸ
 ਜਪੰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਨੀਤਾ॥ ਭੁਭੀ ਸੁਕਰਨੀ ਸੇਭਾ ਪਨਹਿ
 ਤਾ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਸੰਤਾ॥ ਸਾਧੁ ਸਿਰਾ ਪੂਰ
 ਏਹੁ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੮॥੩੦
 ਸੋਲ੍ਹਾ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੇਨਾ ਸਾ
 ਧੀ॥ ਆਪਿ॥॥ ਆਪਨ ਕੀ॥ ਅਨਾਨਕ ਆਪੇ॥ ਹਿਰਿ
 ਜਾਪਾ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਗਤ ਮੁਕਾਰਹਿਹੁ

ਕਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਆਪਾ ਧੁੰ ਨਤ ਕਰ ਕਰੇ ॥ ਜਿਉ
ਪਾਈਆਪ ਨਸਿ ਨਸਮਾਧਾ ॥ ਤਬ ਕੈ ਰਹਿ ਰਹਿ ਪਰਿ
ਸੁਖਿ ਰਿਹਮਾ ॥ ਤਿਸ ਕਹਿ ਸਕਾ ॥ ਭਨਿ ਚਿਨਨ ਨਜ
ਪਤਾ ॥ ਤਬ ਕਰ ਕਰੁ ਸੇ ਗੁਰੁ ਰਿਸਹਿ ॥ ਦਿਸਮਾ ਪਤਾ ॥
ਜਬੁ ਮਾਪਨੁ ਮਾਪੁ ਮਾਪਿ ਪਾਠ ਕਰੁ ਮਾ ॥ ਤਬੁ ਸੇ ਰੁਕ
ਹਾ ਰਿਸੇ ॥ ਦੁਤੁ ਰੁਮਾ ॥ ਮਾਪਨੁ ਕੇ ॥ ਮਾਪਿ ਪੁਰ
ਤੀਜਾ ॥ ਨਾ ਨਕ ਕਰੇ ॥ ਨਾ ਰਨੁ ਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ਨਕ ਕੇ ॥ ਦੁਤੁ
ਤੁਰੇ ॥ ਦੁਤੁ ਪਨੀ ॥ ਤਬੁ ਸੇ ਪੁਰੁ ॥ ਤਬੁ ਰਿਸੁ ॥ ਰਿਸੁ ਰਿਸੁ
ਜਬੁ ਕੇ ॥ ਰਿਸੁ ਰਿਸੁ ਮਗਮਾ ॥ ਮਾਪਾ ॥ ਤਬੁ ਨ ਰਕੁ ਸੁ

ਰਾਗ ਕਉ ਕਉਨੁ ਮਉਤਿ ਤਾਗਾ ਜਾਯੋ ਨਿਰਕੁ ਨ ਪ੍ਰਕੁਸ
 ਹਨ ਸੁਭਾਇ। ਤਥਾ ਨਿਵਸ ਕਉ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ
 ਜਥਾ ਮਾਧਾਇ ਮਾਧਿ ਮਾਧੁ ਜਿਥੇ ਤਿਥੈ। ਤਥਾ ਕਉਨ
 ਨਿਰਕੁ ਕਉਨ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ। ਮਾਧਾ ਨਰ ਨਿਰਕੁ ਮਾਧਿ ਕਉਨ
 ਨਿਰਕਾ। ਨਾਨਕ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ ਮਾਧਾ ਮਾਧਾ ਰਾਗ। ਮਾਧਿ
 ਨਾਮੀ ਸੁਖ ਮਾਧਾ ਨਾਮਾ ਜਨਾ। ਤਥਾ ਜਨਾ ਮਾਧਾ ਨਕ
 ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ ਨਾਮਾ ਜਨਾ। ਨਾਨਕ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ
 ਤਥਾ ਜਨਾ ਮਾਧਾ ਜਨਾ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ। ਨਾਨਕ ਮਾਧਿ
 ਤਿਥੈ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ। ਤਥਾ ਨਿਰਕੁ ਕਉਨੁ ਕਉਨੁ

ਲਿਖਾ ਜਾਨਾ ਬਨਿ ਰੰਜਨ ਮਰਿਚ ਰਮ ਰਾਧੋ। ਤ
ਥਕਉ ਨਹੁ ਦੇਕਉ ਨਹੀ ਧਨ ਧਾਧੋ। ਅਪਨੁ ਆਪਨੁ
ਪ੍ਰੀਤ ਮਚਰਨਾ। ਨਾਨਕੁ ਆਪਨੁ ਰੂਪੁ ਆਪਨੀਉ
ਮਚਨਾ ॥੩॥ ਜਹਨਿ ਰਮੁ ਲਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਪਤਿਰੋਤੁ
ਤਹ ਬਿਰੁ ਮੇਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿ ਮਧੋਤਾ। ਜਹਨਿ ਰੰਜਨ
ਨਿਦੰ ਕਾਰਨਿ ਰਾਮਾ। ਤਹ ਕਉ ਨਕਉ ਮਾਨ ਕਉ ਮੰ
ਰਿ ਮਾਨਾ। ਜਹਨੁ ਮੁਕਿ ਵਲ ਨ ਗਈ ਸਾ। ਤਹ ਵਲ
ਛਿਵਲ ਗਾਰ ਕਹੁ ਕੀ ਸਾ। ਜਹਨੋ ਤਿਸੁ ਰੂਪੀ ਜੇ ਤਿਸਿ
ਬਿਸਮਾਇ। ਤਹਿ ਕਿਸਹਿ ਰੂਪੁ ਕਹਨਾ। ਤਿਧੁ ਤਹਿ ਕ

ਰਨਕਰਾਵਨਕਰੇਨੇਹਾਰਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਵਿ ੧੨
ਸੁਮਾਰਾ ੪ ॥ ਜਨਕਅਪਨੀਸੋਭਾਅਪਨਸੀਗਿਧਨ
ਈ ॥ ਤਹਕਵਨਮਾਇਥਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ ॥ ਜਨਕ
ਚਕਰਕਾਅਪਹਿਪ੍ਰਣੀਨਾ ॥ ਤਹਕੇਦਕਤੇਧਕਹ
ਕਉਚੀਨਾ ॥ ਜਨਕਅਪਨਅਪੁਅਪਿਉਰਧਾਨੈ ॥ ਤੁ
ਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਈਚਾਰੈ ॥ ਜਨਕਅਪਨਉ
ਚਅਪਨਅਪਿਨਿਰਾ ॥ ਤਹਕਉਨਰਾਕੁਰਕਉਨਕ
ਹੀਮੇਚੇਰਾ ॥ ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦਨਾਨ
ਕਅਪਨੀਗਤਿਜਾਨਹੁਆਪਾ ॥ ੫ ॥ ਜਨਕਅਭੁਭਾਮਛੇ

ਦੁਅਹੇਦਸਮਾਇਮਾਗੁਉਹਾਰਿਸਹਿਬਿਮਾਪਤ
ਮਾਇਮਾਗੁਅਮਾਪਸਕਉਮਾਪਰਿਮਾਇਸੁ॥ਤਿਉ
ਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪੁਰਵੇਸੁ॥ਜਹਵੇਕਹਿਏਕਏਕਛਗ
ਵੇਤਾ॥ਜਹਕਉਨੁਮਾਇਉਕਿਸੁਲਾਗੇਚਿਤਾ॥ਜਹਅੰ
ਪਨਮਾਪਨਮਾਪਪਤੀਮਾਰਾ॥ਜਹਕਉਨਕਏਕਉਨ
ਜੁਨਨੇਗਾਰਾ॥ਘਹੁਇਅੰਤਉਚਤੇਉਚਾ॥ਨਾਨ
ਕਮਾਪਸਕਉਮਾਪਰਿਪਹੁਚਾ॥ਘਾਜਹਮਾਪਿਰਦਿ
ਓਪਰਪੰਚਮਕਾਰਾ॥ਤਿਉਗੁਣਮਹਿਕਨਿਧਿਸਥਾਤੁ
ਮਾਪਪੁੰਨਤਹਕੁਈਕਹਾਵਤਾ॥ਕਿਉਨਰਕਕਉਸੁਰ

ਗਈਓਹੁਤਾ ਨਮਾਨ ਨਾਨਕ ਮਾਰਿ ਮਾਂਸੀ ਨਾਨਕਾਹ ੧੨
 ਉਮੇ ਮੇਰੁ ਰੁਖ ਮਥ ਉਤਾਰਾ। ਦੁਖੁ ਰੁਖ ਮਾਨ ਮਪਮ
 ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਕਪੂਰੀ ਚਿ ਬਖਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਮਪਮ ਦੇ ਰੁਖ ਮਾਂ
 ਪਕਾਰਿ ਦੇਖੋ। ਖੇਲੁ ਸੇਵੇ ਦੇ ਤਉ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੋ॥੧॥
 ਨਰ ਮਥ ਗਾਉਤ ਹਿ ਮਾਂ ਪਿ। ਨਰ ਪਸਰੇ ਪਸਾਰੁ ਰੁਖ
 ਸੰਤ ਪਰਤੁ ਪਿ। ਦੁਰੁ ਪਾਖ ਕਾ ਮਾਪ ਵਿਧਨੀ। ਉਨ
 ਕੀ ਸੇਠਾ ਉਨ ਦੇ ਧਨੀ। ਮਾਪਾ ਚਿਕ ਉਤ ਕਰ ਕੇ ਮਨਿ
 ਏਚੇ ਜਾ। ਮਾਪਾ ਚਿਕ ਸਭੇ ਗਾਨ ਨਿਰੰਜਨੇ ਗਾ। ਸਿ ਸਭਾ

ਦੇ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇਕਾ ਦੇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੋਲ੍ਹ
 ਖਿਠੀ ਦੇ ॥ ਥੇਸੁ ਆਰਾਮ ਥਾਹੁ ਆਗਨੁ ਤੁਮ ਭੈ ਕੇ ॥
 ॥ ਜਿਉ ਭੁਭੁਕਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥ ੧੮ ॥ ੨੧ ॥
 ॥ ਸੋ ਕੇਹੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਦੁ ਗ
 ਰਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੋ ਪਸਰਿ ਆਦੁ ਜਾ ਕਹਾਇ ਸਦਾ ਗ ॥
 ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਅਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨੈ ਨਗਾਰੁ
 ॥ ਆਪਹਿ ਦੇ ਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤ
 ਸਿਸਟ ਉਪਾਇ ॥ ਆਪੇ ਨੇ ਭਾਟੇ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਬਿ

ਨਨਹੀ ਕਿ ਛੁੱਟੇਇ। ਆਪਦੇ ਸੁਤਿ ਸਤਨਗਤੁ ਪਰੋਇ।
 ਜਾਕਉ ਪੁਤ੍ਰਜੀ ਆਪਿ ਪੁਤ੍ਰਾਇ। ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਇ।
 ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤੁ ਕਾਖੇਤਾ। ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸਿੰਘ ਦੂਸੇਤਾ।
 ੧॥ ਜੀਅ ਸੰਤ ਸਚੁ ਤਕੇਹਾ ਕਾ। ਈਨ ਦਇਆ ਠਾਮੈ ਨਾਚ।
 ਕੋਨਾ ਬੁਝਾ ਜਿ ਸੁਰਖੇ ਤਿ ਸੁਰੇਇ ਨ ਆਏ। ਸੋ ਮੁਖਾ ਜਿ ਸੁਖ
 ਨਹੁ ਥਿਸਾਏ। ਤਿ ਸੁਖ ਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾਏ ਜਾਇ। ਸਭ
 ਸਿਰੇ ਰੁਨਿ ਰੰਜਨਗਾਇ। ਜੀਅ ਕੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਾ ਕੇ ਸਭ
 ਹਥਿ। ਅੰਤ ਰਿਖਾਹੁ ਰਿਜਾ ਨਹੁ ਸਾਥਿ। ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਕੇ
 ਅੰਤ ਅਪਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬੁਝਿ ਹਾਠਾ ॥ ਪੁਰਨ

ਪੁਰਹੋਦਇਆਨਾ ਸਤੁਉਪਰਹੋਦਤਕਿਰਪਾਲਾਅ ੧੨੨
ਪਨੇਕਨਤਬਜਾਨੇਆਪਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਰਹਿਰਿਬਿਅੰ
ਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਠੇਜੀਅਨਕਹੁਭਾਂਤਿਜੇਜੇਰਹਿਰਿਸੁਤਿ
ਸਹਿਧਿਅਤਿਨਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਠਾਇਓਰਗਤਿ
ਕਰਹਿਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਅਨਅੰਤਰਿਬਿਸ੍ਵਸੁਕਰਿ
ਮਾਨਿਅਾਕਰਨਹਾਰਨਾਨਕਇਕਜਾਨਿਆ ੩॥
ਸਨੁਕਾਰਾਹਰਿਏਕੇਨਾਇਤਿਜਕੀਆਸਨਬਿਰਥੀ
ਜਇਸੇਵਕਕਉਸੇਦਾਬਨਿਆਈਹੁਕਮਬੁਝਿਪਰਮਪ
ਪਾਈਇਸਤੇਉਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਹੁਜਾਕੇਮਨਿਬਸਿ

ਅਮਰਿਕਾਗੁ ਥੰਧਨ ਤੇ ਰਿਭੁ ਏਨਿ ਰਵੈਗੁ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਪੁ ३
ਜੇਗੁ ਰਕੇ ਪੈਗੁ ॥ ਇਹੁ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਏਪਰ ਲੋਕ ਸੁਖੇ ਲੋਗੁ ॥ ਨਾ
ਨਕਹਾ ਰਿਪੁ ਭਾਖਾ ਪੁਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ४
ਅਨੰਦੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪੁਰ ਪਰ ਅਨੰਦੁ ॥ ਗੁ ਅਨਾਮਤ
ਤਕਰਹੁ ਧੀਚਾਰੁ ॥ ਦੁਰਲਭੁ ਏਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰ
ਮੰਤ ਕਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਕਨ ਕਾਇਰੇ
ਸੁਆਉ ॥ ਅਠਾ ਪਹਰ ਪੁਰ ਪੈਥਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮਿਥੈ ਅ
ਗਿਅਨ ਬਿਨ ਮੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਰਿਵਰੇ ਕ
ਸਾਵਹੁ ॥ ਅਨਾਦਿ ਛੇਨਾ ਸਕਟੁ ਲੁਪਾਵਹੁ ॥ ੫ ॥ ਚਲਤੁ

ਪਠਤੁਦਾਇਕੇਹੁਸਵਰਿਗਾਗਾਮਨਾਮਅੰਤਰਿਉਰਧ
ਗਿ।ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਦੀਖਿਅਮਾਗਨਿਸੁਮਨਬਸੇਤਿ
ਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਅਮਾ।ਅਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਵ
ਕਾਇ।ਦੁਖਦਰਦੁਮਨੁਤੇਰੁਉਜਾਇ।ਸਚੁਦੁਪਾਰੁਕ
ਚਹੁਦਾਪਾਰੀ।ਦਰਗਹਿਨਿਬਹੇਥੇਪਹਮਾਰੀ।ਇਥੇ
ਕਰਾਖਹੁਮਨਮਾਗਿ।ਨਾਨਕਕਹਹੁਰਿਨਮਾਵਹਿਜਾਗਿ
॥।ਨਤਿਸਤੇਦੁਰਕਹਾਕੇਜਾਇ।ਉਥਰੇਰਾਖਹੁਗਾਰੁਪਿ
ਮਾਇ।ਨਿਰਲਉਜੇਧੇਸਗਲਬਉਮਿਟੈ।ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪ॥

ਤਿਪਾਣੀਛੁਟੇ। ਨਿਸੁਖੁਤਰੇ। ਤਿਸੁਨਾਹੀਦੁਖਾ। ਨਾਮੁਜਪਤ १
ਮਨੋਹਰੁਤੁਖਾ। ਚਿਤਾਜਾਇਮਿਦੇ। ਮਹੰਕਾਰੁ। ਤਿਸੁਨਨਕ
ਤਿਕੋਇਨਪਦੁਰਸਾਰੁ। ਸਿਰਤੁਪਰਿਠਾਦੁਗੁਰਸੁਗਾ। ਨਾਨਕ
ਤਾਕੇਕਾਰਜਪੁਗਾ १॥ ਮਤਿਪੂਰੀ। ਮੰਮਿਤਜਾਕੀ। ਵਿਸਾਇ। ਹ
ਰੰਮਸਪੇਖਤਰਿਪਰਤਸਿਸਾਇ। ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇ। ਮਨੁਪ
ਸਫਲਦਰਸਨੁ। ਸ੍ਰੀਦਰਹਰਿਰੂਪਾ। ਧੀਨਸੇਵਾਸੇਵਕਪਰਵ
ਨਾ। ਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨਾ। ਨਿਸੁਮਨਬਸੇ। ਸੁਹੇਤ
ਨਿਹਾਲਾ। ਤਾਕੇਨਿਕਦਿਨ। ਮਾਵਤਕਾਲਾ। ਮਮਮਹਤ

ਏਅਮਗਾਪਦੁਪਾਇਅਮਾਸਾਧਸਿਬਿਨਾਨਕਰਹਿਧਿ
ਅਗਇਅਮਾ ੮॥੨੩॥ ਸਟੇਲੇਕੁ ਗਿਅਮਾਨੁਅਜਿਸੁ
ਗੁਰਦੀਅਮਾਅਨਮੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ।ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸਿ
ਤਰੇਇਅਮਾਨਾਨਕਅਨਪਗਾਸਾ ਅਮਸਦਪਦੀ।ਸਿ
ਤਸਿਗਿਅੰਤਰਿਪੁਰੁਤੀਠਾ।ਨਾਮਪੁਰੁਕਾਕਾਗਾਮੀਠਾ।
।ਸਗਾਣਸਮਕੀਏਕਸੁਪਟਮਾਗਿ।ਅਨਿਕਰੰਗਨਾ
ਨਾਇਸਟਾਗਿ।ਨਉਨਿਧਿਅੰਮਿਰੁਪੁਰੁਕਾਮਾ।ਦੇਹੀਅੰਧਿ
ਇਸਕਾਇਸਾਮਾ।ਉਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦਾਕ

ਹਨ ਨਜਾਈ ਮਰ ਰਜਾ ਕਿਸ ਮਾਏ । ਤਿਨ ਦੇ ਖਿਅਲਿ ਸੁਆ
ਪਇ ਖਾਏ ਮਨ ਕਤਿ ਭੁਜਨ ਜੇਈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਅੰਤਿ ਰਿਸੇ
ਬਾਹਰਿ ਮਨਿ ਤਾ । ਪੁਟਿ ਪੁਟਿ ਖਿਅਲਿ ਪਰਹਿ ਮਾਏ ਗਵ
ਤਾ । ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਮਕਾਸ ਪਾਇ ਮਾਏ । ਸਰਬ ਲੇਕੁ ਪੁਰਨ
ਪੁਤ ਪਾਏ । ਬੁਨਿ ਤਨਿ ਪਰਬ ਤਿਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ । ਜਿਸੀ ਮਾ
ਗਿ ਮਾਤੇ ਸਾਕਰ ਮੁ । ਪਉਣ ਪਾਇ ਬੇਸੀ ਤੁਰ ਮਾਹਿ । ਚਾਰ
ਵੇਦ ਵਹਿ ਸੇ ਸਮਾਹਿ । ਤਿਸ ਤੇ ਭਿਨਨ ਹੀ ਕੋ ਠਾਉ । ਗੁਰ
ਪਸਾਇ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਉ । ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਖ ਤਿਸ ਹਿਰਦੇ ਪਾ
ਸਸੀ ਮਰਿ ਸੁਰਨਿ ਖੜ ਮਾਹਿ ਹੇਕਾ । ਬਾਣੀ ਸੁਰ ਕੀ ਸਭ ਕੇ

ਬੋਠੇ। ਅਮਾਪ ਅਬੋਲੁ ਨ ਕਠਹੁ ਝੋਠੇ। ਸਰਬ ਕਲਾਕ
ਨਿਖੇਠੇ ਝੋਠਾ। ਸੇ ਕਿਨ ਪਾਈ ਮੇ ਗੁਣ ਹਿ ਮੇ ਮੇਲਾ। ਸਰਬ
ਜੇ ਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ। ਧਾਰਿ ਰਹਿ ਰਚਿ ਸੁ ਅਮੀਰਿ ਤਿ ਪੋਤਿ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਮ ਕਾ ਨਾਮ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸ
ਯਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੈਖ ਨ ਸਭ ਬਹਮ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਿਰ
ਏ ਸਤਿ ਪਰਮ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਿ ਸੁ ਬੁਝਿ ਰਨ। ਸਰਬ ਹਿ
ਆਪੀ ਰਾਮ ਸੀਰਿ ਰਚਨਾ। ਨਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿ ਸਕੀ ਇਹੁ ਰਹਤਾ
ਸਤਿ ਬੁਝਨ ਸਾਧੁ ਨ ਭਿਕ ਹਤਾ। ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਾ
ਨੈ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪਾਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਨੈ। ਅੰਤ ਰਿਗ ਮੇਧਾ ਹਰਿ

ਭੀਓਂ ਭੀ। ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸਕਿ ਮੇਰੀ। ਆਪਿ ਸ
ਤਿਕੀ ਆਸ ਰੁਸਤਿ। ਤਿਸੁ ਪੁਰਤਿ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ। ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਤਕੇਰੇ ਖਿਸ ਬਾਰਾ। ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਏ ਕੰਕਾਰਾ। ਅਮਿ
ਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨ ਚਿਜਾਇ। ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਵੈ ਮਿਠਾ
ਇ। ਕਵਨ ਨਿਕਰਿ ਕਵਨ ਕਹੀ ਮੇਦੁ ਰਿ। ਆਪੇ ਆਪਿ
ਆਪਿ ਰੁਪੁ ਰਿ। ਅੰਤ ਰਿਗ ਤਿਸਿ ਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ। ਨ
ਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ। ਸਰਬ ਰੂਪੁ ਆਪਿ ਵਰਤ
ਰਾ। ਸਰਬ ਕੇਨ ਆਪਿ ਧੋਖ ਨ ਧਾਰਾ। ਸਗਲ ਸਮਰੀ
ਜਾ ਕਾਤਨਾ। ਆਪੁ ਨਾਨਕੁ ਆਪਹੀ ਸੁਨਾ। ਆਵਨੁ ਜਾ

ਵਨੁਇਕੁਖੇਤੁਕੁਨਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆਮਾਕਾਰੀਕੀਨੀਮ
ਇਆਜਤੁਕੇਮਧਿਮਾਤਪਤੁਕੇ ॥ ਜੇਕਿਕੁਕਪਤਾ
ਸੁਆਪੇਕੇਹਾ ॥ ਆਗਿਆਮਾਮਾਦੇਮਾਗਿਆਮਾਜਾਇ। ਸ
ਨਕਨਾਤਾਵੇਤਾਕਏਸਆਇ। ६॥ ਇਸਤੋਹੇਇਸੁਨਾ
ਕੀਤੁਕਾ ॥ ਚਿਕੇਕਵਹੁਕਿਨੇਕਵਹੁਕਵਾ ॥ ਮਾਪਿਤੁਕਾ
ਕਰਿਤੁਤਿਮਤਿਨੀਕੀ ॥ ਮਾਪੇਜਾਨੇਮਾਪੇਨਜੀਕੀ ॥ ਮਾ
ਪਸਾਚੁਧਾਰੀਸਤੁਸਾਚੁ ॥ ਚਿਤਿਧੇਤਿਮਾਪਨਸੇਤਿਕਾ
ਚਾਤਾਰੀਕਾਇਮਿਤਿਕਵੀਨਜਾਇ ॥ ਦੁਸਰੁਹੇਇਤਾ
ਸੋਝੀਪਾਇ ॥ ਤਿਸਕਾਰੀ ॥ ਮਾਸਤਪਨਹਾਨੁ ॥ ਗੁਰਪ

ਸਾਇਨਾਨਕਵਿਕੁਜਾਨੁ १॥ ਜੇਜਾਨੇਤਿਸੁਸਦਾਤੁਤੁਰੇ
 ਏਹਾਅਪ੍ਰਮਿਦਾਇਕਏਪੁਰੁਜੇਇਹਾਥਿਹੁਪਨਵੰਤੁ
 ਕੁਕਵੰਤੁਪਤਿਵੰਤੁ। ਜੀਵਨਪੁਕਤਿਸਿਸੁਰਿਵੰਤੁਗਵੰਤੁ
 ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਨੁਆਇਆ। ਕੁਰਪੁਸਾਇਸਕੁਜਗ
 ਤੁਤੁਗਇਆ। ਜਨਮਅਵਨਕਾਇਵੇਸੁਆਉ। ਜਨਮੇ
 ਸੀਗਿਰਿਤਮਾਵੇਨਾਉ। ਅਪ੍ਰਮੁਕਤਿਮੁਕਤਿਕਰੇਸਿਸੁ
 ਗੁ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ। ੮॥੨੩॥
 ਸਕੇਰੁ। ਸੁਰਾਪੁਰੁਅਗਾਧਿਅਪੁਰਾਨਾਕਾਨਾਉ।
 ਨਾਨਕਪਗਾਧਾਇਆਪੁਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ। ੯॥ ਅਸ

ਟਪਦੀ। ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁ। ਪਾਦਕਮਲਮਨਿ
ਕਟਿਕਰਿਧੇਪੁ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਾਰਗੁਰੋਬਿਦੁ। ਮਨਮੰ
ਤਰਿਕੀਉਤਰੇਰਿਦਾ। ਮਾਜਮਨਿਕਤਿਮਾਰਗੁਤਰੰਗ
ਮੇਤਨਨਾਕੀਪੁਰੇਮਨਮੰਗਾ। ਮਾਪਿਛੇਡਿਥੇਨਤੀਕਰਗੁ
ਸਾਧਸਿਨਾਮਗਾਨਿਸਾਗਾਰਤਰਗੁ। ਹਰਿਧਨੁਕੇਕੁਰਲੇ
ਪੁਰੇਗੁਰਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰੇਨਮਸਕਾਗੁ। ਥੇਮੁਕੁਸਕਸ
ਹਜਮਨੇਦਾ। ਸਾਧਸਿਗਿਗੁਰੁਪਰਮਾ। ਨਰਕਨਿਵਾਰਿ
ਉਪਾਰਗੁਨੀਉ। ਗੁਰਗੋਬਿਦਮੰਮਿਤੁਰਸੁਪੀਉ। ਚਿਤ
ਚਿਤਗੁਰਗਾਇਤਿਏਕਾ। ਏਕਗੁਰੁਪਸਕੇਰੰਗਮਨਿਕਾ।

ਗੋਪਾਲਦੇਸੇਦਰਦੀਨਦਾਇਆਗਾ। ਦੁਖਪੁਤ੍ਰਜਨਪੁਤ੍ਰ
ਨਕਿਰਪਾਠਾ। ਨਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮਭਾਗਾਨਾ
ਨਕਤੀਮਕਾਇਏਮਧਾਰਾ ੨॥ ਉਤਮਸਦੇਕੁਸਮ
ਕੇਥਚਨਾ। ਮਮਲੀਕਕਾਲਏਹਿਰਤਨਾ। ਸੁਨਤਕ
ਮਾਦਤਰੇਤਉਧਾਰਾ। ਮਾਪਿਪੁਰੇਲੇਕਹਿਨਿਸਤਾਰਾ। ਸ
ਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲਤਾਕਾਸੀਗੁ। ਜਾਕੇਮਨਠਾਥਾਹਰਿ
ਰੀਗੁ। ਜੇਜੇਸਥਦਮਨਾਹਦੁਹਾਜੇ। ਸੁਨਿਸੁਨਿਮਨੀਦ
ਕਰੇਪੁਰਗਾਜੇ। ਪੁਰਾਇਗੁਪਾਲਮਹਿਤਕੇਮਾਥੋਨਾਨਕ
ਉਪਰੈਤਿਨਕੇਸਾਥੋ ੩॥ ਸਰਨਿਨੇਗਾਸਨਿਸਰਨੀਆ

ॐ कवि विरचय पुरुषा मापि मिच्छाते मिमदगते १२
ये च उरे स उरे ना मी भुतुना मुसाय मी गते न
मुपमै न उरे वृचदे द्वा पुत्र नरे श्री मे वृकरी मे द्वा
मा मा न न न न विरचय उरे च उरे उरे उरे उरे उरे उरे
मि व स न न न न कवि पुरा विरचयि मा पुरुष
गी ॥ न
न
न
न
न न

ਰੋਇਆਪੁਧਾਨਪੁਰਪੁਰਾਗੁਸੁਰੁਲੇਇਸਸੁਰੁਲੇ ॥੧੨੬॥
 ਚਪਾਇਆਸਥਾਨੁਕਾਉਰੁਨਰੋਵੇਆਦਨਸਾਨੁ
 ਹਰਿਧਨੁਕੁਟਿਚਲੇਨਰੁਲੇਇਸਨਕਨਿਸਾਹਿਪੁ
 ਪਾਤਿਰੋਇਆਪੁਧੇਪੁਸਾਗੁਤਿਰਿਧਿਨਦਨਿਧਿ।ਬੁਧਿਧਿ
 ਮਾਨੁਸਕਥਤਹਸਿਧਿ।ਰਿਵੇਦਿਮਾਤੁਪੁਨੇਗੁਪੁ
 ਧਿਮਾਨੁ।ਗਿਮਾਨੁਸਕੇਸਟਵੁਤਮਾਦਿਸਨਾਨੁ।ਚਾਰ
 ਪਦਾਰਥਕਮਲਪੁਰਾਸਾ।ਸੁਰੁਕੇਮਪਿਸਗਲਤੇਉਦੁ
 ਸਾਸੁਦਰੁਚਤੁਰੁਤੁਕਾਵੇਤਾ।ਸਮਦਰੁਸੀਦਿਕਦਿਸ
 ਟੇਤਾ।ਰਿਹੁਦੁਉਤਿਸੁਨਨੁਕੇਮੁਖਿਭੁਜੇ।ਗਾਰੁਸਾਨੁ

ਕਨਾਮਕਚਨਮਨਿਸੁਕੇ ॥ ੬ ॥ ਏਹੁਨਿਧਾਨੁਜੇਪੇਮਨਿਕ
ਇ॥ ਸਭਸੁਕਾਮਾਇਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਾਸਮੁ
ਪੁਨਥਾਈ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਨੁਏਦਥਪਾਈ॥ ਸਗਲਮ
ਤਾਤਕੇਦੁਲਹਚਿਨਾਮਾਗੋਬਿੰਦੁਗਤਿਕੇਮਨਿਧਿਸੰਮੁ
ਕੇਟਿਅਪਰਾਧਸਾਧਸਿਰੀਮਿਟੇ॥ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਕੇਦੁ
ਟੇ॥ ਜਾਕੇਮਸਤਕਕਰਮਪ੍ਰਭੁਪਾਏ॥ ਸਾਧਸਰਦਿਨਾ
ਨਕਤੇਆਏ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਧੇਸੇਸੁਨੇਟਾਇਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤਿ
ਸੁਜਨਮਾਏਹਰਿਪ੍ਰਭਚੀਤਿ॥ ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੁਖ
ਨਿਵਾਰੇ॥ ਦੁਖਕਾਕੁਦੇਹਤਤਕਾਟਉਧਾਰੇ॥ ਨਿਰਮਲਜੇ

ਭਾਖੀ ਮਿਤਤਾਰੀ ਬਾਨੀ॥ ਇਕਨਾ ਮੁਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਸੀ॥ ੯ ॥ ੧॥
ਖਰੇ ਗੁਣਿ ਨ ਸੇਭੈ ਭਰਮਾ॥ ਸਾਧਨਾ ਮਨਿ ਕਮਲ ਤਾਰੇ ਕਰਮਾ॥
ਸਭੁ ਤੇ ਉਚਤਾਰੀ ਸੇਭਾ ਬਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਹਿ ਪੁਗਾਣਨਾ ਮੁਖੁ ਪਸੀ॥
੮॥੨੪॥

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਚਰਚਾ

ਪ੍ਰੋ. ਡਾ. ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰੋ. ਡਾ. ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰੋ. ਡਾ. ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ

